ўзбек тилининг ИЗОХЛИ ЛУГАТИ

80 000 дан ортиқ сўз ва сўз бирикмаси

ТАХРИР ХАЙЪАТИ:

Э. БЕГМАТОВ, А. МАДВАЛИЕВ, Н. МАХКАМОВ, Т. МИРЗАЕВ (рахбар), Н. ТЎХЛИЕВ, Э. УМАРОВ, Д. ХУДОЙБЕРГАНОВА, А. ХОЖИЕВ

А. Мадвалиев тахрири остида

Лугат ҳозирги ўзбек адабий тилида кенг истеъмолда бўлган 80 мингдан ортиқ сўз ва сўз бирикмаларини, фан, техника, санъат ва маданият соҳаларига оид терминларни, бир неча шевада қулланадиган сузларни, баъзи тарихий ва эскирган атамаларни ўз ичига олади. Лугатда берилган сузларнинг амалда қулланиши ХХ аср ўзбек адабиёти ва матбуотидан олинган мисоллар билан далилланган. Лугат ўзбек тилшунослиги ва туркийшунослик буйича мутахассислар, таржимонлар, оммавий ахборот воситалари ходимлари, олий таълим муассасаларининг ўқитувчилари ва талабалари, шунингдек, кенг ўқувчилар оммаси учун мулжалланган.

"Ўзбекистон миллий энциклопедияси" Давлат илмий нашриёти
Тошкент

Эслатма: Ушбу китобдан факатгина шахсий мутолаа, танишиб чикиш максадида фойдаланиш мумкин. Тижорий максадларда фойдаланиш (сотиш, купайтириш, таркатиш) конунан такикланади.

ЖА с. т. Жуда. [Тула:] Жа савдогар булиб кетибсизми, утиринг энди. Хамза, Паранжи сирлари. Писмиқ.. жа хурсанд, оғзи қулоғида, йурғалаганча кетяпти. Э. Раимов, Ажаб қишлоқ.

ЖАБАЗАК шв. Жавпазак.

ЖАББОР [*a.* جبار – қудратли; шафқатсиз, бераҳм] 1 Оллоҳнинг сифат (ном)ларидан бири; қудратли, кучли.

Жаббор олсин! қарғ. Худо олсин.

2 Жабр қилувчи, жабрловчи.

Жонни жабборга бериб Жон-жахди билан, куч-кувватини аямай. Махсум, тузингизни ичган булсак, текинга ичмадик, жонимизни жабборга бериб, хизматларингизни килдик. С. Анорбоев, Оқсой. Баъзида жонингни жабборга бериб, Асл ҳақиқатни сўзлаганинг дам, Баъзи бирлар сендан бутунлай ранжиб, Мумкин сени нодон дейишлари ҳам. Шукрулло, Жавоҳирлар сандиғи.

3 Жаббор (эркаклар исми).

ЖАБДУҚ 1 От ёки эшак абзали. Арава ҳам эртаси куни келтирилиб, Холмирза ака отга жабдуқлар олиш, аравага темир қоқтириш учун шаҳарга тушиб кетди. А. Қодирий, Обид кетмон. [Бури] Эшакнинг жабдуғига чунқайиб утирди. Т. Мурод, Юлдузлар мангу ёнади.

Жабдуқ урмоқ Отни эгарламоқ, жабдуқламоқ. *Жабдуқ урдириб берсам, ўзлари миниб* кетсалар [деди ҳокимга мингбоши]. М. Исмоилий, Фарғона т. о.

2 Керакли нарсалар, керак-ярог, анжом. Сафар жабдуғи. ■ [Навоий:]. Мен бу ёсуманни ўз хусравларига юбормоқчиман. Олиб чиқинг! Сафар жабдуғи ҳозирлансин! Уйғун ва И. Султон, Алишер Навоий.

ЖАБДУҚЛАМОҚ айн. жабдуқ урмоқ қ. жабдуқ. Кечаси чалқанча ётиб уйладим. Сахар вақти Тарлонни жабдуқладим. Обширга от солдим. Т. Мурод, От кишнаган оқшом.

ЖАБР I [а. جبر — зулм] Жисмоний ёки руҳий азоб; зулм, адолатсизлик. Полиция маҳкамаси олдидан утар экан, ҳар кимни титроқ босар, унинг жабрини, даҳшатини ҳалқ ҳар куни, ҳар соат, ҳар минут тотиб турар эди. Ойбек, Танланған асарлар. Кимға бориб дод этай золим фалакнинг жабридин. Муаззамҳон.

Жабр кўрмоқ (ёки чекмоқ, тортмоқ) 1) азоб чекмоқ, азоб тортмоқ, зулм кўрмоқ; зулм остида эзилмоқ, қийинчилик кўрмоқ. Ёшлигимда қайнананинг жабрини тортаторта, танимда жон қолган эмас. А. Қахҳор, Огриқ тишлар; 2) моддий зарар кўрмоқ, зиён тортмоқ. Завод эгаси бўлишига қарамай, у ҳам жабр кўрган экан. А. Қаҳҳор, Йиллар. Жабр қилмоқ 1) азоб бермоқ, зулм ўтказмоқ, қийнамоқ. Сиз икки келин ушлашни билмабсиз, Зайнабга жабр қилган кўринасиз. А. Қодирий, Ўтган кунлар; 2) моддий зарар етказмоқ, зиён бермоқ.

ЖАБР II эск. айн. алгебра. Насриддин Тусий жабр, тиб ва мантиқ назарияси билимларининг бошқа соҳалари буйича ҳам купгина китоблар ёзган. Мирмуҳсин, Меъмор.

ЖАБРА [укр. жабри — жаг, жабра] Сувда ҳам қуруқликда яшовчи баъзи ҳайвонларнинг нафас олиш аъзоси Қисқичбақа сувда яшаганлиги туфайли, жабралари танасининг нозик попуксимон ўсимталари билан нафас олади. «Зоология».

жабр Ан [а. і جبر жабр ўтказиб, мажбуран] рвш. эск. Жабр қилиб, жабр кўрсатиб, зўрлик билан. [Алексей:] Бой.. сизда одамгарчилик бўлганда эди, Қудратни жабран Сибирга ҳайдатиб, ҳовлисини ўзингизники қилиб олмасдингиз. Н. Сафаров, Уйгониш.

ЖАБРДИЙДА [жабр + ф. — кўрув-чи] қ. аламдийда. Ота-онадан ажралган жабрдийда Абу шундан сўнг ризқ излаб, қишлоқма-қишлоқ, шахарма-шахар дайдиб кетди. Мирмухсин, Она. Жабрдийда халқ подшо амалдорларидан аламини олмоқчи экан, олсин. Н. Сафаров, Наврўз.

ЖАБР-ЖАФО, жабру жафо Ортиқ даражадаги жабр, қаттиқ жафо, зулм. Чин ёр булса қилар вафо, Номард қилар жабру жафо. «Гулихиромон». Урушнинг бутун жабру жафоси эл-улуснинг бошига тушадир [деди Мулла Фазлиддин]. П. Қодиров, Юлдузли тунлар.

ЖАБР-ЗУЛМ, жабру зулм айн. жабржафо. У [Йулчи] энди танхо эмас, у ўзини дустлар ичида, ўзи каби эзилган, жабр-зулмга қарши кураш учун шайлана бошлаган одамлар орасида сезди. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖАБРЛАМОҚ Жабр-зулм қилмоқ, қийнамоқ, азоб бермоқ. Табиат чиндан ҳам бевақт йўлга чиққан бу йўловчини сувга пишган паррандадек жабрлаган эди. П. Турсун, Ўқитувчи.

ЖАБРЛАНМОҚ 1 Жабрламоқ фл. мажҳ. н. 2 Моддий зарар кўрмоқ, зиён тортмоқ. ЖАБРЛАНУВЧИ 1 Жабрланмоқ фл. сфдш.

2 хуқ. Жиноят натижасида маънавий, жисмоний ёки моддий зарар кўрган шахс. Янги кодекс лойихасининг амалдаги жиноят процессуал кодексидан фарқи шуки, у жабрланувчининг хуқуқларини анча кенгайтиради. Газетадан.

ЖАБР-СИТАМ, жабру ситам айн. жабржафо. Басдир шунча уқубат, Шунча жабру ситамлар. У. Қўчқоров, Ҳаяжонга кўмилган дунё.

ЖАБҲА [а. جبهه — пешона; фронт, уруш] 1 эск. Фронт олди. Жабҳаларда ҳушёр тур, топмасин омон душман. Ғайратий. Жабҳага кетганидан Қайта келмади отам. Миртемир.

2 Халқ хўжалигининг ҳар бир соҳаси. Бошқа жабҳаларда ҳам хўжасизлик оқибатида елга совурилаётган маблаглар озмунчами? [деди Ваҳобов]. С. Кароматов, Сўнгги

бархан. Хар жабхада курсатиб мардлик, Сахроларни кумарсиз гулга. З. Диёр.

ЖАВАК шв. Исирганинг қуйи қисми.

ЖАВГАЗА шв. айн. жавгазим.

ЖАВГАЗИМ бот. Фаргона лоласи.

ЖАВДАР(И) 1 Галладошлар оиласига мансуб бир йиллик ва кўп йиллик ўсимлик; қора буғдой. Жавдар уни. ■ Назаров булинмасини ошхонага олиб борди. Қайноқ карам шурва, серёг бутқа ва жавдари нон берилди. Х. Гулом, Тошкентликлар.

2 шв. Жайдари, оддий, содда. *Халқи каби* жавдари унинг танида қони. Э. Охунова, Мен тонгни уйғотдим.

ЖАВДИРАМОҚ Нажот излаб, илтижо билан қарамоқ, термилмоқ. Пошша кампир ўғлининг жавдираган нигохига дош беролмади: кўз ёшларини артиб, бошини қуйи солди. Н. Қиличев, Устун. Болаларнинг жавдираган кўзлари отада. Ота эса нима қиларини билмай гаранг. П. Турсун, Ўқитувчи.

ЖАВДИР-ЖАВДИР: жавдир-жавдир қарамоқ (ёки боқмоқ) Қўзларини жавдират-моқ. [Поччаев] Атрофга жавдир-жавдир бо-қиб, қаердан туриб гапиришни мўлжаллар-кан, шовқин-сурон авж олди. А. Мухтор, Ту-ғилиш.

ЖАВДИРОҚ Жавдираган, термилган. «Унақа қийнамагин-а опангни, хўпми?» деб қуйдим Бахтиёрнинг жавдироқ кузларига тикилиб, — деди Камол. Х. Назир, Куктерак шабадаси.

ЖАВЗО [а. جوزاء – бурж] (Ж – катта) 1 астр. Ўн икки буржнинг бири, Саратон ва Савр буржлари ўртасида жойлашган (қ. бурж).

2 Шамсия йил ҳисобида учинчи ойнинг арабча номи (22 май — 21 июнь кунларига тўгри келади). Жавзо кирди. Кунлар исиб, арпа пишди. К. Яшин, Ҳамза. Адаш карвоннинг кечагидек эсида: жавзонинг охирги ҳафтаси эди. Х. Султонов, Онамнинг юрти.

ЖАВЛОН [а جولان — юриш, сайр қилиш; адашиш] 1: жавлон урмоқ (ёки қилмоқ) 1) қозирлик кўрмоқ; отланмоқ; айланмоқ, сайр қилмоқ. Маликаи айёр, агар турсанг сузингда, Сенинг билан йўлга жавлон қилайин. «Гулшанбог». Мана бу от-арава сизники, сизга бердим, қани, ўтириб бир жавлон қилиб келинг. Ойбек, Танланган асарлар; 2) астойдил меҳнат қилмоқ; бирор соҳада ўзини кўрсатмоқ. Биров меҳнат фронтида жавлон

уриб, ажойиб хотира қолдирса, биров донишманд сифатида ёдгор қолдиради. Н. Сафаров, Оловли излар; 3) ўйноқиламоқ. У кўзини юмди дегунча, хаёлида қорабайир жавлон қилар, тақаларининг тошларга урилиб тақиллаши қулоқларига эшитилаётгандай туюларди. Х. Ғулом, Маъшал; 4) кўринмоқ, намоён бўлмоқ. Гуломжоннинг кўнглида яйраган қувонч баҳори кўзларида жавлон урди. М. Исмоилий, Фаргона т.о. Жавлон кўзлар Шўх, ёниб турган кўзлар. Бодом қовоқлари остидаги жавлон кўзлари мамнун-мамнун кулади, юзлари кулади, гўзал гунча лаблари кулади. Шухрат, Шинелли йиллар.

2 Жавлон (эркаклар исми).

ЖАВОБ [а. جواب — сўроққа қайтарилган гап] 1 Сўроққа, мурожаатга қайтариладиган гап; хат; товуш; имо-ишора ва ш.к. Мужмал жавоб. Қатый жавоб. Қониқарли жавоб. Аччиқ савол бериб, ширин жавоб кутма. Мақол. — Хасанов фашистларнинг сурогига бир оғиз ҳам жавоб бермади. Т. Рустамов, Мангу жасорат. Тожибой ака булса, аниқ жавоб бермай, гапни айлантирар эди. С. Зуннунова, Янги директор. Ташқаридан шайхнинг овози келди. Ичкаридан яна жавоб булмади. К. Яшин, Ҳамза.

- 2 мат., физ. Муайян масала, мисол ёки топшириқнинг ечими. Ушбу масаланинг жавоби икки йўл билан топилади.
- 3 Рухсат, изн. Майли, ишингиз зарур булса, сизга жавоб, дустим, эртагача хайр. К. Яшин, Хамза. Чокарнинг елкасидан хуржунни олиб, қулига бир танга қистирди-да, унга жавоб бериб юборди. М. Осим, Ибн Сино қиссаси.

Жавоб бермоқ 1) айтмоқ, сўзламоқ; масъул бўлмоқ. Хуп, бунга ўзим жавоб бераман, аммо халиги гап-гап, машоқ тухтамасин. О. Ёкубов, Эр бошига иш тушса; 2) виждонан қийналмоқ. Одам баъзан бир марта нотўгри босиб қўйган қадами учун умрбод жавоб беради. Ў. Хошимов, Қалбингга қулоқ сол; 3) мос келмоқ. Шифохона бўлимлари хозирги замон тиббиёт талабларига жавоб берувчи олтита корпусга жойлашган ва замонавий мебеллар билан жихозланган. Газетадан. Жавобини бермок Куйиб юбормок, ажралишмоқ. Яраш полвон тўгри колхоз идорасига йўл солди. У Зумрадни топмокчи, у ерда, эл-юрт олдида шармандасини чикариб. жавобини бермоқчи эди. С. Сиёев, Отлиқ аёл. [Тешабой] Фарзандсизлик туфайли эри жавобини бериб юборган бир бевага уйланди. Шухрат, Жаннат қидирганлар.

ЖАВОБАН [а. [جوابا] рвш. Жавоб бериб, жавоб тариқасида. Суднинг саволига жавобан Сидиқжон ўн бир гувохнинг номини айтганида, Шарофат рўмолининг учини тишлаб, донг қотиб қолди. А. Қаҳҳор, Қўшчинор чироқлари.

ЖАВОБГАР [жавоб + ф. _ Д — ишловчи, иш қилувчи] 1 Масъулиятни бўйнига олган, зиммасига масъулият юклаган шахс, масъул. Хар бир ўқитувчи камида йигирма-ўттиз ўгил-қиз ўқувчининг тақдири учун жавобгар. Н. Сафаров, Оловли излар.

2 ҳуқ. Қилмиши, хатти-ҳарақати учун жавоб берувчи; айбдор, гуноҳкор. Бундай фисқ-фужур учун ўзингиз жавобгар бўлиб қолманг яна [деди Хўжабеков]. С. Анорбоев, Оқсой.

ЖАВОБГАРЛИК 1 *ҳуқ*. Хатти-ҳаракати, қилмиши учун бирон-бир масъулиятга ёки жазога тортишни талаб қиладиган ҳолат. *Моддий жавобгарлик*. *Жавобгарликка тортмоқ*.

2 Ўз зиммасидаги вазифанинг бажарилиши учун масъулиятли холат; масъулият. Маьнавий жавобгарлик. — Дабдаба камроқ булсин-у, жавобгарликни сезиш хисси купроқ булсин. Ш. Рашидов, Fолиблар.

ЖАВОБ-МУОМАЛА Сўроқ ёки мурожаатга яраша жавоб. Абдусамадқори эртадан кечгача идорада ўтирар, иш билан келган колхозчиларга кўпинча раис.. номидан жавобмуомала қилар эди. А. Қаҳҳор, Қўшчинор чироқлари.

ЖАВОБНОМА [жавоб + нома] Жавоб хати.

ЖАВОБСИЗ 1 Жавоб қайтар(ил)маган, жавоб бер(ил)маган. *Редакцияга келган хат жавобсиз қолдирилмайди*.

- 2 Индамай, сўзсиз. «Хўп, нон олдираман» дейишга ҳам махдумнинг мажоли қолмаган ҳолда, бошини қуйи солиб, жавобсиз ташқарига жунади. А. Қодирий, Меҳробдан чаён.
- 3 Рухсатсиз, ижозатсиз; жавоб, рухсат олмай. *Ишдан жавобсиз кетиб қолмо*қ.

ЖАВОН Турли нарсалар қўйиладиган мебель; шкаф. Китоб жавони. Кийим жавони. **—** Уч деразали кабинет. Шифти пастрок. Жавонларга пахтаси чаман очилган турли нав гузалар ва пробиркалар қуйилган. С. Нуров, Нарвон. Жавонларга тарихга оид китоб-

лар дид билан тахлаб қуйилган. Назармат, Журлар баланд сайрайди.

ЖАВОНМАРДЛИК [ф. جوانصردی — баланд химматлилик, саховат] тар. Олий химматлилик, саховатпешалик. Пахлавон Махмуд жавонмардлик оқимининг улкан намояндаларидан бири булган. «ЎТА».

жавониб [а. جوانب — «жониб» с.нинг кўпл. шакли] эск. Тарафлар, томонлар. Аммо атроф ва жавонибдаги мусулмонлар беҳад фаровон-фароғатда умргузаронлик қилиб, тинчгина савдо-сотиқ, берди-олди қилур эканлар. А. Қодирий, Кичик асарлар.

ЖАВОНГОР Қушиннинг сул қаноти.

ЖАВОХИР [а. جواهر — «жавҳар» с.нинг кўпл. шакли] 1 қ. гавҳар. Қутичанинг тагида каптарнинг тухумидек келадиган ва капалак рангидек нафис товланган ажиб бир жавоҳир ярқираб ётарди. О. Ёқубов, Қўҳна дунё.

2 кўчма Қимматбахо бойлик. У билади: эккани чигит эмас, жавохир. Уйғун. Шарқ халқлари мусиқа мероси жуда қадим тарихга эга, бу мерос бебахо жавохирларни ўзига жамғаргандир. Газетадан.

ЖАВОХИРОТ айн. **жавохир 1.** Мирзакаримбой: «Ихтиёр санда, қизим» деган гапни икки-уч марта такрорлаб, жавохиротни қайгадир яширди ва истар-истамас, секин юриб чиқиб кетди. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖАВПАЗАК шв. Эртапишар, чиллаки. Кимсасиз бир боққа кириб, ярим дуппи жавпазак песа [ғура урик] териб чиқдим. А. Қаҳҳор, Ўтмишдан эртаклар. Афандининг бир туп жавпазак уриги бор эди. «Латифалар».

ЖАВРАМОҚ I Хадеб гапиравермок, зериктирарли даражада кўп гапирмок, вайсамок. Абдурахмонбой куйиб-пишиб жавраётган домлага ачинган бўлди ва унга тасалли берди. Х. Гулом, Машъал. Ичкарида қайнонасининг жаврагани, Азизанинг бидирлагани эшитилди. Ў. Хошимов, Қалбингта кулок сол.

ЖАВРАМОҚ ІІ шв. Совуққа қотмоқ, совуқ емоқ, дийдирамоқ. *Туни билан жавраб* чиқдим.

ЖАВРАҚИ Ҳадеб гапираверадиган; вайсақи.

ЖАВХАР [a. جوهر — мохият, мазмун < ϕ . گوهر — қимматбаҳо тош] 1 Қимматбаҳо тошларнинг умумий номи.

2 кучма Энг қимматли, бебақо нарса. Муҳаббат жуда оз йигитларга муяссар була-диган юрак жавҳаридир. А. Қодирий, Ўтган

кунлар. *Илм жавҳарларин терган ѝигит-қиз,* Сенинг фарзандларинг, азизим ТощДУ. Ж. Жабборов, Шогирд сўзи.

3 Жавҳар (эркак ва хотин-қизлар исми). ЖАВҲАРЛИМУ [а.+ ф. [а.+ ф.] 1 эск. Лимон кислотаси. Росмана жавҳарлиму лимон мевасини бижғитиб олинади. К. Маҳму-дов, Ўзбек тансиқ таомлари.

2 *кўчма* Тили аччиқ, захар одам хақида. **ЖАЛ** *қ.* жад(д).

ЖАДАЛ [а. جدل — баҳс, мунозара; бураш, эшиш] 1 рвш. Тезлик билан, тез. Фан-техника жадал суръатлар билан ривожланмоқда. «Ўзбекистон қўриқлари». Эргаш лом-мим демай, кучага қараб жадал йул олди. К. Яшин, Ҳамза. Салимахон жадал юриб, кучага чиқди. Р. Файзий, Сен етим эмассан.

2 сфт. Кечиктириб бўлмайдиган, ошигич, шошилинч. Элмурод жадал иши бордай чикиб кетди. Шухрат, Шинелли йиллар.

Жадалига олмоқ Тезлашмоқ, кучаймоқ. Дўл бир зумда шундай жадалига олдики, ер оппоқ бўлди. Ш.Рашидов, Голиблар.

жадалламоқ ўз тезлигини, суръатини оширмоқ, тезлашмоқ. Сидиқжон.. секин бурилиб, анча ергача бошини қуйи солган холда битта-битта қадам ташлаб борди, кейин жадаллади. А. Қахҳор, Қўшчинор чироқлари. Даврон ака бир нима деб қўлини силтади-да, жадаллаб кетди. О. Ёқубов, Излайман. Абдукабир ака цех томон одати бўйича жадаллаб юриб кетди. Ф. Мусажонов, Камтарин ишчи.

ЖАДАЛЛИК Тезлик, тезкорлик. Инобат эрталаб туриб, далага чикиб кетди ва жадаллик билан пахта тера бошлади. Ж. Шарипов, Саодат. Ўринбой Абдуллаев жадаллик билан пулемётдан ўк ёгдириб, фашист галаларини ерга қапишиб олишга мажбур этди. Т. Рустамов, Мангу жасорат.

ЖАДВАЛ [а. جدول — графаларга бўлиш; рўйхат; чизма] 1 Маълум тартибда сатр, катак ва устунларга, графаларга жойлаштириб берилган маълумотлар. Кўпайтириш жадвали. Отларнинг турланиш жадвали. В Менделеев жадвалин Оламга ўргата олган, Инсонни ер юзида Қила олган кимёгар. F. Гулом. Тузди-ю Мирзо Улугбек Кўрагоний жадвалин, Сирли осмон токига илк Қўйди нарвон ўзбегим. Э. Вохидов.

2 Машғулот, дарс, иш, ҳаракат, тадбирчора ва ш.к. нинг ўрни ва пайти кўрсатилган график. Дарс жадвали. Маърузалар жадвали. Поездларнинг харакати жадвалини тузмок. Жадвал билан иш олиб бормок. Минг туккиз юз кирк бешинчи ѝилнинг бутун ёз ойлари темир ѝул линияларида пассажир поездлари жадвалдан ташкари харакат кила бошлаган эди. С. Ахмад, Уфк.

ЖАД(Д) [а. — улуғворлик; омад; бобо] эск. қ. бобо 1. Бу хусусда шоир билан улуғ жаддингиз хоқон Темур.. ораларида бўлган хикояни хам эшитганман. Ойбек, Навоий.

ЖАДДИ: жаддига қолмоқ Касрига, касофатига қолмоқ. Бинобарин, баъзан гунохсиз одамлар унинг жаддига қолиб, жазоланади. С. Кароматов, Сўнгги бархан.

ЖАДИД [а. — янги; бояги, охирги] тар. Янгилик тарафдори, жадидчилик ҳаракатининг ҳатнашчиси. Утган кун кечаси худди шу ерда катта мажлис ҳилинди, ѝигирмага яҳин одам тупланди. Жадидлар, уламолар, яна ҳаким акамнинг обру̀ли бир неча дустлари бу̀лди. Ойбек, Танланган асарлар.

Усули жадид 20-аср бошларида эски мактабдаги тартиб ва ўқитиш усуллари ўрнига янги тартиб ва таълим-тарбия усули; бу усул, жумладан, хат-савод чиқаришда ҳижо тизими ўрнига товуш тизимини киритган. [Абдишукур] Газета, журнал мутолаасига одатланди. Тошкентга қайтгач, у ўзини энг «кўзи очиқ» ва «янги фикрли» мусулмонлардан ҳисоблаб, «усули жадид» мактабларини очишга ташвиқот юргиза бошлади. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖАДИДИЗМ Жадидчилик. *Жадидизм тарафдорлари*.

ЖАДИДЧИЛИК *тар.* 19-асрнинг иккинчи ярми, 20-аср бошларида туркий халқлар ва тожиклар орасида юзага келган, Туркистон халқларининг манфаатларини ифодалаган, маърифат учун курашган, ўқиш-ўқитиш ишларини ислоҳ қилган, диний мактабларнинг дастурларига дунёвий фанларни киритишга интилган маърифатпарвар оқим.

ЖАД(И)Й [а. جدی – эчки боласи] 1 (Ж— катта) астр. Ўн икки буржнинг бири; Далв ва Қавс буржлари ўртасида жойлашган (қ. бурж).

2 Шамсия йил ҳисобида ўнинчи ойнинг арабча номи (22 декабрь — 21 январь даврига тўгри келади).

ЖАЖЖИ Кичкина, кичик; мўъжазгина. Бош вазир олисларда шундай милтираб турган жажжи юлдузларга қараб, бир нафас жим бўлиб қолди. С. Сиёев, Аваз. Гитанинг малла сочли жажжи боласи ҳам бу гапларга тушунаётгандек, қариянинг қорайиб қотган бармоқларига тикиларди. А. Мухтор, Бўронларда бордек ҳаловат.

ЖАЖМАН шв. Жажжи. [Бола] Ўзи ҳам жажман, ўткир қиличини, ханжарини, кичик, лекин ростакам ўқ-ёйини тақиб олди. Ойбек, Навоий.

ЖАЗ І Тўгралган, тўграмча гўшт. *Хайдар* совиб қолган кабобнинг битта жазини олиб, огзига солди. Э. Усмонов, Ёлқин.

ЖАЗ II *тақл.с.* Қизиб турган нарсага совуқ нарса текканда ёки бирор нарса қовурилганда ва ш. к. ҳолларда чиҳадиган товуш ҳаҳида. *Момиҳдай ҳу̂л унинг кафтига тушганда, аллаҳаери жаз этиб, энтиккандай бу̀лди. Р. Файзий, Чӱлга баҳор келди.*

ЖАЗ III айн. жиз I.

ЖАЗ IV [ингл. jazz — оркестр] Кўпинча уриб ва пуфлаб чалинадиган асбоблардан тузилган оркестр. *Жаз шу ерда, саҳнанинг* у̀зида жойлашган эди. «Ёшлик».

ЖАЗ V шв. Туя эгари. *Туянинг узига яраша* жази бор. Мақол.

ЖАЗАВА [а. جذب — ўзига тортиш; жалб қилиш] Ўзини йўқотиш даражасидаги асабийлик холати. Сулаймон ака алам жазавасида ёниб, терга пишиб борди. М. Исмоилий, Фаргона т.о. Актриса Зебунисодаги бир дақиқалик чақиндек ўтиб кетувчи дағаллик, жазава, шафқатсизлик каби хусусиятларни кўрсатишдан чўчимайди. Газетадан.

Жазаваси тутмоқ Асабийлашмоқ, қаттиқ жаҳли чиқмоқ. Отлиқ ва пиёда солдатларнинг яна жазавалари тутди. Н. Сафаров, Наврўз. Охири йигитнинг жазаваси тутди. С. Сиёев, Ёруглик. У [Мансур] жазаваси тутганда, ўртага ким тушса аямас, дўппослайверарди. «Муштум».

ЖАЗБ [а. جذب — ўзига тортиш]: жазб қилмоқ (ёки этмоқ) Ўзига тортмоқ, мафтун қилмоқ. Равно келинларча Анварга салом қилди ва жазб қилгандек Анварнинг яқинига бориб тухтади. А. Қодирий, Мехробдан чаён. Унинг [йигитнинг] бутун туриш-турмуши Шербекни ўзига жазб этди-қуйди. С. Анорбоев, Оқсой.

ЖАЗБАР шв. Чизғич. Қачон унинг уйига борса, Акмал катта оқ қоғозға термилиб, учи

игнадай қилиб очилган турли қаламлар, ҳар хил жазбарлар билан нималарнидир ўлчаб, чизиб ўтирган бўлади. М. Хазратқулов, Журъат.

ЖАЗ-БУЗ Жаз II с. такр. Зумрад жаз-буз этказиб, қозонга гўшт ташлади. С. Сиёев, Отлиқ аёл.

ЖАЗВАЛ қ. жазбар 1. Дераза тагида ўтирган аёл қўлидаги сиёх догли жазвал билан тизига уриб, ора-сира ҳар тўгрида гапириб қўяди. П. Турсун, Ўқитувчи.

2 айн. чизиқ 2. Жазвал тортмоқ.

ЖАЗ-ЖАЗ айн. жаз-буз.

ЖАЗ-ЖУЗ айн. жаз-буз.

ЖАЗЗА с.т. **жазо.** Жаззасини есин. Жаззасини тортсин. **■** Сен билан мен бўлсак, қаттиқ нонни ҳам ея берамиз, жаззаси чойга бўктириш-да. А. Қодирий, Меҳробдан чаён.

ЖАЗИЛЛАМА Қизиб турган, куйдирадиган даражада иссиқ; қизиқ. Жазиллама тупроқ. Жазиллама қайноқ сомса уйилган лаганни кутариб оқсоч кирди. Ойбек, Улуғ йул.

ЖАЗИЛЛАМОҚ «Жаз» этган товуш чиқармоқ. *Шийпондан нарида жазиллаб кабоб пишарди*. А. Қахҳор, Сароб.

Юраги жазилламоқ 1) кўнгли чопмоқ; кўнглига ёқмоқ. Бу қурилиш тўгрисида юрагим жазиллаяпти, ҳақиқатан ажойиб иш. Ойбек, О.в.шабадалар; 2) юраги ачимоқ, ачинмоқ. Акромнинг фақат юраги тилиниб, туз сепилгандек жазиллаб ачишарди. Э. Усмонов, Ёлқин.

ЖАЗИЛЛАТМОҚ 1 Жазилламоқ фл. орт. н. **2** Куйдирмоқ, узиб олаётгандек таъсир кўрсатмоқ. *Офтоб жазиллатмоқда. Изғирин қулоқларимни жазиллатяпти*.

жазира [а. جزيره — орол, сув ўртасидаги қуруқлик] шв. қ. жазирама. Саратон ҳам ёнгувчи менинг оташларимдан, Жазиралар чекингай менинг бардошларимдан. Э. Охунова, Мен тонгни уйготдим. Саратоннинг узоқ ва жазира кунининг бирор дақиқасини ҳам беҳуда ўтказмайди. Газетадан.

ЖАЗИРАМА 1 сфт. Жуда иссиқ, куйдирадиган даражада. Жазирама офтоб. Июнь охирламай, жазирама кунлар бошланди. Ш. Рашидов, Голиблар. Ёзнинг жазирама иссиғи еру кукни қиздиради. Р. Файзий, Она.

2 *от* Жуда иссиқ, офтоби куйдирадиган жой.

ЖАЗЛИҚ Эгар қоптоли остига қўйиладиган бир жуфт юмшоқ от абзали. Сафар хайрсиз бўлмади. Дастлаб тош устини қоплаб ётган гулдор кигиз тўқимни учратдилар. Сал нарироқ бориб, иккита жазлиқни кўрдилар. П. Турсун, Ўқитувчи.

жазм [а. جن — қатьият; қатьий ишонч]: жазм қилмоқ (ёки этмоқ) Қатьий қарор бермоқ. Рауф баҳсни ечишга жазм қилди. «Ўзбекистон қўриқлари». Собир то кампирнинг розилигини олмагунча туй қилишга жазм қилмади. Р. Файзий, Чўлга баҳор келди.

ЖАЗМАН [а. جزما – қатъий ишонған, ишончли ҳолда] 1 Қатъий қарор қилған, қарор берган. *Жазман харидор*.

2 кучма Уйнаш, хуштор [Акбар:] Менга эмас, раисга курсат. Жазманингни йулдан урган уша. Уйгун, Дустлар. Лекин сизнинг жазманларингиз куп экан. П. Қодиров, Қадрим.

3 шв. Талабгор, даъвогар. Бир уринга 10, 20, 30 булажак студент жазман булгандан сунг, ким имтихонни камида «4», «5» га топширган булса, уша қабул қилинади. Н. Сафаров, Оловли излар.

ЖАЗМЛАНМОҚ Узил-кесил, қатъий қарор қилмоқ, қарор бермоқ. - Бек ошиқ, — деди кўнглида [Хасанали] ва жазмланиб, хужра эшигига юриб келди. А. Қодирий, Ўтган күнлар.

ЖАЗО [а. جزاء – қасос; мукофот; сазо; жарима] 1 Айб ёки жинояти учун қўриладиган чора. Оғир жазо. Ўлим жазоси. Жазо бермоқ. — Кўряпсиз-ку, ҳақ жойига қарор топади, ноҳақ жазосини олади. Ш. Рашидов, Бўрондан кучли.

2 Қилмишига яраша кўриладиган оқибат, тўланадиган товон. -Зап қилгансиз, Отабек, — деди уста, — ёмонларнинг жазоси шундай бўлади. А. Қодирий, Ўттан кунлар. Қуй, қизим, Нури тухмат қилган булса.. бир кун жазосини тортар, изза бўлар. Ойбек, Танланган асарлар.

3 Бирон ишни амалга ошириш йўли; чора, илож. Бунинг [тог қазишнинг] жазоси бир қулоч-бир ярим қулочликлик беш-олтита таёқ. У ёги осон. М. Исмоилий, Фаргона т. о.

Жазо отряди (ёки экспедицияси) Чор Россияси ва хонликлар даврида: меҳнаткашларнинг норозилик ғалаёнларини ёки қўзголонларини бостириш учун тузилган ҳарбий полиция отряди. Ҳадемай, сара туркман сарбозлари — хоннинг махсус жазо отряди етиб келди. С. Сиёев, Аваз. Жазога тортмоқ Жазо, азоб бермоқ. Хўжа Абдуллодек кўрнамакни

жазога тортқумиздир [деди подшох]. Ойбек, Навоий. **Нима жазо?** с.т. Нима азоб? Нима жазо, куннинг иссигида кетмасангиз?

ЖАЗОЙИЛ фольк. Милтиқнинг бир тури; кичик тўп, замбарак. Оғзи катта жазойиллар Отилди майдон ичинда. «Эрали ва Шерали». Шох келгунча очилмайди дарвоза, Зулм қилсанг, жазойилдан отаман. «Рустам».

ЖАЗОЙИР [а. جرائری — оролга, Жазоир давлатига алоқадор] эск. 1 Қиличнинг бир тури. Ёвмут қалпоқ кийиб, жазойир қилич таққан, кўзига қон тўлган карвонбоши даставвал Сариқни отиб ўлдирди. А. Мухтор, Қорақалпоқ қиссаси. [Азизбек] Тилла жабдуқли қизил айғирга минган, қуёш ёгдуси билан турли тусга кириб товланадиган, ёқа ва этакларига олтин уқа тутилган кимхоб тўн кийиб, белидаги олтин камарга кумуш қинли жазойир қилич осган бир киши эди. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

2 Куй, рақснинг бир тури. Тикувчилар артелининг ҳаваскор созандалари турараги бутун состави билан келган. Маҳалла раиси Турғуной «Жазойир» га йўр галаб юрибди. А. Қаҳҳор, Тўй.

ЖАЗОЛАМОҚ Жазо бермоқ; таъзирини бермоқ; адабини бермоқ. -*Хазрат ҳақиқат қилиб, салтанат пулини ўғирлаётганларни жазолайди! — деди Меъмор қатъият билан. Мирмуҳсин, Меъмор.*

ЖАЙБ [а. جیب — чўнтак; ёқа] эск. Чўнтак, ҳамён. Ахир уч десат(ина) жойдаги сойнинг тошидек қовунлари ҳани, кимнинг жайбига кетди? А. Қодирий, Обид кетмон.

ЖАЙДАРИ 1 Маҳаллий зотга мансуб, маҳаллий (уй ҳайвонлари ва ўсимликлар ҳақида). Жайдари олма. **→** Хайриятки, уйимизда битта жайдари сигиримиз бор экан. Н. Қобил, Унутилган соҳиллар.

2 Қўлбола; кичикроқ. Ўзимизнинг жайдари кетмонлар ҳам кифоя қилар эди-ку? [деди Мирвали] А. Қодирий, Обид кетмон.

3 кучма Оддий, содда, дулвар. Жайдари одам. — Менинг бир жайдари фалсафамдир шул: Харгиз илтимосга кунинг қолмасин. А. Орипов.

ЖАЙНАМОҚ фольк. Яшнамоқ, гул-гул очилмоқ. Саҳар вақти майна гулдай жайнадинг, Осойишта танда жоним қийнадинг. «Равшан». Қиз, хотинлар аралаш бўп ўйнайди, Қизил гулдай бўлиб бари жайнайди. «Юсуф ва Аҳмад».

ЖАЙРА Териси дук шаклли игналар билан қопланган, кемирувчи, сутэмизувчи ҳайвон. Тоғларда одатда айиқ, бўри, ёввойи чўчқа, силовсин, бўрсиқ, тулки, жайра учрайди. М. Мусаев, Ўзбекистон Республикаси.

ЖАЙРАН, жайрон Охуларнинг Сурия, Эрон, Афгонистон, Кавказорти ва Ўрта Осиёда тарқалган бир тури; қорақулоқ. Чулда кезган жайронлар гох сув излаб, гох дунгликлар оша қувалашиб чопишганича, Зомин буғдойзорлари, қирлари бағрига кириб бориб қолади. Ш. Ғуломов, Буз ерлик буз йигитлар. Ҳа, овга чиқиб, қуруқ қайтгани йуқ. Жайронлар тулиб-тошиб ётипти. Ш. Рашидов, Бурондан кучли.

Жайрон кўз Чиройли кўз; кўзи жайронникига ўхшаш. Эй, Қўқоннинг шўх қизлари, барно қизлари, Бодом кўзлар, жайрон кўзлар, шахло кўзлари. А. Абдураззоқ, Қўқон қизларига.

ЖАЙХУН [Ж — катта] тар. Амударёнинг қадимги номи. Турналар қатор-қатор, Сафга тизилиб ўтар, Қул ушлашиб, қувнашиб, Жайхун сарига кетар. Д. Файзий.

ЖАКЕТ [фр. jaquette — калта уст қийим; куртка] Калта уст кийим. Элмира: -Каравотнинг устида дазмолланган шимингиз билан жакетингиз ётибди, — деди совуқ оҳангда. Ў. Ҳошимов, Нур борки, соя бор.

ЖАКЕТКА с.т. Жакет.

ЖАЛА [ф. طائ — ёмғир томчиси; кучли ёмғир] 1 Шиддатли ёмғир. Жала тонгга яқин тинди. Ҳ. Шайхов, Рене жумбоғи. *Ғузалар жала зарбидан бир томонга ёнбошлаб қолганди*. Ҳ. Назир. Сўнмас чақмоқлар.

2 физ. Элементар заррачаларнинг шиддатли окими. Электронлар жаласи.

ЖАЛАЛАМОҚ Қўпаймб, улғаймб кетмоқ. Яраси жалалаб кетибди. Қўзиқорин жалалаб чиқди.

ЖАЛАНГЛАМОҚ шв. Ҳайрон бўлиб, аланглаб қарамоқ. Шербек ўзини йўқотиб қўйди. Ўтирганларга савол назари билан жаланглаб боқди. С. Анорбоев, Оқсой. Патма кўл тепасидаги тегирмонга етиб келганида, хавотирда атрофга жаланглаб турган Эминхожига кўзи тушди. Т. Ашуров, Марварид тут.

ЖАЛБ [а. جلب — диққатни тортиш, ўзига қаратиш]: жалб этмоқ (ёки қилмоқ) Ўзига тортмоқ, ўзига қаратмоқ. Диққатни жалб қилмоқ. — Ажойиб сухбатда Юсуфжон қизиқ шоирларни ҳам у̀зига жалб қила олар эди. Т. Обидов, Юсуфжон қизиқ. Назиранинг таклифи билан фирмага у̀нинчини битирган у̀нларча қизлар жалб этилди. Ё. Шукуров, Марғилон гузали.

ЖАЛЛОБ [а. ¬Діра — ўзига тортувчи; савдогар] Олиб сотувчи. Жаллоб — турган-битгани қаллоб. Мақол. ■ Бу майдон [базм бўлаётган жой] айни замонда ғўза бозори бўлиб, кундузи сотилмай қолған ёки жаллоблар сотиб олиб, ҳали ташилмаган ғўза тўла қопҳанорлар ҳар томонда тартибсиз ётарди. С. Айний, Эсдаликлар. Муйдиннинг жарчиси томоқ йиртиб қичқириб юрибди: -Ҳой, ун ялаған аллофлар, қон ялаған қассоблар, чорбозорчи жаллоблар! Муйдинбекни қутланглар. Ё. Шукуров, Қасос.

Аспи жаллоб қ. аспижаллоб. Ҳалиги ерда бир мўйсафид келиб, ҳассасига суялиб, тикилди-қолди. Ўзи илгари аспи жаллоб экан. Ойбек, Танланган асарлар. Хотин жаллоб Хотин олиб, хотин қўювчи. -Бу ҳам [Мурод] отасига ўхшаб хотин жаллоб чиқди, — деди Лазокат буви. А. Убайдуллаев, Ҳаёт оқими.

ЖАЛЛОБЛИК 1 Олибсотарлик У бутун умрини жаллоблик, қаллоблик билан ўтказ-ган одам. С. Айний, Қуллар. Жаллоблик қилиб, йилқи етаклаб юрадиган одамга ўхшамайди. «Муродхон».

ЖАЛЛОД [а. – Ўлим жазосини ижро этувчи] 1 Ўрта Осиё хонликларида: ўлим жазосига хукм қилинганларнинг бошини олувчи, ўлим жазоси ҳақидаги ҳукмни ижро этувчи одам. Калла олиб ўрганиб қолган жаллод янги каллани олаётганида кўз юммаганидек, ҳоким ҳам одамларни отиб, уйларига ўт қўйиб одатланиб қолган киши совуққонлиги билан ўшқирди. М. Исмоилий, Фаргона т.о. Жаллод мени унутмайди ҳеч, Бир гуллаган дорга осади. У. Азим, Куз.

2 кучма Каллакесар, қотил; шафқатсиз. Бильакс, сиз ҳийлакор бир тулки, оғзи қон бир бури, раҳмсиз бир жаллод, уятсиз бир йигит. А. Қодирий, Ўтган кунлар. Фашист жаллод қон ичидан кутарибди бош. Ҳ. Пўлат.

ЖАЛЛОДЛИК І Жаллод касби, жаллод мавкеида бўлишлик; ўлим хукмини ижро этишлик.

2 кўчма Золимлик, ёвузлик. Бизни ким писанд қилмай, яъни қилса жаллодлик, Тор-мор этиб охир, қора ерга пинхон қил. Ғайратий. ЖАЛОЙИР қ. жалойирлар.

Жалойирга жар солмоқ $a\ddot{u}$ н. жар солмоқ $2 \ \kappa$. жар Π .

ЖАЛОЙИРЛАР Ўзбек халқининг генетик таркибига кирган қабилалардан бири.

ЖАЛЮЗА [ϕp . jalousie — дераза эшиги; дарпарда] Очилиб ёпиладиган параллел пластиналардан тузилган парда, тўсиқ (ҳаво ва ёруғлик оқимини ростлаб туриш учун хизмат қилади).

ЖАМ [а. → Тўпланиш, бирикиш; йигинди] 1 Йигилган, тўпланган. Жам булмоқ. → Эрталаб қуёш қум довонларидан кутарилмаган пайтда Мастура хола чой олиб келди, ҳамма жам эди. Ж. Шарипов, Хоразм. Кузларингда дунё завқи жам, Хандон уриб кулсанг, эй шух. М. Эгамбердиева, Гулбарг.

2 эск. айн. қўшув 2.

Жам қилмоқ 1) тўпламоқ, йигмоқ. Ша-хар халқин барини жам қилармиз, Кўрганинг-дан зиёд олиб берармиз. «Муродхон»; 2) мат. кўшув амалини бажармоқ, қўшмоқ. Жамоат жам қ. жамоат. Хотирингиз жам бўлсин Хотиржам бўлинг, ташвиш қилманг, хавотир олманг. Биз хеч қачон ёлгиз қолмаймиз! Хотирингиз жам бўлсин, бизга сиздақа ғамхур керак эмас! [деди Ойгул]. Уйгун, Асарлар.

ЖАМАЛАК 1 Қиз болаларнинг ҳали унча ўсмаган, ёйилиб кетмаслиги учун, пахта пилик қўшиб ўрилган сочлари. У [Раъно] қулоқлари устидаги жамалак сочларини ликиллатиб, апил-тапил оқ пақирчадаги сутни товоқларга қуяётибди. Ҳ. Назир, Сўнмас чақмоқлар.

2 фольк. Сохта кокил. Кал қиз ҳам, қирқта қизни ўзига ёллаб олиб, қора иплардан орқасига жамалак қилиб, бу ҳам мис патнисларга.. солиб, кўтартириб жўнади. «Муродхон».

3 *шв*. Сочга тақиладиган зийнат асбоби; сочпопук.

ЖАМАРҒА 1 айн. жамғарма.

2 Бисот, мол, бойлик. *Тўй белгиланган- дан бир кун кейин жамарғаси ҳам келди*. А. Қодирий, Меҳробдан чаён.

ЖАМБИЛ айн. жанбил. Рисолат отин.. боғдан бир этак кўкат: кашнич, жамбил, райхон, ялпиз, отқулоқ юлиб чиқиб, кўк шўрвага уннади. Х. Булом, Тошкентликлар. Жамбил, райхоннинг иси етти махалла наридан димоққа урилади. Шукрулло, Жавохирлар сандиғи.

ЖАМИ [а. جمي — барчаси, йиғиндиси] Қамма, барча. Одамлар тўлқини Тошкентнинг жами кўчаларидан дарё-дарё бўлиб оқиб, бирбирига қўшилар, сўнгра ҳаммаси қадимги Шайхантоҳур бўйлаб янги шаҳар томонга денгиздай тўлқинланар эди. П. Турсун, Ўқитувчи. Кузда жами пахта машиналарда териб олинди. «Ўзбекистон қўриқлари».

ЖАМИКИ Барча, ҳамма, бутун. *Жами-ки жонивор баҳорнинг файзу нашъасидан баҳ-раманд*. М. Жўра, Изтироб. Эски шаҳарнинг жамики хотин-халажи таёғу оташкурак кутариб, мана шу ерга келдик. А. Мухтор, Опа-сингиллар.

ЖАМИЛА [а. جميله — гўзал, сулув] 1 Соҳибжамол, чиройли, гўзал. Мирзо Анвар каби донишмандни етиштирган киши оқила ва жамила қиз тарбия қилмаганмикин, деган андишага борибдилар. А. Қодирий, Меҳроблан чаён.

2 Жамила (хотин-қизлар исми).

ЖАМИЯТ [а. באפני – йиғилиш; уюшма; гурух] 1 Тарихий тараққиётнинг маълум босқичида моддий бойликлар яратишнинг муайян усуллари ва муайян ишлаб чиқариш муносабатлари билан характерланадиган ижтимоий муносабатлар мажмуи. Феодал жамият. — Жамият олға қараб ҳаракат қилар экан, ёшлар ҳам уша бараварида усишлари керак. Газетадан.

- 2 Бирор мақсадда тузилган ихтиёрий бирлашма, ижтимоий ташкилот. «Пах-такор» спорт жамияти. Матлубот жамияти. Кўрлар жамияти. Китобсеварлар жамияти олдида катта ва масъулиятли вазифалар турибди. Газетадан. Олим жамиятнинг бир неча вакиллари билан Венгрияга борди. «Фан ва турмуш».
- 3 Маълум доира, давра кишилари, аҳллари. -Албатта, терифуруш савдогарларга билимнинг нима ҳожати бор? Биз, албатта, у жамиятнинг кишилари эмасмиз. Бизда билим ҳаёт билан ҳушилиши керак, — деди Давронов. П. Турсун, Ўҳитувчи.

ЖАМИЯТШУНОСЛИК 1 эск. Шўролар даврида ўтган асрнинг 60-йилларидан барча ўрта мактабларда ўқитилган, жамият ва унинг тараққиёт қонуниятлари ҳақидаги ўкув фани.

2 айн. социология.

ЖАМЛАМОҚ 1 Тўпламоқ, йигмоқ. Хаммасини жамлаб, алламахалда Қумбой бригадирникига жўнадик. С. Сиёев, Ёруглик. Рақибининг қорнига чиқиб олган Тоғай бор аламини муштига жамлаб, унинг дуч келган жойига гурсиллатиб тушира кетди. Н. Норқобилов, Тўқнашув.

2 *эск. мат.* Жам қилмоқ, қўшув амалини бажармоқ, қўшмоқ.

ЖАМЛОВЧИ: жамловчи сон *тлш*. Шахс ёки нарсаларнинг йигиндисини билдирувчи сон, мас. *икков*, *учаласи*, *тўртовимиз*, *бешовлон*.

ЖАМОА [а. جماع — бирлашма; уюш-ма; гурух] 1 Қишлоқ, маҳалла ва унинг аҳолиси. Дустмат пулни санаб, чунтакка солмасданоқ, жамоада ҳар бир оиланинг туйнугидан чиқадиган тутунга қараб, қозонда нима қайнаётганини сезадиган хумкалла элликбоши етиб келди. П. Турсун, Уқитувчи.

- 2 эск. Қишлоқ кенгаши. Дадамни икки марта жамоа чақиртирди. А. Қахҳор, Қушчинор чироқлари. Аризага Қумқишлоқ камбағал деҳқонлари ва жамоа фаолларидан юз ўттиз киши қул қуйган. Ҳ. Ғулом, Машъал.
- 3 Муайян, бир хил иш бажарувчи кишилар гурухи. Икки-уч йилдан бери уйларига кун сайин совчилар жамоаси ёгилиб ётганлигидан, бу совчилар ҳам ушаларнинг бирисидир, деб уйлаган эди. А. Қодирий, Утган кунлар.
- 4 Халойиқ, биродарлар. Тиловат сўнгида юрт мўйсафидларидан бири ўрнидан турди: -Жамоа, Асқар оқсоқол қандай одам эди? -Рахматли яхши одам эди. «Ёшлик».

ЖАМОАТ [а. جماعت — бирлашма; уюшма; гурух] 1 Халқ, халойиқ, кўпчилик. Жамоат мулки. Жамоат хужалиги. — Жамоат орасида ҳар қачон хушҳол, хушчақчақ Жайноқ исмли батракни купчилик хотирласа керак. Н. Сафаров, Наврўз. Жума намозидан сунг ташқаридаги жамоат дув этиб ўз ишига кетди. Чўлпон, Кеча ва кундуз.

2 Кўпчиликка, оммага қарашли, тегишли. Зилзиладан болалар боғчалари, мактаб, кинотеатрлар, завод-фабрикалар, жамоат биноларидан қанчалари шикастланди. Н. Сафаров, Оловли излар. Йигитқизлар сифатли ва самарали меҳнат қилиб, жамоат чорваси учун мўл озуқа тўпламоқдалар. Газетадан.

Жамоат жам Ҳамма йиғилган, ҳамма ҳозир. Овқатни Комилжон келганда сузасан, жамоат жам бўлиб ичамиз. И. Раҳим, Ихлос.

- Уҳу, жамоат жам-ку, — деди Бувниса хола Фотима опа ва хотинларга қараб. Р. Файзий, Сен етим эмассан.

ЖАМОАТЧИ 1 Жамоат ишларида жонбозлик кўрсатувчи; фаол. Санжар Сиддиков таржимон, публицист, журналист бўлибгина қолмай, айни вақтда ишчан жамоатчи эди. Х. Ёдгоров, Хаёт тўлкинлари.

2 Бирор идора, ташкилотга аъзо эмас, кўнгилли. Жамоатчи автоназоратчи. Шу ўринда жамоатчи мухбиримиз Х. Илхомовнинг йўллаган хабари хам диққатга сазовор. Газетадан.

ЖАМОАТЧИЛИК 1 Халойиқ, халқ, омма. Биз ижодий кечаларни шундай ўтка-зайликки, фақат ёзувчилар қатнашмай, бунга кенг жамоатчилик қатнашсин. Газетадан. Тартиббузарларга қарши курашда биз кенг жамоатчиликнинг мададини ҳамиша сезиб турамиз. Газетадан.

2 Жамоат, кўпчиликка алоқадор ишларда фаол қатнашиш, фаоллик. *Жамоатчилик бурчи*.

Жамоатчилик асосида ёки жамоатчилик йўли билан Жамоат, халқ кучи, фаолияти билан; ҳашар йўли билан, пулсиз. Жамоатчилик асосида қурилған мактаб.

ЖАМОЛ [а. جمال — гўзаллик, сулувлик; жозибадорлик] 1 Хусн, кўрк, чирой. Бу бахорнинг хазони йўкдир. Кун сайин тўлишар жамоли. Уйгун. Серкуёш Аму сохилларига боқиб, унинг жамолига тўймайсан киши. Х. Ёдгоров, Хаёт тўлкинлари.

2 Чиройли юз, чехра. *Гуломжон унинг* жамолини куриб, сурат булиб қолди. Ун бешун олти ёшларда, юзлари ширмондай чиройли қиз эди. М. Исмоилий, Фаргона т. о.

3 Жамол (эркаклар ва хотин-қизлар исми). ЖАМУЛЖАМ [а. جمع الجمع — кўпларнинг кўпи; кўпдан-кўп] Хамма, барча, жами. Харидорнинг жамулжам пули бир сўм етти тийин чиқиб, уч тийин етмай қолди. F. Fулом, Шум бола.

Жамулжам бўлиб 1) ҳаммаси бўлиб; 2) тўпланиб, йигилиб. Аҳмад билан Қумри ҳам киришди. Ҳаммамиз жамулжам бўлиб, ҳан-гомалашиб ўтирдик. Ф. Мусажонов, Ҳиммат.

ЖАМҒАРМА 1 Харажатлардан, чиқимдан орттириб, тежаб-тергаб тўпланган пул; маблағ. Меҳнат жамғармаси. — Элчиев ҳам жамғармасидан яҳлитини кутариб, бозоручар тараддудига түшди. Э. Аъзамов, Жа-

воб. Иморатларнинг ярми жамоа йўли билан қуриб берилди, ярмини дехконлар ўз шахсий жамғармаси хисобига қурди. Газетадан.

2 Эхтиёт қилиб сақланадиган жой; фонд. Айрим расмлар музей жамғармасида сақланмоқда.

3 Маълум бир фаолият (илмий изланиш, ўқиш-ўқитиш ва ш. к.) турига, кишиларнинг муайян ижтимоий гурухига ёрдам бериш мақсадида тузилган ташкилот; фонд. Ижтимоий жамғармалар. Халқаро жамғарма.

ЖАМҒАРМОҚ Пул, бойлик ва б. моддий нарсаларни йиғмоқ, тўпламоқ. Мен тахсил учун пул жамғариш мақсадида Лохурда катта бир омборда юк ташувчи бўлиб ишладим. Ойбек, Нур қидириб. Бу рўзғор буюмларини Йигитали ховли олиш мақсадида жамғариб юрган пулларига харид қилган эди. Д. Нурий, Осмон устуни.

ЖАНА фольк. шв. Дўнг, тепа. Бир лочинман, қанотимдан қайрилдим, Ёмгир ёгмай, жана ерда тойрилдим. «Гулихиромон».

ЖАНАЛАТМОҚ шв. Ёқалаб, баландлаб юрмоқ. Қир келганда қиялатди, Жар келганда жаналатди, Бедов отларни уйнатди. «Эрали ва Шерали».

ЖАНБИЛ 1 Бир йиллик хушбўй ўсимлик; ошкўк. *Уйнаб юрар кийиклар Жанбил ўсган тогида*. Уйгун.

2 Жанбил (эркаклар исми).

ЖАНГ [ф. — уруш] 1 Харбий қисм-ларнинг, қуролли кучларнинг қонли тўқнашуви, уруш. Жанг қилмоқ. ■ Мадад учун юборилган немис танкларининг йўлини бизнинг танкларимиз тўсган, сойликда танклар жанги бўлмоқда эди. А. Қахҳор, Олтин юлдуз. Шайбонийхон ҳали ҳеч қайси жангга бунчалик жон-жаҳди билан тайёрланган эмас. П. Қодиров, Юлдузли тунлар.

2 Қарама-қарши ижтимоий гуруҳларнинг туқнашуви. Синфий жанг. — Қарама-қарши ғоялар кураши эса сунгги нафасгача давом этадиган ҳаёт-мамот жангидир. «УТА».

3 спрт. Мусобақа. Спортнинг бошқа турлари буйича ҳам қаттиқ жанглар давом этаётир. Газетадан.

4 Баҳс, мунозара; жанжал. Очилгач келиб эртаси ҳужраси, Қилур жангу жанжал ҳар эртаси. Муқимий.

5 кўчма Астойдил меҳнат. ..бу йил биз 3 млн 350 минг тонна «оқ олтин» учун жанг олиб бормоқдамиз. «Шарқ юлдузи».

Даханаки жанг қ. даханаки. Қўл жанги Кўл билан олишув. [Волков:] Генерал, солдатлар қочмоқдалар.. Анхор ёқасида қўл жанги боряпти. Н. Сафаров, Танланган асарлар.

ЖАНГАРИ [ф. جنگور — «жангвар» ёки — «жанговар» сўзидан — жанг қилувчи, ботир; шижоатли] Уришқоқ, жанжалкаш; урушга тўймайдиган. Жангари бола. — Парво қилманглар. Муҳаббатнинг ўзи шунақа жангарироқ, — деди боласидан меҳр тўла кўзларини узмай Турсуной. Н. Сафаров, Узоқни кўзлаган қиз. Жанг кўриб, қон кўравериб, жангари бўлиб кетган отлар асабий кишнарди. «Саодат».

ЖАНГАРИЛИК Уришқоқлик, урушга, жанжалга тўймаслик. Унинг кўзларида жангарилик ва муросасизлик учкунлади. «Ёшлик». Мен қахрамонманми? Бу дунёга келиб, Жангарилик хиссин Дилга солмадим. Э. Вохидов, Келажакка мактуб.

ЖАНГГОХ [ф. — жанг майдони] Жанг майдони. Бир кўришга зорман, тунда бедорман, Қайси жанггоҳдасан, марди майдоним?Т. Тўла. - Қани энди бир мўъжиза бўлиб, биз ҳам ёшариб қолсаг-у, Йўлдошвойнинг ёнгинасида жанггоҳга мардона кирсак. Гитлер қизиталоҳнинг адабини берсак! — деди Қўлдош бобо. Ҳ. Ғулом, Тошкентликлар.

ЖАНГ-ЖАДАЛ, жангу жадал Шиддатли жанглар, қизғин жанглар, курашлар. Унинг баданидан она тупроқ интизорлиги, жанг-жадал суронлари хордиғини суғуриб олаётгандек эди. Шухрат, Шинелли йиллар. У [Сипарангиз]: -Ха, сен билан жанг-жадал қилмоқчи эдим, аммо бу бахт менга муяссар булмади, — деди. М. Осим. Аждодларимиз қиссаси. Бобурнинг ҳар муҳим ишда онасидан маслаҳат сўраши Қосимбекка унча ёқмас эди. Чунки аёллар жангу жадалдан жуда безган эдилар. П. Қодиров, Юлдузли тунлар.

ЖАНГДОВУЛ Соқчи, қўриқчи. Бобурга ёв оз кўринди. У тез отланди-ю, қолган нав-карлари билан ёв жангдовулларига ҳамла қилди. П. Қодиров, Юлдузли тунлар.

ЖАНГИЛЛАМОҚ Жаранғлаған овоз чиқармоқ. *Хужранинг деворларидан чанг ёгди, токчадаги мис лаган жангиллаб кетди.* А. Қаҳҳор, Башорат.

ЖАНГИР-ЖУНГУР *тақл. с.* Жарангдор нарсалардан, мас., қўнғироқнинг узлуксиз урилишидан чиқадиган товуш ҳақида. Эшик ёнидаги сув тўла тунука бакнинг қулоғига

занжир билан боғланган қўпол кружка қўлдан қўлга ўтиб, жангир-жунгур қилади. А. Мухтор, Опа-сингиллар.

ЖАНГКАРНАЙ эск. Жангга чақирувчи карнай. Аммо янграб жангкарнай, Босиб келди Зулқарнайн. Х. Даврон, Қақнус. Жангкарнайлар чорларкан.. Ватан деб ўларкансан.. Бил: жангда ўлмоқ шараф. «Қирқ ошиқ дафтари».

ЖАНГНОМА 1 Уруш ва жанглар ҳақидаги асар, қисса. *Мен эски жангномаларни ўқиб ўрганганим учун, газетанинг хати менга ёт туюлмади*. М. Муҳаммаджонов, Турмуш уринишлари.

2 кўчма Қахрамонлик, голиблик мадҳияси. Биз қахрамонлар ичига тушувимиз, уларнинг жангномаларини яратмогимиз керак. Н. Сафаров, Оловли излар.

ЖАНГОВАР [ф. جنگاور – шижоатли, ботир] 1 эск. қ. жанғчи. Катта майдон жанговарлар билан тула. Ойбек, Навоий.

- 2 Уруш, жангга оид, уруш-жанг билан боглик. Жанговар харакат. Жанговар тартиб. Петька унинг сўзига диққат билан қулоқ солди-да, мийигида кулди ва жанговар бир эпизодни айтиб берди. А. Қахҳор, Олтин юлдуз. Сўнгра.. учинчи рота командирига ўнг қанотдаги душман ротасининг жанговар позициясини аниқлашни буюрди. И. Раҳим, Чин муҳаббат.
- 3 Жангларда чиниққан, уруш-жангларда ўзини кўрсатган; шижоатли. Жанговар халқ. Жанговар полк. Асриян қанча кўп зерикса, шунча кўп батальонини, ундаги жанговар дўстларини эслайдиган бўлди. Шухрат, Шинелли йиллар. Жанговар йигитларнинг тантилиги уларга жуда қимматга тушиб кетди. М. Осим, Карвон йўлларида.
- 4 кўчма Кундалик, ҳар доимги; фаол; оташин. Адолатнинг: «Ўзимизни ишда ҳам кўрсатайлик», деган сўзлари бригада қизларининг жанговар шиори бўлиб қолди. И. Раҳим, Чин муҳаббат.
- 5 Жуда мухим, тез фурсатда бажарилиши зарур. *Қисм Симферополни озод қилиш учун жанговар топшириқ олди*. Т. Рустамов, Мангу жасорат.

Жанговар варақа эск. Зарбдор ишларни ёритадиган ёки унга даъват қиладиган варақа. «Жанговар варақа»ни ўқиб турган ёшлар олдида Мухиддин анча туриб қолди. Р. Файзий, Чўлга баҳор келди.

ЖАНГОВАРЛИК Курашга чорлаш; қаҳрамонлик, мардоналик. *Таассуфки, ўтли сўз, жанговарлик ўрнини раҳбарлар соясига қуллуқ қилиш, яъни лаганбардорлик эгаллаб олган. Газетадан.*

ЖАНГСИЗ Урушсиз, уруш қилмасдан. Бўлинма кечагина душман батареяси турган тепаликни айланиб ўтди ва жангсиз илгари қараб юрди. А. Қахҳор, Олтин юлдуз.

жангчи 1 Уруш, қатнашчиси, урушда қатнашаёттан киши; ҳарбий. Жангчиларнинг қудратли овози ер-кўкни ларзага келтирди, замбарак овозидан ҳам даҳшатлироқ бўлиб, душман окоплари устига ёгилди. Ж. Ташенов, Жангчи Ўтеген. Жангчилар бирпасда сафга чизилдилар. Ойбек, Қуёш қораймас.

 Харбий хизмат ўтовчи оддий аскар, солдат.

ЖАНДА [ф. ژنده – эски, йиртиқ; эски ва йиртилган кийим] 1 Дарвеш ва қаландарларнинг улоқ-қуроқ тўни. .. Битсин энди эски турмуш, Ул кулоху жандалар. Ҳамза.

- 2 Эски, йиртиқ, улоқ-қуроқ, жулдур кийим. Эртаси куни Жалил жанда кийиб, қўлига таёқ олиб, хеч қандай қуролсиз холда, йўлга чиқди. Ш. Холмирзаев, Бодом қишда гуллади. Гўнг чиқариладиган тешикни кечалари жанда билан ёпиб, кундузлари очиб қўйдим. Т. Мурод, От кишнаган оқшом.
- 3 Болалар ўйинида: ўйинни яхши билмайдиган болага икки марта ўйнаш учун берилган хукук.

ЖАНДАПЎШ [ϕ . ژندهپوش — жулдур, эски кийим кийган] эск. **1** Дарвеш, қаландар.

2 Улоқ-қуроқ ёки жулдур кийим кийган (киши). Шайхларга никох пули, хайр-садақа булса бас.. жандапуш шайтонлар бу ерда нималарга қодир эмас. А. Ҳакимов, Илон изидан.

ЖАНДАРМ (фр. gendarme — жандармерия хизматчиси) қ. жандарма. Дилшод сиёсий айбдор эмас, уни жандарм турмасига ўтказишибди. М. Исмоилий, Фаргона т. о.

ЖАНДАРМА Жандармерия ва унинг хизматчиси, ходими. *Аммо Кудрат яна жандарма кувгунига учради*. М. Исмоилий, Фаргона т. о.

ЖАНДАРМЕРИЯ [фр. gendarmerie < gens d'armes — қуролланған кишилар] Айрим мамлакатларда: сиёсий муҳофаза, тинтув ишлари олиб бориш; давлат тузумига зид иш олиб борувчиларга қарши кураш учун

хизмат қиладиган сиёсий полиция. Жандармерия офицери.

ЖАНЖАЛ 1 Бир-бири билан айтишиш, сан-манга бориш; можаро, ўзаро уришиш. Аҳмад ўзини босди. Ўз фаолиятини жанжалдан бошлашни истамасди у. Ф. Мусажонов, Ҳиммат. Ёдгор жанжал бўлмаслигини билар эди. Ў. Ҳошимов, Қалбингга қулоқ сол.

2 Бир-бири билан ҳақ талашиш, даъволашиш; даъво. *Жанжал комиссияси* (эск.).

ЖАНЖАЛКАШ Можарони, жанжални яхши кўрадиган, бўлар-бўлмасга низо чи- қарадиган. Жанжалкаш одам. **■** Тўлқин Му- хиддинов яқингача шўх, қўрсроқ, жанжалкаш йигитлардан эди. Газетадан. Сиз билан ғалати шароитда танишдик, бир жанжалкаш экан, деб ўйлаган бўлсангиз керак? А. Мухтор, Туғилиш.

ЖАНЖАЛКАШЛИК Низо, жанжал чиқаришлик; уришқоқлик. - Одамларнинг сўзга усталиги, жанжалкашлигига қараб эмас, иш билишига, онгига қараб кўтариш керак, деди яна Пўлатжон Содиқович. Мирмухсин, Умил.

жанжаллашмоқ жанжал қилмоқ, айтишмоқ, сан-манга бормоқ. Зайнаб билан жанжаллашишнинг ўзи бир хузур ва жанжалдан бўшалгач, қайин отанинг қаршисига ўтириб, насихат эшитиш ундан хам яхши хузур. А. Қодирий, Ўтган кунлар. Шофёр хамшира билан анча жиддий ва қизғин жанжаллашиб олди. Ойбек, Қуёш қораймас. Арзимаган гапга жанжаллашиб қолган икки хамсояни муросага келтириш осон бўлмади. М. Хазраткулов, Журъат.

ЖАНЖАЛЛИ Жанжаллардан, можаролардан холи бўлмаган. Жанжалли масала.

— ..бир рутубатли оқшомда Заргаровни жанжалли объектлардан олиб қайтаётган эди, шу ерда тўхташга тўгри келди. А. Мухтор, Бўронларда бордек ҳаловат. Жанжалли уйда барака, қут, файз бўлмайди, деб эскилар тўгри айтишади. Ф. Мусажонов, Ҳиммат.

ЖАНЖАЛСИЗ Можаросиз, низосиз, бежанжал. Қасам ич! Мен билан кетиб, қочмай, жанжалсиз турасанми, йўқ? [деди Мамат]. Ҳамза, Паранжи сирлари. - Мана бу ишинг жойида, Бегим, — деди Бозоров кулиб. — Ахир шу ишни жанжалсиз қилсак бўлмасмиди? И. Рахим, Чин муҳаббат.

ЖАНЖАЛ-СУРОН қ. жанжал 1. Болачақали одам хотин устига хотин олса, уйда хар куни жанжал-сурон бўлиши шубхасиз. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖАНЖАЛЧИ қ. жанжалкаш.

ЖАННАТ [а. — бехишт; бўстон, сердарахт бог] 1 дин. Бегунох, тақводор кишилар у дунёда яшайдиган роҳат-фарогатли жой, бехишт. Қошинг билан кўзинг шўх, илоҳи ўлмагайсан, Жаннатдаги ҳурларнинг бирови бўлмагайсан. «Оқ олма, қизил олма».

2 кучма Хамма нарса муҳайё бўлган, обод, роҳатбахш, хушманзара жой. Булсин деймиз жаҳон буйлаб Инсонлар ери жаннат. М. Шайхзода. Сафо махсумнинг нигоҳи шу жаннат боғлар, далаларда кезса ҳам, ўй-ха-ёли бошқа ёқда. Ҳ. Ғулом, Замин юлдузлари. Ёз пайтлари уларнинг [Азизанинг] боғи жаннат булиб кетади. Ў. Ҳошимов, Қалбингга қулоқ сол.

3 Жаннат (хотин-қизлар исми).

Жойи жаннатда бўлсин У дунёда қийналмасин. Чол пулни рад қилар экан, қўлларини фотихага ёзди: -Омин, жойи жаннатда бўлсин. Оллоху акбар! Ў. Умарбеков, Ёз ёмбири.

ЖАННАТИ Жаннатга тушадиган бегунох, фариштадай пок одам. - *Аммо ўзлари ҳам жаннати хотин, — деди Сафарқул.* Ҳ. Ғулом, Тошкентликлар.

ЖАНОБ [а. — томон, тараф; муҳтарам зот] (кўпинча «жаноблари», «жанобингиз» шаклида) 1 Ўтмишда ва ҳозир кишиларни, амалдор ёки давлат арбобларини улуғлаш шакли. Элчи жаноблари. Бош вазир жаноблари. — [Шайхулислом:] Демак, жанобларининг ҳукми жиддий? [Навоий:] Таҳсир, салтанат ишларида ҳазил бўлмайди. Уйғун ва И. Султон, Алишер Навоий. Бу замонда Навоий жанобларидек пок одам ҳаргиз топилмас. Ойбек, Навоий. - Қози домла муҳтарам Тешабой жанобларининг илтифотларидан мамнун бўлибдилар, — деди ҳори. М. Исмоилий, Фарғона т. о.

2 Киши исмларига құшиладиган кесатиқ сўз. Деканатдан чиқсам, Боқизода жаноблари ялпайиб, чой ичиб ўтириптилар. С. Кароматов, Олтин қум.

ЖАННАТМАКОН [жаннат + макон] Обол, гўзал. Жаннатмакон, оромбахш боглар Огушига чорлайди мени. Б. Бойқобилов, Мени кутинг, юлдузлар. Жаннатмакон, куёшли юртимнинг фасллари бир-биридан гўзал. Н. Сафаров, Оловли излар.

ЖАННАТМОНАНД Жаннатга ўхшаш, жаннатдай. Йўл азоби орқада қолиб кетди, эмди жаннатмонанд пойтахтимиз *Fазнада* роҳат-фароғат билан умргузаронлик қилинглар. М. Осим, Карвон йўлларида.

ЖАННАТСИМОН айн. жаннатмонанд. Қахрамон белорус халқи жаннатсимон диёр: муҳташам бинолар қад кўтарган гўзал, обод шаҳар ва бадавлат хўжаликлар бунёд этдилар. Н. Сафаров, Оловли излар.

ЖАНОЗА [а. جنازه — кўмиш, дафн маросими; тобут] Дафн олдидан ўлган киши ҳақига бағишлаб ўқиладиган намоз. Жанозага Тошкентнинг деярли ҳар бир маҳалласидан кишилар иштирок қилди. А. Қодирий, Ўтган кунлар. Ғайбаров жанозага аранг етиб келди. М. М. Дўст, Галатепага ҳайтиш.

жанр [фр. genre — жинс, тур] Санъат асарларининг сюжет ва услуб жиҳатдан ўзига хос хусусиятларга эга бўлган ҳар бир тури. Лирика жанри. Ҳажв жанри. Қўшиқ жанри.

[Fuēcos] Қобилиятини публицистиканинг барча жанрларида синаб кўрди. Х. Ёдгоров, ҳаёт тўлқинлари. Сермаҳсул ижодкор мусиқанинг йирик жанри — операга ҳам қўл урди. Газетадан. Пейзаж рассомчиликнинг мураккаб жанрларидан бири бўлиб, у катта вазифаларни ўз зиммасига олади. «Шарқ юлдузи».

ЖАНУБ [а. جنوب — жануб] Дунёнинг тўрт асосий томонларидан бири; зид. ши-мол. Деразалари жанубга қараган уй. — - Ана, — деди Матқовул, жанубда кўриниб турган тоғ томонга ишора қилиб. М. Исмоилий, Фаргона т.о. Бизни мехмон қилди деб, Қадримизни билди деб, Сенга рахмат айтамиз, Сўнг жанубга қайтамиз. Уйғун.

ЖАНУБИЙ Жанубга оид; жанубга хос бўлган; жануб томондаги. Мамлакатнинг жанубий чегаралари. **■** Кеча-бугун жуда кўп ярадор келди. Немислар жанубий фронтда яна ҳужумга ўтган эмиш. Шуҳрат, Шинелли йиллар. Жанубий Африкада Свазиленд деб юритиладиган ўлка бор. «Фан ва турмуш».

ЖАНУБИ-ШАРҚ Жануб билан шарқ ўртасидаги тараф; жануб билан шарқ ўртасидаги йўналиш. Узбекистоннинг жанубишарқида. Самолёт жануби-шарққа йўлолди.

ЖАНУБИ-ШАРҚИЙ Жануби-шарққа оид, жануби-шарққа хос булган; жануби-шарқ томондаги.

ЖАНУБИ-FAPБ Жануб билан ғарб ўртасидаги тараф; жануб билан ғарб ўртасидаги йўналиш. *Тошкентнинг жануби-гарбида*.

ЖАНУБИ-FАРБИЙ Жануби-ғарбга оид, жануби-ғарбга хос булган.

ЖАПС фольк. Бир-бири билан зич богланган; жипс, зич. Жапс бўлиб. **Ш** Икковинг хам бир-бирингга интизор, Ошиқларнинг сўзи шундай жапс келар. «Алпомиш».

ЖАПСАК Кесакининг деворга ўрнатилган еридаги тирқишни бекитиш ва ҳусн бериш учун эшик, дераза атрофига қоқиладиган энсиз жимжимадор тахта.

жар І [ф. → — ернинг чуқур, ўйиқ жойи] Четлари ўпирилган чуқур сойлик; чуқурлик. Чуқур жар. Паст жар. ■ Азизбек сипохлари ила жарга тушди ва сув кечиб, ҳалиги тепага юзланди. А. Қодирий, Ўтган кунлар. У ўрик шохидан эмас, жар ёқасидан жуда пастга, тагсиз чоҳга қулаб тушаётгандек жуда ёмон қўрқиб кетди. М. Исмоилий, Фарғона т. о.

Жар ёқасида Ҳалокат олдида, ҳалокат ёқасида. *Ахир, жар ёқасида турибмиз-ку, Комилжон*. Х. Fулом, Машъал.

ЖАР II [а. — баланд овоз билан, очиқ эълон қилиш]: жар солмоқ 1) жарчи қўйиб, қаммага хабар бермоқ, эълон қилмоқ. Эрта билан Хўжаориф бозорида бир жарчи юқоридаги мазмунда жар солмоқда эди. С. Айний, Қуллар. Тўда пастга силжиди. Баковул жар солди. Т. Мурод, От кишнаган оқшом; 2) кўчма овоза қилмоқ, гап тарқатмоқ, ҳаммага билдирмоқ. Гузарда гап кутиб ётган Мирвали бангига ўхшаш «достончилар» мулла Обиднинг қўлида кўрилган кетмон ҳақида Тиктепа қишлогига жар солиб юбордилар. А. Қодирий, Обид кетмон.

ЖАРАЁН [а. جريان — оқим; бориш, содир бўлиш] Иш-харакат, воқеа-ходисанинг бирин-кетин бориши, ривожи, оқими. Тарихий тараққиёт жараёни. Суд жараёни. — Дарёни янги изга солувчи, шахарни тамоман янги бир қиёфага киргизувчи одамлар бу иш жараёнида ўзларини ва ўз турмушларини хам ўзгартадилар. А. Қахҳор, Сароб. Туғилаётган янгилик билан эскилик ўртасидаги кураш жараёнида илғор фикр устун чиқмоқда. Н. Сафаров, Оловли излар.

ЖАРАНГ тақл. с. Металл, чинни, шиша буюмларнинг урилишидан чиқадиган товуш ҳақида. Чирманда бўғиқ гумбурлайди.

Кунгироқларнинг жарангидан вахима учади. Ойбек, Танланган асарлар. Унинг [келинчакнинг] кулгиси жонон пиёланинг жарангидай тиниқ эди. С. Анорбоев, Оқсой. Одамларнинг қулогига байту ғазалдан кура кумуш танганинг жаранги хуш ёқадиган булибди. С. Сиёев, Ёруглик.

ЖАРАНГДОР Баланд, йўгон, жарангли. Жарангдор овоз. ■ Анна Ивановна ўзининг жарангдор товуши билан қаҳ-қаҳ уриб кулди. Шуҳрат, Шинелли йиллар. Сизгадир юракнинг жарангдор куйи, Оқил Шарафиддин, машҳур отамиз. А. Орипов.

ЖАРАНГ-ЖУРУНГ айн. жангир-жунгур. Бостирма устунига осилган рельс парчасининг таниш жаранг-журунги бутун қурилиш майдонини тулатиб янгради. А. Мухтор, Опасингиллар. Оқтой ҳар бош силкитганда, буйнидаги қунғироғи жаранг-журунг қилар, унга сари ҳамма куларди. Ҳ. Назир, Сўнмас чақмоқлар.

ЖАРАНГЛАМА 1 айн. **жарангдор.** Жаранглама дутор.

2 кучма Дабдабали, хашамдор; қуруқ. Жаранглама қуруқ суз эмас, иш керак.

2 кўчма Янграмоқ, баралла эшитилмоқ. Менинг она тилим, жон ўзбек тилим, Катта оилада янгра, жарангла. Газетадан. Бу қушиқ гохо авж пардаларда, гохо пастроқ охангларда жаранглаб туради. Газетадан.

Қулоқлари жарангламоқ Қулоқларига жаранглаган овоз эшитилаётгандек туюлмоқ (кучли ҳаяжон чоғида). *Йулчининг юраги қаттиқ уриб, қулоқлари жаранглади, тараддуд ичида тухтади, лекин орқасига қарамади*. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖАРАНГЛИ 1 айн. **жарангдор**. -Нигоранинг кулиши бундан ҳам жарангли, — деди узига-узи Шербек. С. Анорбоев, Оқсой.

2 *тим*. Товуш пайчаларининг иштироки билан ҳосил бўладиган, овозли. *Жарангли үндош*.

ЖАРАНГСИЗ 1 Жарангламайдиган. *Жарангсиз пиёла*.

2 *тиш*. Товуш пайчаларининг иштирокисиз ҳосил бўладиган, шовҳинли. *Жаранг*сиз ундош (товуш).

ЖАРАҚ-ЖАРАҚ тасв. с. Асосан олтинкумуш пулларнинг ялтираши ва жиринглаши; яхлит-яхлит (пул ҳақида). Ер сотганларнинг ку̀пини ку̀рдик, охири гадой бу́лади. Ту́гри, ерни пулга сотадилар, нақд пулни жарақ-жарақ санаб оладилар. Ойбек, Танланган асарлар. - Келиним ўлгурнинг ўзиям текистилда ишлаб, жарақ-жарақ пул олади, — деди кампир. С. Аҳмад, Чу́л бургути.

ЖАРАҚЛАМОҚ Ярақламоқ, ярқирамоқ, ялт-ялт этмоқ (асли олтин-кумуш пуллар ҳақида).

ЖАРАҚЛАТМОҚ Ялтиллатмоқ; жиринглатиб овоз чиқармоқ. Пулни жарақлатиб санаб олди. — Ўтар бобо ясовулбошининг ён бераётганига суяниб, унинг киссасига жарақлатиб яна бир тилло ташлади. С. Сиёев, Аваз.

ЖАРГОН [фр. jargon — маълум бир гурухга оид сўз] Бирон ижтимоий ёки профессионал гурухга хос, фақат уларнинг ўзи тушунадиган ва адабий тилдан фарқ қиладиган сўз ва иборалар. Чунки комедиявий фильмда хар битта арзимаган гапда хам бирон ишора, мажозий маъно, кесатик, шартли тил [жаргон]га хос унсур, пичинг ва шу кабилар бўлиши мумкин. F. Саломов, Таржима назариясига кириш.

ЖАР-ЖУЛҒА *шв.* Турган-битгани жар ерлар; жарликлар.

ЖАРИДА [а. جریده — газета; рўйхат] эск. Тўплам, альманах, журнал. -Бу, отажон, мажмуа, жарида, — деди Абдишукур, — ойда икки дафъа.. босилиб, аҳли илм орасида тарқалади. Ойбек, Танланган асарлар. Буш вақт бермас жарида ҳам, Ноширликнинг иши куп. Э. Воҳидов.

ЖАРИЛЛАМОҚ шв. Шаллақилик қилмоқ. - Бақираман! — деб жариллади жувон. — Ўзинг шаллақи. Хотининг ҳаёсиз! Н. Қиличев, Ёронгул.

ЖАРИМА [а. جریمه — жиноят, гунох] Қонун-қоидани бузганлик, қонун-қоидага хилоф хатти-ҳаракат ёки етказилган моддий зарар учун ундириладиган, тўланадиган пул. Жарима олмоқ. Жарима солмоқ. — Бефарзандлик аламин фуқародан оларкан, Ким фарзанд кўрса, унга хон жарима соларкан. С. Абдулла, Тоҳир ва Зуҳра. Бобоқулни судга чақиришди, жарима туҳаб келди. Газетадан.

Жарима тўпи Футбол ўйинида: қоида бузган жамоа дарвозаси томон тепиладиган тўп. *Уйинчилар жарима тўпи олдига йигилишди*.

ЖАРИМАДОР Жарима солинган, тўлайдиган киши ёки ташкилот.

ЖАРКОП [р. жаркое — қовурилган; қайноқ] Гўшт ва картошкадан тайёрланган қовурма овқат; қовурдоқ. *Хотиним жаркоп сузиб келди*. Т. Алимов, Одамсиз уйлар.

2 Хавф-хатар, фалокат. Шу топда унинг [Муқаддамнинг] кўнглида умид хам, қувонч хам қолмаган. Алимардон билан ўзининг ўртасида каттакон жарлик ётганини, бу жарлик кун сайин чуқурлашиб бораётганини сезиб турарди. Ў. Хошимов, Қалбингга қулоқ сол.

ЖАРОХАТ [а. جراحت — яра] 1 Шикастланган, синган, чиққан, яраланган жой; яра-чақа. Оғир жароҳат. Енгил жароҳат.
Доктор назоратида, кунлар ўтган сари жароҳатдаги яллиғланиш қайтиб, оёғим ердан енгил кўчадиган бўлиб қолди. Н. Сафаров, Оловли излар. Гуломжон сўнгги зарбанинг оғир жароҳатидан узоқ вақтларгача тузала олмай юрди. М. Исмоилий, Фаргона т.о. Бир чол жароҳатимга кигиз куйдириб босди ва болдиримни латта билан боғлаб қўйди. А. Қаҳҳор, Ўтмишдан эртаклар.

2 кўчма Катта зарар, зиён-захмат. Биз мисли кўрилмаган қисқа муддат ичида урушнинг оғир жароҳатларини тузатиб олдик. Газетадан.

3 кўчма Алам, изтироб. Бу вокеа Элмуроднинг дилида оғир жарохат қолдирди. П. Турсун, Ўқитувчи. Мезбон ўзи билмаган холда хазилга йўйиб айтган икки оғиз сўзи билан Йигиталининг юрагидаги жарохатга тегиб кетганини сезмади. Д. Нурий, Осмон устуни.

ЖАРОХАТЛАМОҚ 1 Ярадор қилмоқ, шикаст етказмоқ. А.Ульянов ғирт маст холда безорилик қилиб, Ф.И.Кравчукни жарохатлаған. Газетадан.

2 кучма Изтиробга солмоқ; азоб бермоқ. *Хамма иш жойида, лекин бир нарсагина* кунгилнинг ингичка ерини жарохатлайди. А. Кодирий, Утган кунлар.

ЖАРОХАТЛИ 1 Ярадор, яраланган, шикаст еган. *Хозир саройнинг айни дарғазаб чоғи* — *ҳазрат жароҳатли ётибдилар*. Мирмуҳсин, Меъмор.

2 кучма Алам ўтган, доғланган, озор топган; аламдийда. Мазкур поэтик образ тарихига назар ташласак, унда даврнинг суронли, жарохатли, ғам-ғуссали нидоси акс этган. «ЎТА».

ЖАРРОХ [а. جزاح — хирург] Касалликни операция йўли билан даволовчи врач. Госпиталда уруш чоғида, Нажот берди шаҳло куз жарроҳ. З. Обидов, Яхши ният. Ибн Ямин билан Ҳамза жарроҳга керакли нарсалар келтириб бериб туришди. К. Яшин, Ҳамза.

ЖАРРОХЛИК 1 Касалликни операция йули билан даволаш. *Жаррохлик булими*.

2 Жарроҳликка оид, алоқадор. *Жарроҳлик асбоб-ускуналари*.

ЖАРРОХХОНА Жаррохлик хонаси; жаррохлик шифохонаси. Носир Хужаев шифохонанинг жаррохлик булимини жихозлаб, замонавий асбоб-ускуналар билан тавминлаб, 11 йил давомида республикадаги энг яхши жарроххоналардан бирига айлантирди. Газетадан.

ЖАРЧИ 1 тар. Одамлар куп тупланадиган жойларда баланд овоз билан расмий эълонлар эшиттириб юрувчи киши. Эртасига жарчилар шахар ва қишлоқларда халқни ҳашарга чорлаб, жар чақирдилар. Ж. Шарипов, Хоразм. Шу пайт одамларни мажлисга чақираётган жарчининг товуши эшитилди. А. Қахҳор, Қушчинор чироқлари. Муҳаммад Раҳими соний Баҳодир ҳазратларининг шаҳристон сайрига отланганини маълум қилиб, икки жарчи икки томонга от солиб кетди. С. Сиёев, Ёруғлик.

2 кучма Хабар-дарак берувчи. Қушлар мисоли бир жарчи, ҳамма нарсани олдиндан илғашади. Тузиса, уйга қайтиб келмаса, демак, қандайдир кор-ҳол албатта булади, хонадон ҳам тузийди. «Ёшлик».

3 кўчма Ташвиқотчи, тарғибот қилувчи. Қамид Олимжон илм-маърифат, янги ҳаёт жарчиси бўлиб, ихлос билан хизмат қилди. Н. Сафаров, Оловли излар.

4 Малай, хизматкор, югурдак. [Йўлчи] Энди барчасидан воз кечди ва ўз ичида шундай ўйлади: [Абдишукур] Бойларнинг жарчиси экан. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖАРҚАЛДИРГОЧ Узунқанотлилар туркумига мансуб, ерда юролмайдиган, лекин тез учадиган қуш.

ЖАРҚАНОТ Чумчуқсимонларга мансуб, қояларда, тик жарликларда яшайдиган қуш.

ЖАРГИ шв. Арра.

ЖАСАД [а. جسد — бадан; жусса] 1 Ўлик, мурда. Йигитали етиб келганда, мархумнинг жасади қабрга туширилаётган эди. Д. Нурий, Осмон устуни. Умрзоқ отанинг жасадини ҳам ана шу ерга кумдилар. Ш. Рашидов, Бурондан кучли.

2 Гавда, жусса. [Fофир Жамилага:] Бу золимлар юрагимни суғуриб олдилар, қуруқ жасадимни Сибир қилдилар, холос. Ҳамза, Бой ила хизматчи. Холиса Тошхолга ҳурмат билан қизиқиб қаради. Опа деса, узидан ёш; сингил деса, жасади узига иккита келади. С. Нуров, Нарвон.

жасорат [а. — мардлик, қўрқ-маслик; шижоат] Қахрамонлик, мардлик, ботирлик, довюраклик. Жасорат кўрсатмоқ. — Ойқизнинг барча ҳаракатларини диққат билан кузатган Лола унинг жасорати ва мардлигига, чидам ва садоқатига қойил бўлди. Ш. Рашидов, Бўрондан кучли. Ўктам янги ёш колхозни оёққа қўймоққа азм ва жасорат билан киришди. Ойбек, О.в. шабадалар. Жўрахоннинг қаҳрамонлиги, жасорати, ёрқин хотираси, ишлари қалбларда, ҳаётда абадий қолади. Назармат, Жўрлар баланд сайрайди.

ЖАСОРАТЛАНМОҚ айн. жасурланмоқ. Пахлавонларча жасоратланиб кетган Омон шартта куйлак-иштонини ечиб, узини ховузга ташлади. F. Fулом, Шум бола.

ЖАСОРАТЛИ Хавф-хатардан, қийинчиликлардан қўрқмайдиган, довюрак. *Жа*соратли ѝигит. **■** Хаммасига бардош берган, ҳатто ўлимга ҳам неча бор мардонавор тик боқа олган жасоратли жангчининг ҳозир ўпкаси тўлиб, кўзларига ёш келган эди. М. Хайруллаев, Тилла маржон.

ЖАСОРАТСИЗЛИК Хавф-хатардан, қийинчиликлардан қўрқиш; журъатсизлик, қўрқоқлик. Гулнор гуё узини жасоратсизликда айбланган ва ўз ахволидан умидсизланган, уксинган каби, кўзлари ёш билан тулди. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖАСУР [а. جسور — ғоят мард, қўрқмас] қ. жасоратли. Жасур жангдан қўрқмайди, ёвдан сира хуркмайди. Мақол. — Мардлик майдонида бел синаш учун Жасур ўзбек халқин

ўғли отланди. F. Fулом, Халқ дадил боради. Айниқса, хотинлар — оналар жасур. Улар Николайдан тортиб элликбошиларга қадар ҳаммани қарғашади. Ойбек, Танланган асарлар. [Унсин] Қаддини кўтариб, жасур боқди Шарофатхонга. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖАСУРЛАНМОҚ кам қўлл. Жасорат қилмоқ; журъат қилмоқ, ботинмоқ, дадилланмоқ. [Бектемир] Кейин бир қадар жасурланиб.. бошини бир-икки марта кўтариб қўйган эди, каскасининг ёнидан визиллаб ўқ учди. Ойбек, Қуёш қораймас.

ЖАСУРЛИК қ. жасорат. Тепалик учун булған жангда жасурлик курсатиб, душманнинг жонли кучларига, техникасига талафот етказгани учун қумондонлик.. Бегижон Қурбоновни.. медаль билан мукофотлади. Н. Сафаров, Севги. Уғлим, бугун жасурлик Курсатишнинг вақтидир. 3. Диёр.

ЖАСУРОНА рвш. Жасурлик билан, кўрқмасдан; мардона. Жасурона курашмоқ. Жасурона кураш. ■ Чиндан ҳам бу жасурона исён хотин-қизлар томонидан Худоёрнинг ҳайвоний истагига қарши биринчи кўтарилиш эди. А. Қодирий, Меҳробдан чаён.

ЖАТ: жатига қолди Бошқаларнинг қилмиши учун жавобгар бўлиб қолди, касрига, балосига қолди. Қилғиликни у қилди-ю, жатига мен қолдим. — Унинг [Полвоннинг] жатига колхоз катта-кичиклари олдида Холмирзанинг юзи шамгин бўлиб қолди. Ҳ. Назир, Ўтлар туташганда. -Сенинг жатингга қовун билан тарвуз паттачининг қўлида қолиб кетди, — деди Шум бола Омонга. Ғ. Ғулом, Шум бола. Бул хабарни падар эшит-канлари ҳамон хитоб қилдиларки, «Сан ҳаромзода фарзанди ноқобилнинг жатингга қоладирғанға ўхшайман..». А. Қодирий, Кичик асарлар.

ЖАФО [а. جفاء — қўполлик; зулм] Маънавий, рухий ва жисмоний эзилиш, азобукубат, кулфат. Айрилиқ жафоси. ■ [Fофир:] Ахир, бу дуолар, ривоятлар ниқобига яширинган зулмдан, жафолардан биз шуринг қурғурлар кимга дод деймиз? Кимга? Ҳамза, Бой ила хизматчи. Турт йил жафо чеккан ватандош, ўртоқ, Бу йилги байраминг муборак энди. F. Булом.

ЖАФОДИЙДА [а. + ф. جفادیده — жафо кўрган] қ. жафокаш. Мен ҳам жафодийда, чайир, тогбардош, Менинг ҳам еганим уша ҳалол нон. Миртемир. Жафодийда дўст экан-

ку ул, Дўст нимадир, ўз экан-ку ул. М. Али, Боқий дунё.

жафо тортувчи] 1 Азоб-уқубатлар тортған, бошидан кулфатлар, оғирчиликлар кечирган, эзилған. Истар эди жафокаш инсон: Баҳор каби гулласа олам, Баҳор каби кулса озодлик, Барҳам топса құллик, кишан, ғам. Уйғун.

2 кучма Меҳнаткаш, меҳнатсевар. Улма, эй қули қанд, жафокаш боғбон, Яшай бер, боғларга чулғанган Ватан. Ғ. Ғулом. Орамизда шундай беминнат, жафокаш кишилар борки, улар катта-катта юмушларни бажариб қуйишади-ю, бу ҳақда мақтанишни ёмон куришади. Газетадан.

ЖАФОКАШЛИК 1 Азоб-уқубат кўриш, кулфат, огирчиликларни бошдан кечириш. Унинг [Саодатнинг] кичик, кўкишроқ кўзлари огир меҳнат, жафокашлик.. қийинчиликларга қарамай, ўз гурурини йўқотмаган узун умрнинг тарихини жонли ифода қилар эди. Ойбек, Танланган асарлар.

2 кўчма Мехнатсеварлик, мехнаткашлик. Унинг [Толибжон аканинг] сиймосида мушфиқ онадаги болажонликни, жафокашликни, олижанобликни кўрасиз. Газетадан.

ЖАФОКОР [а.+ф. جفاكار — жафо қи-лувчи] Жафо қилувчи, эзувчи. Қолаверса, ўзимизнинг шоир бобомиз Боборахим Машрабнинг ҳақ, ҳақиқат, адолат, муҳаббат ҳақидаги, инсофсиз ҳукмдорлар, золимлар, риёкор шайх, зоҳидлар, жафокор ҳокимлар сирру асрорини элга фош қилувчи оташин ғазалларини.. ким билмайди?! К. Яшин, Ҳамза.

ЖАФОКОРЛИК 1 Азоб беришлик, қийнашлик. Сен шаҳаншоҳликни олгин, Менга қуллик булса бас, Бор жафокорлик сенга-ю, Бор вафодорлик менга. Э. Воҳидов, Муҳаббат.

2 Қийинчилик, қийинлик, машаққат. Болаларининг бахти учун ҳар қандай жафо-корликка ўзини отган мехрибон, шафқатли она! Ойбек, Танланган асарлар.

ЖАФОЛАНМОҚ Жафо тортмоқ, азобуқубатлар чекмоқ, бошдан кулфат, оғирчиликлар кечирмоқ.

ЖАФОЛИ Жафо, азоб-уқубат, кулфат ва оғирчиликлар билан тўлиб тошган, ма-шаққатли. *Ўқиш* — жафоли, кети — вафоли. Мақол. **—** Шоир ўзбек халқининг тарихий кишилари образини, бой ва гўзал табиатини, жафоли ўтмишини, бугунги фаровон турму-

шини тасвирлайди. Газетадан. Бу асарлар бўлгуси ёзувчини мафтун этади, унга ўтмишнинг огир машаққатини тортган ўзбек халқининг жафоли ҳаётидан кўп нарсалар ўргатади. «ЎТА».

ЖАҒ 1 Одам ва ҳайвонларда калланинг тишлар ўрнашган суяги. Устки (тепа) жағ. Пастки жағ. ■ Отақўзининг кўзлари қисилиб, жағ пайлари туртиб чиқди. О. Ёқубов, Диёнат. У [Қаландар ака], кўзлари бир нуқтага қадалиб қотиб қолғандай, қимир этмай турар, фақат жағи титрар эди. С. Кароматов, Эътиқод. Вакил қулочкашлаб жағимга урди. Т. Мурод, От кишнаган оқшом.

2 Оёқ кийимининг юзи билан тагчарми бирлашган ери, олд ёнлари. Аксарининг устбоши юпун, махсиларининг йиртиқларидан кир пайтавалари осилиб туради, кимларда похол тиқилган эски калиш, кимларда жағи йиртиқ кавуш, лекин улар шод. Ойбек, Танланган асарлар. У ўзининг пахтаси оқиб ётган қизил чит туни, жағи ажралган кавуши, пилталари чиқиб кетган дупписи билан бошқа болалардан ажралиб турарди. Ойдин, Хикоялар.

3 махс. Баъзи асбобларнинг қисадиган, кесадиган қисми. Омбир жағи. Қайчи жағи.

4 Киши, одам; нонхўр. Бир ишловчига уч жағ эдик, бойга ортиқчалик қилиб қолдик. Ҳ. Нуьмон ва А. Шораҳмедов, Ота. Лекин оилада жағ кўпайгач, шундоқ ҳам қўл учида, табибчилик билан тирикчилик қилиб келаётган Ибн Ямин қийналиб қолди. К. Яшин, Ҳамза.

Жағи очилмоқ 1) жаҳлланиб гапира бошламоқ. Шу важдан кампирнинг жағи яна очилди, Сидиқжоннинг ўтмишини, қизининг қилмишини яна тавна қила бошлади. А. Қаҳҳор, Қўшчинор чироқлари; 2) ҳаракати бошланмоқ; овози эшитилмоқ. Яна душман пулемётларининг жағи очилди, бир неча жангчи йиқилди. Т. Рустамов, Мангу жасорат. Жағи очиқ 1) кўп гапирадиган, вайсайверадиган; вайсақи; 2) кўп йиглайдиган, йиглоқи. Жағи очиқ бола. Жағи тинмайдиган 1) айн. жағи очиқ; 2) доим овқат чайнайдиган, овқатдан огзи бўшамайдиган. Жағ тиш айн. озиқ тиш қ. озиқ. Жағ урмоқ Ҳадеб гапиравермоқ.

ЖАГДАЙ шв. Мазмун, мохият; йўналиш, холат. Абдулазиз баққол ҳар бир гапида «бари бир ўладиган дунё», деб ҳасратга тушиб кетган, бу ширакайф қиморбозлар гапининг жағдайига қараб туриб, шаҳар у ёқда турсин,

Оқсойни олишларига ҳам кузи етмай қолди. С. Анорбоев, Оқсой.

ЖАҒЖАҒ Крестіуллиларга мансуб, майда оқ гулли ва халтача шаклида қўзоқли бир хил ўт. Жағжағни тоғлик ахоли кўпинча очамбити деб ҳам аташади. Газетадан. Ариқлар бўйида ўтлар кўкариб, чучмомалар гуллабди, қизчалар, укам тенги болалар тўп-тўп бўлиб жағжағ, отқулоқ узишяпти, кўк беда теришяпти. Х. Тўхтабоев, Беш болали йигитча.

ЖАҒИЛЈАМОҚ «Жа-а-ағ» деган чўзиқ товуш чиқармоқ. [Алижон] Супада жағиллаб қайнаб турған самовар ёнига борди. Мирмухсин, Чиниқиш. Салмон ака самовари Қайнаб ётар жағиллаб. Т. Тўла.

ЖАХАЛДИРИК фольк. айн. жазлик. Чиргининг устидан қўйди белликни, Боз устидан ташлаб жахалдирикни. «Алпомиш».

ЖАХАННАМ [а. — дўзах] 1 дин. Гунохкорларнинг рухи нариги дунёда доимий азобда яшайдиган жой; дўзах. - Жаҳаннам қаърига кетибди золим! — деб гап отди Содик темирчи. Х. Булом, Машъал.

2 кўчма Чидаб бўлмайдиган шароит, азоб, оғир мухит. Октябрнинг охири эди. Кун иссиқ бўлса ҳам, лекин ёз ойларининг жаҳаннамига нисбатан бу фаслнинг ҳавоси покистонликлар учун жуда мулойим, ҳатто салҳиндек сезилар эди. Ойбек, Нур ҳидириб. Нега она тўнгич ҳизини жаҳаннамга ташламоҳчи? Остин-устин бўлиб кетдими бу дунё? И. Раҳим, Чин муҳаббат. Гулнор уч кунни жаҳаннам азобида ўтказди. Ойбек, Танланган асарлар.

3 кам қўлл. Жарлик, жар; тубсиз ер. Нима қиларди дейсиз, ҳамма гап сувда-да. Мана шу жаҳаннамда оқаётган сувни баланд кутариб, чулларни обод қилмоқчи булган, дейдилар. Ойдин, Ширин келди.

Жаҳаннамга юбормоқ Ўлимга юбормоқ, ўлдирмоқ. Бола учинчи дев билан ҳам олишиб, етти кундан кейин, охири жонини жаҳаннамга юборибди. «Олтин бешик». -Пашша талаяптими, ҳозир ҳаммасини жаҳаннамга юборамиз, ҳорачам! — пашшаларни эзиб давом этди Жура. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖАХД [а. جهد – ҳаракат; меҳнат; интилиш] Зўр бериш, ғайрат. Жаҳд билан ишламоқ. Жаҳд қилмоқ.

ЖАХД-ЖАДАЛ, **жахду жадал** Зўр ғайрат, ғайрат-шижоат. *У* [*Мирзо*] жахду жадал билан бу сафарининг поёнига етмаги, мақсадига эришмоғи лозим. А. Ҳакимов, Илон изидан. Зафарингиз учун камина құлдан кел-ган қадар жаҳду жадал кұрсатгусидир. Ойбек, Навоий.

ЖАХЛ [а. ← нодонлик; ақлсизлик; жақолат] 1 Ножуя хатти-ҳаракатдан, гапдан ёки воқеа-ҳодисадан ранжиш, аччиқланиш, ғазабланиш туйғуси; ғазаб. Жаҳл — душман, ақл — дуст. Мақол. ■ Муҳаррир жаҳл билан календарини шарт-шарт варақлади-да, битта бетини юлиб олди. Ў. Усмонов, Сирли соҳил. Аҳмаднинг жаҳли тез, сал нарсага тутакиб кетади. Ф. Мусажонов, Ҳиммат.

2 айн жахолат 1. Мактаб анжуман боргил, унда фикр очиб гохи, Илму фан тиги билан жахл багрини қон қил. Хамза.

Жахл устида Аччиги, газаби келиб турган пайтда. Жаҳл устида оғзимдан бирор ёмон сўз чиқиб кетади. У вақтда кўнглингиз оғрийди, қўйинг, эрталарга сўзлашармиз. Хамза, Тухматчилар жазоси. У [Ёдгор] Чароснинг онаси жаҳл устида шу ишни қилган булса керак, деб ўйлаганди. Ў. Хошимов, Қалбингга қулоқ сол. Жахли бурни учида Жахли тез, аччиғи тез. Баъзи актив акамлар Жаҳли бурун учида. «Қүшиқлар». Жахли бурнининг учига келиб, бош агроном М.М.Христенкони чақиртирди. «Муштум». Жахли чиқмоқ Faзабланмоқ, аччиқланмоқ. Хозир жахли чиқиб утирган бу аёл кузига жуда қадрдон куриниб кетди. Ў. Хошимов, Қалбингга қулоқ сол. Мингбошининг жахли чикди. Чўлпон, Кеча ва кундуз. Адолат неча кунгача бу хил хазилларга кўниколмади, ғаши келди ва хатто жахли чикиб, баъзи солдатларга ўшкириб берди хам. И. Рахим, Чин мухаббат. Жахлидан тушмоқ Ғазаби пасаймоқ, аччиғи юмшамоқ. Жувон унинг [Сидикжоннинг] ўтиришини куриб, бир оз жахлидан тушди. А. Қаххор, Қушчинор чироқлари.

ЖАХЛДОР Салга жаҳли чиҳаверадиган, ҳадеб жаҳл ҳилаверадиган; сержаҳл, аччиғи тез. *Жаҳлдор одам*.

ЖАХЛЛАНМОҚ Аччиғи келмоқ, ғазабланмоқ. *Қози жаҳлланиб, афандини чақиртирди.* «Латифалар». *Истат жаҳлланиб, турмуш ўртоғини жеркиб ташлади.* Газетадан.

ЖАХЛЛИ 1 айн. жахлдор. Жахлли киши. 2 Газабли, ғазаб билан тўла, ғазабнок. Жахлли одам. — -Ха, бу ёққа қаранг! — чақирди Мастура жахлли овоз билан. Ойбек, О.в. шабадалар.

ЖАХОЛАТ [а. جهالت — нодонлик, ақлсизлик; илмсизлик] 1 Илмсизлик, қолоқлик, маданиятсизлик, нодонлик. Аёллар ўтмишда ҳаммадан ку̀п зулм ку̀рган, ҳаммадан ку̀п жахолатда қолған. П. Турсун, Ўқитувчи.

2 айн. жахл 1. Кутидор уялиш ва ўкиниш орасида: -Жахолат келса, ақл қочадир, қизим! — деб қуйди. А. Қодирий, Ўтган кунлар. Содикжон бойваччанинг жахолати қанақалигини у [Юсуф қизиқ] яхши биларди. К. Яшин, Хамза.

ЖАХОЛАТПАРАСТ [а. + ф. — кахолат тарафдори] Эскиликка ёпишиб олган, эскилик, қолоқлик тарафдори, илм-маърифат, маданият душмани. Зайниддин дарчадан кўчага мўралаган эди, хар томондан муллалар бошчилигидаги бир тўда жахолатпарастларнинг «Во шариато!» деган хай-кирикларини эшитди. С. Кароматов, Бир томчи қон. Жахолатпарастлар XVIII асрда Париж атрофида қурилган биринчи хаво шарини мажақлаб ташлаганлар. Газетадан.

жахон [ф. — дунё, олам] 1 Ер юзи ва ундаги бутун борлиқ; дунё, олам. Бутун жаҳон. — Канал, қирқ йилдирки, жаҳонни ҳайратга солиб келади. «Ўзбекистон қўриқлари». Одам одамга дўст-ўртоқ бўлиб қолди. Жаҳон тарихида янги давр бошланди. Н. Сафаров, Оловли излар. Бу жаҳонда бундай дилбар бўларми, Жамолини кўрган омон қоларми? «Муродхон».

2 поэт. Дунёдаги ҳамма халқлар, бутун инсоният. Сен ҳайқирдинг, жаҳон ҳайқирдинг ди: Йигит-қизлар интиқом учун. Оталар ва оналар ўзни Чоғладилар шараф, шон учун. Ғайратий.

3 Жахон (хотин-қизлар исми).

Бир жаҳон 1) жуда кўп, сон-саноқсиз, беҳисоб. Унинг жаҳли чиққан, бир зумда бир жаҳон гапни гапириб ташлади. Ойдин, Уялди шекилли, ерга қаради; 2) жаҳонга арзирли, жаҳонда ягона гўзал, чиройли. Хуш келибсиз, ажаб меҳмон экансиз, Хушруйликда сиз бир жаҳон экансиз. С. Абдулла, Тоҳир ва Зуҳра. -Йигит бўлганда ҳам, бир жаҳон эди, — деди Қамчи. Ҳ. Ғулом, Машъал. Жаҳон чемпионати Жаҳон бўйича ўтказиладиган мусобаҳа. Чарм туп усталари жаҳон чемпионатинг тантанали очилишига бағишланган маросим ўзига хос байрамга айланди. Газетадан. Жаҳонга донги кеттан Дунёга машҳур, танилган. [Темур] Самарқанд обидала-

ридек санъат асарларининг бунёд бўлишига хомийлик қилган, жахонга донги кетган олимларни тўплаб, уларга шароит яратиб берган. Ў. Хошимов, Қалбингга қулоқ сол. Икки жахон овораси к. овора 1. Ойнаи жахон к. ойна.

ЖАХОНБАХШ $\{\phi$. جهانبخش — жаҳонни ҳадя ҳилувчи $\}$ поэт. Сахий, ҳўли очиҳ.

ЖАХОНГАШТА [ф. جهانگشته — кўп саёҳат қилган, жаҳон кўрган] Дунёни кезган, кўп ерларни кўрган, кўп саёҳат қилган. Жаҳонгашта сайёҳ. — Авазбой жаҳонгашта одам бўлиб, Россияда бўлиб турадиган ярмаркаларга ҳам қатнашиб турар экан. Н. Сафаров, Оловли излар. Узоқ ўлкаларда жаҳонгашта бўлиб, она дийдорига муштоқ бўлиб юрган фарзанд учун онанинг саломатлигидан аълороқ нарса борми дунёда?! Т. Рустамов, Мангу жасорат.

ЖАХОНГАШТАЛИК Дунёни кезишлик, кўп саёхат қилишлик. Тўгонбекнинг хаёли эса хар вақт жахонгашталик оламида парвоз этади. Ойбек, Навоий. Жахонгашталик, сафарнинг хосиятлари хақида гаплашиб, то горалиқлари, хатто довондан ошганимизни хам билмай қолибмиз. Шукрулло, Жавохирлар сандиғи Шу билан Викторнинг жахонгашталиги бошланган. Олдин Москвада яшаган, сўнг ўзи Тошкентга келган. Ш. Холмирзаев, Қил кўприк.

жаҳонгиР [ф. جهانگير — жаҳонни олувчи, эгалловчи] 1 Дунёни забт этган; жаҳонни забт этган ҳукмдор. Тўгри, ҳозирги портрет жаҳонгирнинг бош суягига ҳараб чизилган. Ў. Ҳошимов, Қалбингга қулоқ сол. Кўзлари киртайиб, ранги кетиб ҳолган Инолчиҳ кенг ку̀крагини кериб, жаҳонгирга тикилганича ҳотиб ҳолди. М. Осим, Карвон йўлларида. Кўп жаҳонгир ку̀рган бу дунё, Ҳаммасига гувоҳ — ер ости. А. Орипов, Юртим шамоли.

2 эск. Империалист.

3 Жахонгир (эркаклар исми).

ЖАХОНГИРЛИК эск. Империализм; империалистик. Жахонгирлик уруши айни авжига чиққан чоқ. Н. Сафаров, Оловли излар. Жахонгирлик уруши мамлакатдаги барча зиддиятларни кучайтириб юборди. М. Исмоилий, Фаргона т. о.

ЖАХОНДИЙДА [ф. جهاندیده — жаҳон кўрган] Кўпни кўрган, катта турмуш тажрибасига эга бўлган. -Уруш — оғир имтиҳон, ҳар бир жанг — сабоқ, — деган экан жаҳондийда

саркардалардан бири. Газетадан. Қиш қуруқ келди. Жаҳондийда деҳқонлар, сув бу йил ҳам камчилроқ булади, дейишяпти. Газетадан.

ЖАХОНДОР [ϕ . جهاندار – кучли под-шох] Жаҳон ҳокими, бутун дунёга ҳукмронлик қилувчи.

ЖАХОН-ЖАХОН Жуда кўп, сон-саноқсиз, бехисоб. *Парталарда ўтирар ўгил-қиз*лар ёнма-ён, Кичкина юракларда орзулар жаҳон-жаҳон. Ю. Ҳамдам.

ЖАХОНИЙ қ. оламшумул. Бу кучли иродани, бу жахоний қудратни Хар кимки менсимаса, ўзи-ўзига золим. F. Fулом. Она-Ватанимизнинг куч-қудрати ва жахоний обрўэътибори тинмай ортаверсин. Газетадан.

ЖАХОННАМО [жаҳон + ф. ім — кўрсатувчи] фольк. Жаҳоннинг истаган ерини кўрсатувчи кўзгу; ойнаи жаҳон. Телевизор деган жаҳоннамо чиҳибди, маза ҳилиб кўриб турибмиз [деди Йўлдош бобо]. Ё. Шукуров, Дўстлар.

ЖАХОНШУМУЛ [жаҳон + а. شمول — қамраб олиш, умумийлик] қ. оламшумул. Колхоздаги беш юз ўттиз хўжалик, беш минг жон жаҳоншумул ишларни қилиб қўйганлар. Н. Сафаров, Оловли излар.

ЖАХР [а. جهر — баланд овоз чиқариш] 1 дин. Овоз чиқариб қилинадиган зикр. Ярим кечагача сайил қилиб, жаҳр, зикр-самони куриб томоша қилмоқ баҳонаси билан.. масжидга кирдик. М. Муҳаммаджонов, Турмуш уринишлари.

2 κ. жар II.

ЖАХРИЯ 1 Ошкор, овоз чиқариб зикр қилувчилар. Занги бобо мозори ёнидаги масжидда шайхлардан чиққан жахрия эшонлар ўз муридлари билан зикр тушишмоқда эди — буни ҳам курайлик, деб кирдик. М. Муҳаммаджонов, Турмуш уринишлари.

2 Тариқат йўналишларидан бири. *Бу унинг* жахрия тариқатига мансуб эканлигига ишора эди. С. Сиёев, Ёруглик.

ЖГУТ [укр. жгут — эшилган пилик] Қон тухтатувчи эластик резина найча ёки бинт. Қон тухтатиш учун ишлатиладиган жгут резина найдан иборат булиб, бир томонда илмоғи, иккинчи томонда занжири бордир. Н. Исмоилов, Касалларни парвариш қилиш.

ЖЕВА фольк. **Курол-аслаха**.

ЖЕВАК 1 этн. Хотин-қизларнинг бўйнига тақадиган зийнат буюми. Келиннинг олтин-кумуш, мис жеваклари қозиқларга илиб *қуйшлган*. М. Муҳаммаджонов, Турмуш уринишлари.

2 Дераза, эшик ва мебелларга зийнат бериш учун ишлатилган металл қубба. Деразалари ховлига қараган бинонинг ялтироқ мис жеваклар қоқилган қалин дарвозаси олдида усти жилд билан ёпилган бир неча туп турарди. М. Журабоев, М. Б.мартабаси.

ЖЕВАХОНА фольк. 1 Курол-аслаҳахона. Аскар жевахонадан бирқиллатиб ту̀пни отаётибди. «Хасанхон».

2 Сайисхона; эгар-жабдуқлар турадиган уй; отхона.

ЖЕВАЧИ фольк. Қурол-аслаҳахона бошлиғи. *Бўйлари муносиб қадду бўйингга, Қоровул жевачиларинг билмасин*. «Гулихиромон».

ЖЕЗ Мис, рух ва қалай қотишмаси. Тахталанған жез. Жез туқа. ■ Дожимат пичоғини жез пойнакли қинига сола туриб жавоб берди. С. Аҳмад, Қадрдон далалар. Унинг [Раҳим Саидовнинг] эсига эрталаб хотини улоқтирган жез узук тушди. Ў. Умарбеков, Ёз ёмғири.

ЖЕЗЛ [р. жезл — куч-қудрат, ҳокимият рамзи сифатидаги таёқча 1 m.ù. Поездлар ҳаракатини тартибга солиш учун қўлланадиган металл таёқча (бу таёқча машинист қўлига берилгач, кейинги станциягача йўл очилади).

2 Кўча ҳаракатини тартибга солувчи милиционернинг ола-була таёҳчаси.

ЖЕЗНА шв. Почча.

ЖЕК: жек кўрмоқ Ёмон кўрмоқ. Ўзин-гиз жек кўрганингиз учун, мени ҳам ўзингиз-дек фаҳмлаб, кирмайсиз. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

ЖЕКИРМОҚ Дўқ уриб гапирмоқ, ўдагайламоқ, дўқ қилмоқ, ўшқирмоқ. Менга жекираверма! — Коля гангиб қолди. Укаларига нима деб жавоб қилишини билмасди. Эшикни қаттиқ тортувди, навбатчи жекириб берди. Р. Файзий, Ҳазрати инсон. [Ҳазрат] Қўлларини пахса қилиб жекирди. К. Яшин, Ҳамза.

ЖЕЛ Эски вақтларда: маҳбусларнинг бўйнига ва оёқ-қўлларига солинган кишанларга боғлаб қўйиладиган занжир. Аммо бу миршабхонанинг тор қамоқхонасини тўлдириб оёқларига кунда, қўлларига қўлкунда, бўйинларига жел урилган бир неча банди ётмоқда эди. С. Айний, Қуллар.

ЖЕЛА шв. Тузоқ.

ЖЕЛАК шв. 1 Нимча, енгсиз юпқа кийим. Максим полвон енгсиз, ёқасиз желак кийиб чиқди. Т. Мурод, Юлдузлар мангу ёнади.

2 Хотин қизлар бошга ташлаб юрадиган рўмол. Хурихон ишга желак ёпиниб келган. Р. Раҳмон, Меҳр кўзда. Бошида желаги бор, кўлида малаги бор, ошна сойнинг таниш тўлқинларига кўп қарамайди. Миртемир, Тингла, ҳаёт.

ЖЕЛАТИН [фр. gelatine — дирилдоқ, елимшак < лот. gelatus — музлаган] Ёш мол суяги ва терисидан тайёрланадиган бир нав елимшак модда. Аччиқ ва хидли дорилар алохида желатин ғилофида ичилади. Н. Исмоилов, Қасалларни парвариш қилиш.

ЖЕЛАТКА с.т. Жилетка.

ЖЕМ [*ингл*. jam — мураббо] Қуюқ шинни; мева қиёми. *Олма жем*.

ЖЕМПЕР [ингл. jumper — ёқасиз кофта] Жун, ип ёки ипакдан тўқилган, тугмасиз ва ёқасиз кофта. Дераза олдида мовий жемпер устидан елкасига оқ халат илиб олган аёл турарди. Ў. Хошимов, Нур борки, соя бор. Хотинимга, етти йил бўлди, битта жемпер олиб беролмайман. С. Ахмад, Юлдуз.

ЖЕНЬШЕНЬ [< хит. «одам-илдиз»] Узоқ Шарқ ва Хитойда ўсадиган доривор ўсимлик. Бундай вақтларда атторлар дорига ишлатиладиган женьшень ва ёш кийикнинг ичида қони қотмаган мугузини харид қилар эдилар. М. Осим, Карвон йўлларида. Женьшень дарахт илдизига ўхшаган ўсимлик бўлиб, Узоқ Шарқнинг ўрмонзор зоналарида ёввойи холда ўсади. Газетадан.

ЖЕРКМОҚ қ. жекирмоқ. Аёл бизга нозланиб суйкалса, уни жеркиб ташласак, қандай малол келади? Т. Мурод, От кишнаган оқшом. Олим полвоннинг гапига Қудратнинг энсаси қотди шекилли, уни жеркиб берди. Ҳ. Ғулом, Машъал.

ЖЕТОН [ϕp . jeton — металл, пластик нишон < jetere — ташламоқ, иргитмоқ] Пул ўрнига ишлатиладиган ёки бирор нарса олиш учун хуқуқ берадиган тўгарак металл ёки пластмасса. *Метро жетони*.

ЖИБЛАЖИБОН 1 Чумчуқсимонлар туркумига мансуб, узун думли кичкина қуш. [Баззоз йигит:] Узим бор эдим, тақсир, осмондан лаганга лоп этиб тушди, ўша он тепамиздаги дарахт шохидан жиблажибон пир этиб учди-кетди. Ойбек, Улуг йўл.

2 кучма Серҳаракат (одам ҳақида). Баъзан Умрзоқ ота: -Ўзинг қилтиллаб турсанг ҳам, тиним билмас жиблажибонга ухшайсан, кампир, — дерди. Д. Нурий, Осмон устуни.

ЖИВИЛЛАМОК қ. живирламоқ.

живир-живир тақл. с. Қўзни қамаштирадиган даражада товланувчи, жуда майда ва кўп нарсаларни билдиради. Саратон живир-живиридан кўз толиқади. Лекин гўзалар тиззага уриб, қийгос кўсаклаб ётибди. «Ўзбекистон қўриқлари». Қамчи янги қизил тўн кийган. Хошиясига аллақандай живирживир гул нақшланган. Х. Ғулом, Машъал. Денгиз сатҳи живир-живир олтин юлдузлар билан тўлиб кетди, улар ҳам булар орқасидан чопишади. Ҳ. Зиёхонова, Биринчи мактуб.

Живир-живир товланмоқ Ранг-баранг тусда кўринмоқ, жилва қилмоқ. Унинг [бойнинг].. шохи яктаги қуёшда живир-живир товланиб, учкунланиб ялтирар эди. Ойбек, Танланган асарлар. Булок суви айниқса ойдинда шиша каби ялтирар, живир-живир товланарди. Р. Азизхўжаев, Яшил чайла. Живир-живир қилмоқ айн. живир-живир товланмоқ ва живирламоқ.

ЖИВИРЛАМОҚ 1 Ранг-баранг тусда товланмоқ, жилва қилмоқ. Қия очиқ дарча-дан тушган ойдин.. гиламларнинг гуллари устида живирлаб, хаёлий, майин манзаралар, ўйинлар ясар. Ойбек, Навоий.

2 Чаплашиб кўринмоқ, бир-бирига чаплашиб, кўзни толиқтирмоқ (жуда майда, нозик хат, нақш, гул ва ш.к. ҳақида).

ЖИГАР [ф. جگ. — ички аъзолардан бири; бағир] 1 анат. Одам ва ҳайвонларнинг ўт (сафро) ишлаб чиҳарадиган, организмда моддалар алмашинувини таъминлайдиган ички аъзоси. Жигарим оғрияпти. Жигар касалликлари. — Шу ҳишда унинг [онанинг] жигари хасталаниб, оёҳлари шишиб кетди. Ў. Ҳошимов, Қалбингга ҳулоҳ сол. Алкоголь нафаҳат жигарга, балки ошҳозон-ичак йўлларига, юрак томирларига, бош мияга, умуман, бутун ички аъзоларга ҳалокатли таъсир кўрсатади. Газетадан.

2 Хайвонларнинг овқат сифатида ишлатиладиган шу аъзоси. *Қовурма жиғар. Жиғар кабоб.*

3 кучма Энг яқин киши, туғишгандай яқин биродар; фарзанд. Сен етим эмассан, Тинчлан, жигарим. F. Fулом. Мадамин буни кутмаган булса керак, шовқин солди: -Хиз-

маткорим эмас! Худойқул менинг ўз жигарим, аммамдан қолған сағир. П. Турсун, Ўқитувчи. Авазнинг бир дардига юз дард қушилди. У жигарларини хаёлчан мунғайиб кузатиб қуйди. С. Сиёев, Аваз.

Жигари сув бўлмоқ Қийналмоқ, азоб чекмоқ. Пахта деб жигарим сув бўлди-ю, маккажўхорига нима бор. Ш. Рашидов, Бўрондан кучли. Жигаридан урмоқ Мафтун килмок, юрагидан урмоқ. Инобатхон институтнинг биринчи курсидаёқ менинг жигаримдан уриб қолған эди. Гайратий, Довдираш. Жигари хун бўлди қ. хун 1.

жигарбанд [ф. – — фарзанд; яқин киши] Энг яқин, бир туғишган қариндош (фарзанд, ака-ука, опа-сингил). Жигарбандлари йўлида кўзлари нигорон бўлган оналар, отасиз ўксиб ўсган ўғил-қизлар, фарзанд доғида юрак-бағри қон оталар хозир хам озми? Н. Сафаров, Оловли излар. Эхтимол, Курбон онаизорини, жигарбандларини, севгилисини согиниб, хижрон ўтида юраги ёнаётгандир. Т. Рустамов, Мангу жасорат. Элгелди, ўлимнинг совуқ нафасини сезгандай, ёлғиз жигарбанди олдида ўзини оқлашга тиришар эди. А. Мухтор, Қорақалпоқ қиссаси.

ЖИГАР-БАҒИР: жигар-бағридан урди Мафтун қилди, шайдо қилди. Жигар-бағри эзилди қ. юрак-бағри эзилди қ. эзилмоқ 2. .. Бувиниса энди фарзандининг жасади устида жигар-бағри эзилиб, кўзларидан сел-сел ёш тўкди. П. Турсун, Ўқитувчи.

ЖИГАРГЎША [ф. جگرگوشه — фарзанд] қ. жигар 3. [Хусайн:] Мўмин, жигаргўшам, саломат келдингми? Уйгун ва И. Султон, Алишер Навоий. Жигаргушалар овқатлангани ўтирдилар. М. Муҳамедов, Қаҳрамон изидан.

ЖИГАРПОРА [ф. جگرپاره — жигари пора бўлган, жигарининг бир парчаси эзилган] айн. жигарбанд. Одилбика уни бағрига босиб: -Укажоним, жигарпорам, мехрибоним, сени кўрар кун хам бор экан-а, — деб йиғларди. Ж. Шарипов, Хоразм. Нақадар бахтлидир она бечора: Нахотки, шу ўғил, шу жигарпора. Х. Олимжон. Ширмонхоннинг юраги алланечук бўлиб кетди. Назарида Махмуд унинг ўғлидек, жигарпорасидек бўлиб туюлди. С. Зуннунова, Олов.

ЖИГАРРАНГ Қизғиш, қизил; жигар рангига ўхшаш. Санобархон оёғига пайтава ўраб, махсисини кийди. Жигарранг шол рўмо-

ли устидан телпагини бостириб, тайёрман, деган маънода Адолатга қаради. С. Зуннунова, Гулхан.

ЖИГАРСЎХТА [ϕ . جگر سوخته — жигари куйган, ёнган] 1 Оғир мусибат чекиб эзилган, кўнгли ярим бўлиб қолган; хастадил.

2 *кўчма* Мафтун бўлган, юрак-багридан урган, ошиқи беқарор.

ЖИГАРХУН [ф. جگرخون — жигари қон] Эзилган, қийналган, хуноб бўлган. Фарзандин қабрида она жигархун, Унинг фарёдидан дунё ғамхона. А. Орипов, Ҳайрат.

Жигархун бўлмоқ айн. жигари сув бўлмоқ, к. жигар. [Исомиддинов] Энг сўнг шундай деди: -Ота, ахир биз ери кўп муштумзўрларнинг оёги остида эзилдик, жигархун бўлдик, энди орқамизга офтоб тегсинми, йўқми? Х. Шамс, Душман. Одамда виждон ҳам бўлмасми ҳатто, Сўзлаймиз, жигархун бўлиб сўзлаймиз. Р. Парфи, Кўзлар.

ЖИГАРЧИЛИК Яқин қариндошлик, яқин қариндошлик муносабатлари. Оломоннинг ичида уша одамнинг укаси ҳам бор экан. Ука — жигар, тош отай деса, жигарчилик. Отмай деса, хон турибди; ниҳоят, тунидан увада юлиб отибди. А. Қаҳҳор, Қушчинор чироқлари. Ганишер акасига жигарчилик ёрдамини қилибди, анчагина пул ҳам берибди. Ш. Гуломов, Чул шери наъра тортганда.

ЖИГИ-ЖИГИ 1 с.т. Жикжик.

2 унд. с. Эчкиларни чақиришда қўлланади.

ЖИГИЛДАК шв. Ёввойи жийда.

ЖИГИЛЛАМОҚ айн. жикилламоқ.

ЖИДД [a. \Rightarrow — ҳаракат; меҳнат]: жидду жаҳд қилмоқ Зўр ғайрат қилмоқ, жон-жаҳд билан ишламоқ.

ЖИДДИЙ [а. جذی — мухим, ахамиятли; асосли] 1 Пухта ўйлаб, чукур мулохазаларта суяниб иш кўрадиган; мулохазали. Жиддий йигит. Жиддий олим. — Анвар ёш бўлса хам, жиддий, кичкина мияси мухокамага қобил.. эди. А. Қодирий, Мехробдан чаён.

2 Мухим ахамиятга эга бўлган, мухим. Оқсоқол қарамади хам, индамади хам. Гўё жиддий бир нарсани ўйлаётгандек, кўзларини сузиб, чой хўплади. П. Турсун, Ўқитувчи. -Романлар бизда йўқ, — дона-дона гапирди Мустафо Содиқ, — жиддий ва ижтимоий ахамияти зўр бўлган қиссалар хам йўқ. Ойбек, Нур қидириб. Ишёқмасларга қарши ку-

раш ички ишлар органлари олдида турган жиддий вазифалардандир. Газетадан.

- 3 Ўй-фикрга чўмган, ўйчан, салобатли, сипо, вазмин (киши қиёфаси, ташқи кўриниши ҳақида). Вагонда ҳамма жиддий, камсухан. Т. Рустамов, Мангу жасорат. -Хозир ҳосил учун курашнинг авжи вақти, деди Ўктам жиддий тус билан. Ойбек, О.в. шабадалар. Саидийнинг жилмайиб толмаган башараси бирдан жиддий тус олди. А. Қаҳҳор, Сароб.
- 4 Чин, рост, беҳазил; тайинли. Жиддий ваъда. Лекин Муборакнинг гапларини жиддийга йўймади. С. Зуннунова, Кўк чироқлар. Бундай аччиқ пичингга жавоб қайтариш йўлини тополмаган Ҳасан бориб унинг рўпарасида ўтириб: -Кел бўлмаса, жиддий сўзлашайлик, деди. С. Айний, Қуллар. Шербек кулди: Сиз ўргатинг. Йўқ, Нигора, мен жиддий гапиряпман. С. Анорбоев, Оқсой.
- 5 Ёмон оқибатларга олиб бориши мумкин бўлган; ёмон, хавфли. Жиддий касаллик. Журрамовнинг елка яраси жиддий эди. Назармат, Жўрлар баланд сайрайди. Пилла қуртининг кушандаси куп, хушёр турилмаса, қурт-қумурсқалар, қушлар, товуқлар жиддий зарар етказиб қуйиши мумкин. Газетадан.
- 6 Ўйланганидан мураккаб, кескин, оғир. Сен, оғайни, тушунмайсан, булар орасидаги гап анча жиддий. С. Кароматов, Олтин қум.
- 7 Астойдил, жон-жахд билан, ростакамига. Хат-савод чиқаришга жиддий берилдим. Н. Сафаров, Оловли излар. Вакилларингиз саньат байрамига жиддий тайёргарлик билан келдилар. Газетадан. Хамидуллаевнинг ўзи ҳам шоликорлик билан энди жиддий шуғулланаяпти. «Ўзбекистон қўриқлари».
- 8 Етарли асосга эга бўлган, асосли; мухим. Хакикатан хам унинг шеър ёзишига жиддий сабаб бор эди. П. Қодиров, Уч илдиз. Рахим Болтаев нима учун жиддий талаблар кўйилишини изохлаб берди. «Ўзбекистон қўриклари».
- 9 Алохида, масъулият билан. Ёш талантларни танлаш ва уларни тарбиялаш ишига жиддий эътибор бермогимиз керак. Н. Сафаров, Оловли излар.

ЖИДДИЙЛАШМОҚ 1 Жиддий тус олмоқ; кескинлашмоқ. *Кураш жиддийлашди*.

2 Оғирлашмоқ, ёмонлашмоқ. *Касалнинг* ахволи жиддийлашди.

3 Жиддий кўриниш олмоқ, ўйчан қолатга кирмоқ, ўзини жиддий қилиб кўрсатмоқ. Фазлиддин йирик тишларини кўрсатиб, хохолади. Кейин жиддийлашди. Ойбек, Танланган асарлар. Саодатхоннинг юзи жиддийлашди. С. Зуннунова, Янги директор. -Гапларингиз афсонага ўхшайди, — сал жиддийлашди йигит. О. Мўминов, Хиёбондаги уч учрашув.

4 Мураккаблашмоқ, чигаллашмоқ. Аҳвол жиддийлашди. Н. Сафаров, Танланган асарлар. Ироқдаги вазият жиддийлашмоқда. Газетадан.

ЖИДДИЙЛИК 1 Мураккаблик, чигаллик; мухимлик. *Масаланинг жиддийлиги*.

2 Жиддий кўриниш, жиддий тус; ўйчанлик; сиполик. Усмонов сўзларидан сўнг жангчилар юзида жиддийлик пайдо бўлди. Назармат, Жўрлар баланд сайрайди. - Онанинг қадрига етиш керак. Она қайда! — деди Ўктам қариларча жиддийлик билан. Ойбек, О.в. шабадалар.

ЖИДДИЯТ [а. جذیت — мухимлик] қ. жиддийлик 2. Энди ҳар иккаловининг ҳам юзига жиддият югурди. Ҳ. Шамс, Душман. Талъатнинг кўзларига жиддият чўкди. Ў. Ҳошимов, Қалбингга қулоқ сол.

ЖИЗ І Жон ачитадиган, ловуллатадиган бехос огриқ ҳақида. Бу гапдан Нусратилланинг тани жиз этиб кетди, Турдимат чутални еб ташлагудай қараб, кунглидагини билдириб қуйди. А. Мухтор, Опа-сингиллар. Қузибой пича ўзини босиб олди: -Эрталаб булса, ухлаб ётувдим, қулоғим жиз этди. Ари чақдими, деб мундоқ қарасам — Раҳим. Ҳ. Назир, Сўнмас чақмоқлар.

Юраги жиз этмоқ 1) севиб қолмоқ. Тўлқинжон Хурини биринчи курган куниёқ юраги жиз этган эди. Ф. Мусажон, Хури; 2) ачинмоқ, хафа бўлмоқ. Эрталаб Райимберди тоға келди. У Икромнинг бир оёғи йўқлигини куриб, юраги жиз этиб кетди. С. Аҳмад, Уфқ.

ЖИЗ II айн. жаз II.

ЖИЗ-БИЗ 1 қ. ж**аз-буз.** *Нималардир даҳлизда жиз-биз этиб қовуриларди.* Шуҳрат, Шинелли йиллар.

2 кучма Овқат тури; қовурма гўшт. [Бур-хон:] Жиз-бизга нихоятда уста куринасиз. Уйгун, Хуррият. Бир куни нима бўлди-ю, жизбиз маьмур бўлиб кетди. У. Икромов, Унутилмас хотиралар.

ЖИЗ-ЖИЗ І Жиз І с. такр. Асалари хамма ёғимни жиз-жиз чақиб ташлади. ЖИЗ-ЖИЗ II айн. жаз-буз.

ЖИЗЗА Ўз ёғида қовурилган тўғрамча думба, чарви. Кароматхон одатдаги очиқ-лиги билан ўз уйидек, қани олинглар, деб кул-ди-да, бир-икки дона жиззани оғзига солди. Р. Файзий, Чўлга баҳор келди.

Жизза нон Жиззали нон. Онаси хам шод бенихоя, Нонуштага ёпди жизза нон. Ё. Мирзо.

ЖИЗЗАКИ Салга аччиги, жаҳли чиқаверадиган, гап кўтара олмайдиган, жиртаки. Жиззаки одам. Чарос аллақандай ўйчан, жиззаки бўлиб қолди. Ў. Ҳошимов, Қалбингга қулоқ сол. Олимжон ҳангу манг бўлиб қолди: раиснинг бу қадар жиззаки ва гиначилигини энди кўриб тургани эди. Ҳ. Назир, Қанотлар.

ЖИЗЗАКИЛИК Салга жаҳли чиқишлик, гап кўтара олмаслик. [Бадалов] Жиззакилик қилиб, ўтирган ерида нотиққа бирикки марта луқма ташлади. Ф. Мусажонов, Ҳиммат. Гапирсак, қулоқ солмайди, жиззакилик қилади. С. Аҳмад, Қадрдон далалар.-Кечирасан-у, аёлингнинг ўзи жиззакироқ экан. Сал сабр қилса, айтганларини муҳайё қилардим, — деди раис Камолга. Ҳ. Назир, Қўктерак шабадаси.

ЖИЗЗАХЎРЛИК Кўп жизза ейиш, жиззага тўйиш. Куз кириши билан муллавачалар.. бир пуд-ярим пуд ёг эритиб, хумчаларга қуйиб, бир-бирларини жиззахурликка чарлар эдилар. М. Муҳаммаджонов, Турмуш уринишлари.

ЖИЗЗИҚ фольк. айн. жизза. Қуйруқ туғраганлар ейди жиззиқди, бу узукни билдим, кўнгли бузуқдир. «Хасанхон».

Жиззиғи чиқмоқ Кучсиз, бехол булиб қолмоқ. Кампир болаларининг ўтига куйиб-ёниб, ўртаниб-тутаниб, жиззиғи чиқиб қолган кампир эди. «Равшан».

ЖИЗИЛЛАМОҚ І 1 Жон ачитиб оғримоқ, ловулламоқ. Ярам жизиллаб оғрияпти. Бобур ярадор оёғининг жизиллаб куйиб оғригани ва Аҳмад Танбалнинг қу̀лидаги қилич алланечук таниш эканини бир вақтда ҳис қилди. П. Қодиров, Юлдузли тунлар.

2 кучма Жиззакилик қилмоқ. - Узинг хато қилгандирсан! — дея жизиллай бошлади Дундиқ. Ойдин, Дундиқдан ҳам ёш экан.

Юраги жизилламоқ 1) соғинмоқ, хумори тутмоқ. -Яхши курасанми узи? -Ха. Бир кун курмасам, юрагим жизиллаб туради [деди

Муса. П. Турсун, Ўқитувчи; 2) ҳаяжонланмоқ, энтикиб кетмоқ. Назира ўша врач йигит, Комилжон билан турмуш қуришибди. Буни эшитиб, Йигиталининг юраги алланечук жизиллаб кетди. Д. Нурий, Осмон устуни.

ЖИЗИЛЛАМОҚ II айн. жазилламоқ. Кабобпаз баррадай нон бетига жизиллаган аллақанча сихларни қалаб, пиёз ва гармдори билан қуйиб кетди. Ойбек, О.в.шабадалар. Хаёл билан булиб, балиқни айлантиришни ҳам унутиб қуйибман, бундай қарасам, сели чиқиб жизиллаяпти. Н. Фозилов, Дийдор.

ЖИЗЯ, жузя [а. جزيь — жон солиғи; ер солиғи] тар. Ўрта Осиё хонликларида мусулмон бўлмаган фуқароларнинг, асосан ерли яхудийларнинг мулкидан маълум улуш миқдорида олинган солиқ. Ўз акамга ўзим закот бергунча, Бошқа юртда жизя бериб юрайин. «Алпомиш».

ЖИЗҒАНАК, жизғинак 1 Сал куйган, куя бошлаган; қовжираган. Гуллар майдонида анқийди ҳануз Жасур Брунонинг жизғанак дуди. А. Орипов, Йиллар армони. Аламзада сароблар елмоядек елади, Гармселда жизғанак саксовуллар ингранар. А. Шер, Роз.

2 Жуда қизиб кетган, қизиган. Очлик ҳар сония минг жонга офат, Жизгинак кучалар — шарқий қирғоқдир. Э. Воҳидов, Шарқий қирғоқ.

3 кучма Куйган, эзилган. Бари мунглуг, дардманд: Бадахшонлик Зебо ҳам Қорақал-поқ Гулойим Армонларда жизғинак. Миртемир.

Жизғанак бўлмоқ 1) куймоқ, куйиб қовжирамоқ. У [Ойша опа] утда жизғинак булган илонга бир караб күйиб, күкрагига туфлади. С. Анорбоев, Йўлда йўлдош бўлганлар. Кукламда униб чиққан гиёхлар аллақачон жизғанак бўлиб, қовжираб ётибди. О. Еқубов, Излайман. У ер-бу ерларда қаддини кўтарган янтоқларнинг шохлари офтобда жизғанак бўлиб қолған. А. Ахмедов, Кимёгарлар; 2) куйиб пишмоқ, безовта бўлмоқ. Кутубхона китобин Қоравой йиртиб қуйди, -Нега йиртдинг? деб Вали жизғинак булиб күйди. Қ. Мухаммадий. Куп уйлайверманг, Мухаббатхон, касал бўлиб қоласиз. Бирор хабар келдими, мунча жизғинак бўлаверасиз? [деди Каромат]. В. Гофуров, Вафодор.

ЖИЗҒИН қ. жизғанак. Жизғин ҳиди. — Қиз ѝиғинда паранжи отди, Жизғин бўлди оловда чачвон. Зулфия, Хаёллар, туйгулар.

ЖИЙДА Барги узунчоқ, гули хушбўй мевали дарахт ва унинг меваси. Йўлчи жий-данинг остига пичанни қалинроқ ёйиб, устига чопонини қия ташлаб ётди. Ойбек, Танланган асарлар. Боғларга кирсангиз, гуж-гуж ўрик, шафтоли, жийда, дўлана, тоғолча. Хатто олмуртгача бор. С. Сиёев, Саратонда қор ёғди. Оғзиларига биттадан қандак жийда солгач, сухбат яна қизиб кетди. Х. Шамс, Душман.

Жийда қоқмоқ 1) жийдани калтак билан уриб туширмоқ; 2) кўчма обдан совқотмоқ, совукдан дағ-дағ титрамоқ. Кечаси билан жийда қоқиб чиқдим.

ЖИЙДАГУЛ 1 Жийданинг гули.

2 Жийданинг гули тасвирланган. *Гулом*жон «Кўча боғи»ни тугатиб, олдида турган жийдагул пиёладаги кўк чойдан бир-икки ҳўплайди. М. Исмоилий, Фаргона т. о.

жийдаЗОР Фақат жийда дарахти билан банд ер; жийдали боғ. Куринадир кенг қозоқ далаларида ҳам қалин жийдазорлар, ҳам саҳро оҳулари. Миртемир. Сой буйидаги жийдазор ва қамишзорларга шунғир, дам қуш ёнғоққа чиқиб, этак-этак ёнғоқ қоқар ва болалар билан уйнар, дам маҳалланинг ёшялангини йиғиб, тузоқда балиқ овларди. О. Ёқубов, Эр бошига иш тушса.

ЖИЙДА-МАЙИЗ Жийда, майиз, туршаклардан иборат қуруқ мевалар. Латофат ишда кезларида қушни болаларини чақириб, аллақайси туйдан олиб келган жийда-майизни бериб, яна уқитди. Шухрат, Шинелли йиллар.

ЖИЙДАЯПРОҚ Қовуннинг бир тури. Эрта баҳорда шури ювилган тупроқ ҳайдалиб, карта турт булакка ажратилди. Бир булагига сариқ гулоби.. учинчи булагига ёзги гурвак, турноввот, жийдаяпроқ, замча уруғи кумилди. Газетадан.

ЖИЙИРМОҚ Тириштирмоқ, буриштирмоқ. - Инқилоб қилиб нима орттирдинг? — юзларини жийирди бой. — Биринг икки булдими? «Гулистон».

Бурнини жийирмоқ Энсаси қотмоқ, ғаши келмоқ. Кечагина «Думбиробод» сузини эшитганда, бурнини жийирган кишилар бугун унинг хусн-латофатига шайдо булади. М. Назаров, Сирли хат. Амакисининг гапига Мухаббатнинг энсаси қотар, баъзан сездирмай, бурнини жийириб қуяр эди. В. Fофуров, Вафодор.

ЖИЙМОҚ 1 Кир босмоқ, кирлаб чириб кетмоқ(кийим-кечак ҳақида).

2 Сасиб, бижғиб кетмоқ. Муштумзурнинг жийган ўлакса тани Аллақайси илдиз, чирик бутоққа Илинар, сассиғин сочиб ҳар ёққа. F. Fyлом.

ЖИЙРОН Қизғиш малла (от туси) ва шу тусдаги от. Жийрон от. — Аравакаш жиловни тортди, жийрон зўр куч билан қузғалди. Э. Рахим, Янги қадам. Ярим соатдан кейин Ойимхон жийрон тойда етиб келди. П. Турсун, Ўқитувчи.

ЖИЙРОНҚАШҚА Қизғиш қашқали от. Маррага 200 метрча қолғанда, қорабайир жийронқашқадан ўтди. Ё. Шукуров, Биринчи парвоз. Доим менинг минганим жийронқашқа, Томоғимдан ўтмайди чойдан бошқа. «Оқ олма, қизил олма».

ЖИЙРОНҚУШ Узун оёқли қушлар туркумининг қарқаралар оиласига маңсуб, оёқлари, бўйни ва тумшуғи узун қуш.

ЖИКЖИК Чумчуқсимонлар туркумининг сариқ мойқутлар уруғига мансуб қушча.

ЖИКИЛДОҚ Ҳадеб маҳмадоналик қилаверадиган, маҳмадона, билармон. *Жикилдок одам*.

ЖИКИЛЛАМОҚ Ҳадеб маҳмадоналик қилавермоқ, бидирламоқ, билармон бўлиб гапирмоқ. - Ия, тақсир, менинг қайси гапим ҳақ эмас?! — жикиллади домла. Ҳ. Ғулом, Машъал. Кампир кўзига ёш олди: -Ахир рўзгордан орттириб, у-бу қилиб қўяй десам, жикиллаб қўймадингиз. С. Аҳмад, Лаъли Бадахшон.

ЖИКИЛЛАШМОҚ Айтишмоқ, баҳслашмоқ.

ЖИККАК Жуссаси кичик, ихчам. Самоварчи чувак юзли, эти суягига ёпишган, жиккак ва шу билан баравар гирт кўса одам эди. Ойбек, Танланган асарлар. -Жуда соз, — деди сочига қиров туша бошлаган жиккак, қирра бурун Абдулла ибн Ҳасан хурсандчилигини яширишга уриниб. М. Осим, Ибн Сино қиссаси.

ЖИКТОҚ Балиқчилар туркумига мансуб қуш (чигирткаларни кўплаб қириб, қишлоқ хўжалигига фойда етказади).

ЖИЛАВУҚ фольк. Йиғлоқи. Эналари парвариш қилиб юрди. Булар чақалоқ вақтидан жилавуқ бўлди. «Бахром ва Гуландом».

ЖИЛАМОҚ фольк. Йиғламоқ. Кўкда булут буни кўрди — жилади, Баланд тоғлар ўпирилиб қолади. «Ойсулув».

ЖИЛВА [а. جلوه — йилтираш, шуъла] 1 Товланиш, тусланиш. Осмон тўла юлдуз, жимир-жимир жилваси кўнгилга ғулув солади. «Ёшлик». Куёш заррин кокилларини ёзиб, жилва қилмоқда. Т. Рустамов, Мангу жасорат. Куёш шуъласида жилва уриб, чўғдек товланиб турган олтинранг ва шафақранг япроқлар! Ф. Мусажонов, Химмат.

2 Ишва, ноз-карашма. Йигитлар давра олишиб, раққосалар оёғи остига пойандоз тушаб, уларнинг бир жилва нигоҳи учун жон фидо қилгудек ҳолатда эдилар. Н. Сафаров, Оловли излар. -Хўп, майли, мен кетай, — деди Ҳаёт, жилва билан қайрилиб. М. Исмоилий, Фарғона т. о.

Жилва қилмоқ 1) ноз-карашма қилмоқ. Ёр эшигида туриб, Бир жилва қилай деди, Хар хил қилиқлар қилиб, Кунглини олай деди. «Оқ олма, қизил олма». Кунлардан бир куни.. уй эгаси бундоқ қараса, йулакда сарвқомат бир жувон жилва қилиб турибди. Газетадан; 2) акс этмоқ, куринмоқ. Шукуровнинг кузларида шух учқунлар жилва қилди. О. Ёқубов, Диёнат. Унинг [Хужабековнинг] чузинчоқ юзларида, чуқур тушган кузларида киноя жилва қиларди. С. Анорбоев, Оқсой.

ЖИЛВАГАР 1 айн. жилвали 2. Товусдек жилвагар ва сервикор бу миноралар [Бухоро ва Хива миноралари] неча асрлардан буён кишилар ақлини мафтун этиб келади. Газетадан.

2 кўчма Ўйноқи, нозли, ишвали. Жилвагар кўзлар Омонни тамоман ўзига мафтун этди. С. Кароматов, Олтин кум.

ЖИЛВАДОР қ. **жилвали 2.** Сув оқади эгатлар буйлаб Оқ ипакдай куркам, жилвадор. Fайратий.

ЖИЛВАКОР қ. жилвагар 1, 2. Сўлим сохил, жилвакор дарё тўлиб оқарди. М. Қориев, Ойдин кечалар. Осмон маликаси — жилвакор ой дашт устидан пастлаб ўтади, бошоқлар бетини ўпиб кетади. Газетадан.

ЖИЛВАЛИ 1 Ноз-карашмали, ишвали, ишвагар. *Жилвали қараш. Жилвали кўзлар*.

2 Ранг-баранг товланувчи, тусланувчи. Шохи япроклари марварид таккан, Жилвали меваси бизларга ёккан. Миртемир.

ЖИЛВИР, жилвир қоғоз Қайроқ қум қопланган қоғоз ёки мата (буюмларнинг сиртини силлиқлаш, сайқаллаш, жилолаш учун ишлатилади).

ЖИЛВИРЛАМОҚ Жилвир қоғоз билан силлиқламоқ, сайқалламоқ, жилоламоқ.

ЖИЛД І [а. جلد — пўст; тери] І Бирор нарса устидан кийдириладиган, қоплаб қўйиладиган ғилоф. Ёстиқ жилди. Тўшак жилди.

[Гулнора Собирова] Қўлидаги кўрпа жилдини машинадан чиқариб, ўзи нафис қилиб солган гулларни завқланиб кўздан кечирди. Газетадан.

2 Илгариги вақтларда мактаб болалари портфель ўрнида ишлатган халта. Эсингизда борми, буйнимизга жилд осиб, «Урфон» мактабига қатнаган кунларимиз? А. Қахҳор, Сароб. Деҳқонбой ака ҳали-ҳали кўз олдидан кетказа олмайди: Елкасида жилд. Бир бурда нон, мева-чева солинган.. Газетадан. Кук жилдимда алифбе ва бир бурда нон, Биринчи бор қадам қуйдим мактаб томон. Э. Воҳидов, Нидо.

Сомсанинг жилди Сомсанинг қиймани ўраб турган, кўпинча қат-қат хамир қисми. Мантисининг қиймасига ичак-човоқ ишлатар, сомсасининг жилдига жир, демакки ёг ишлатар. «Муштум». Ундан кейин ошпаз йигит мудирликка келди. Аммо пармуда сомсага уста эди. Мен жилд очиб бериб турардим, у тугиб ташлайверарди. С. Аҳмад, Ҳикоялар.

ЖИЛД II [а. جلد — муқова] Кўп қисмли бадиий ёки илмий асарнинг ҳар бир нашр қилинган қисми; том. Қиши билан бир неча жилд китоб ёзиш мумкин. А. Қаҳҳор, Сароб. Минг жилд китоб уҳиб, бир жоҳилга гап топиб беролмасам, мана бу каллани нимага кутариб юрибман? С. Сиёев, Ёруглик.

ЖИЛДИРАМОҚ Оз миқдорда оқмоқ, милтираб тушмоқ Самовар жўмрагидан сув жилдираб оқмоқда. — Ариқчалардан жилдираб оққан сув узун тарнов орқали ховузга тушади. Ш. Рашидов, Fолиблар.

ЖИЛДИРМОҚ 1 Харакатга келтирмоқ, юргизмоқ. *Хужайиннинг феълига тушуниб қолган кучер извошни беозоргина, секин жил-дирди.* Х. Fулом, Машъал.

2 Узоқлаштирмоқ, йироқлаштирмоқ. Ташқаридан хабар олинг. Миршабларни махкама атрофидан жилдирманг. Н. Сафаров. Уйғониш.

ЖИЛДЛАМОҚ кам қўлл. Жилд билан қопламоқ, жилдга солмоқ. *Ёстиқларни* жилдламоқ.

ЖИЛДЛИ Жилд билан қопланган, жилд кийдирилган, жилдга солинган. *Жувон эп-*

чиллик билан тахмонда қатор-қатор тахланиб ётган курпалар устидан иккита духоба жилдли пар ёстиқ олиб, меҳмоннинг орқасига қуйди. С. Анорбоев, Оқсой.

2 Fилоф (жилд) учун мўлжалланган газламанинг миқдори. *Икки жилдлик сурп*.

ЖИЛЕТ(КА) [фр. gilet < Gille — қизиқчи, масхарабоз номидан] Енгсиз калта камзул, нимча. Эгнидаги туқ қизил куйлаги, унинг устидан кийиб олган қора жилеткаси... узига хуп ярашган. А. Қаҳҳор, Қушчинор чироқлари.

ЖИЛЛА Унча, у қадар, бир оз. Собир ортиқча куюнчаклик ва ғамхўрлик кўрсат-киси келса, Анорхонга жилла ёқмас эди. Ойбек, О. в. шабадалар. Жилла фурсат ўтмай, қўлида патнис кўтариб, официантка қиз пайдо бўлди. Ф. Мусажонов, Химмат.

Жилла курса (ёки бўлмаса, бўлмаганда) Жуда бўлмаганда, ҳеч бўлмаганда, лоақал. Жилла бўлмаса, менинг келишимни кутсанг бўлмасмиди! М. Муҳамедов, Қаҳрамон изидан. Ахир, жилла бўлмаса, ўзим учун бир пиёла беринг, мана, ҳар қанча пул десангиз, берай [деди карвонбоши]. Р. Файзий, Чўлга баҳор келди.

ЖИЛМАЙМОҚ 1 Кулумсирамоқ, табассум қилмоқ. *Қиз Умидга қараб жилмайди*. Мирмуҳсин, Умид. *Ўтеген Шомуроднинг уддабуронлигига қойил қолиб жилмайди*. Ж. Ташенов, Жангчи Ўтеген.

2 кўчма Кўринмоқ, юз кўрсатмоқ (Ой, Куёш ҳақида). Булутлар орасидан ой жилмайди. ■ Шу чоқда дераза олдига келиб, Жилмайиб боқадир қуёш — олтин қиз. Ғайратий.

жилмоқ 1 жойидан қўзғалмоқ, силжимоқ, сурилмоқ. Отақўзи жойидан жилмади, чойи совиб қолған пиёлани қўлида айлантирганича ўйга толди. О. Ёқубов, Диёнат. Неча соатдан бери ўрнидан жилмай тик турган Аваз беихтиёр бир қадам олға босди. С. Сиёев, Ёруғлик. Ярим соатча ўтгандан кейин, машина жилди. Х. Ғулом, Тошкентликлар.

- 2 Бошқа ерга кўчмоқ, кетмоқ. Дарахт бир ерда кўкаради. Отанг рахматлик умр бўйи шу ердан бир қадам жилган эмас эди. П. Турсун, Ўқитувчи.
- 3 кучма Юришмоқ, олға босмоқ. *Шу курс* билан ишим оз-оз олдин жилди. F. Fулом.

ЖИЛО [а. جلی — силлиқлаш, сайқал] 1 Силлиқ ёки сайқалланған сиртнинг товланиши, ялтираши. -Сув жилосини кўрсам, кўзим қувонади, тўлқинида кўнглим ўсади, — дерди Усмонхўжаев. «Ўзбекистон қўриқлари». Аҳмаджон йўлакай сувнинг олтин жилосидан кўз узмай, жим борарди. Й. Шамшаров, Ғурумсаройликлар. Қуёшнинг бутун рангини кўрмоқчи бўлган одам Марғилон атласининг товланишига, қоракўл барраларининг жилосига тикилсин. Шукрулло, Жавоҳирлар сандиғи.

2 кўчма Кўрк, хусн. Қаён боқса, ўзгача жило, Қаён боқса, гўзаллик пинхон. Э. Вохидов, Мухаббат. Азалдан «Самарқанд ер юзининг жилосидир, кўркидир» деган нақл бор халқ орасида. Газетадан.

Жило бермоқ 1) жилоламоқ, сайқаллаб, пардоз бериб ялтиратмоқ. Муйқалам сохибларининг диди-маҳорати билан маҳсулотга жило берилади. «Гулистон»; 2) ҳусн, кўрк бермоқ. Бу нур — эрк, озодлик, тинчлик, бахт, виқор, Бунга жило берар қирқ йиллик умр. Х. Расул; 3) ялтирамоқ, ярқирамоқ, жилва қилмоқ, товланмоқ. Ранго-ранг мармарлардан ишланган бу мақбара ҳозир ҳам ёрқин жило бериб турибди. 3. Акрамов, Ҳиндистон лавҳалари.

ЖИЛОВ 1 Юганнинг чарм тизгини. Жиловини бўшатмоқ. ■ Катта тош йўлда елиб келаётган отлиқ «тисс» деб, отнинг жиловини тортди. М. Муҳамедов, Қаҳрамон изидан. Ноиб отдан тушиб, жиловни эгар қошига ташлади. С. Сиёев, Аваз.

2 кўчма Бошқариш, идора қилиш тизгини; қокимият. У пайтлар хон ёш эди, салтанат жилови энди қўлига ўтган эди. С. Сиёев, Ёруглик.

3 Изм, эрк, ихтиёр. - Узимиз инглиздан зўрға қутулдик, лекин у ҳамон жиловимизни бергиси келмайди, — деди Исмоилхон. Ойбек, Нур қидириб. Имтихон яқинлашаётганини унутма, жиловинг менинг қўлимда [деди ўқитувчи Одилжонга]. «Муштум». Подшо жиловида юради шотир, Ёвга от қўяр доим пирдай бўп ботир. «Юсуф ва Аҳмад».

Жилов урмоқ Тиймоқ, тартибга солиб куймоқ, буйсундирмоқ. Дарёга жилов урди Уктам инсонлар.. Улуғ бир туғон қурди. Миртемир. Жиловини буш қуймоқ Уз ҳолига, ихтиёрига қуйиб юбормоқ. Жиловини буш қуйганингиздан кейин шундай булади, раис. Ш.

Рашидов, Бўрондан кучли. Жиловини тортиб кўймок, Тартибга чақириб кўймок; танбех бермок. Давлат машинасидан текин пул топиш, бойлик орттириш учун фойдаланаётан бу шахсларнинг.. жиловини тортиб кўядиган ташкилот йўкмикан? Газетадан. Жиловини кўлга олмок, Бошқаришни, идора килишни ўз кўлига олмок. Жиловини кўлдан бериб кўймок Бошқаришни, идора килишни кўлдан чикармок.

ЖИЛОВБАРДОР *тар.* Ўрта Осиё хонликларида: мансабдорларнинг отларига қаровчи ва уларга йўлга чиқишда отни ростлаб бериб, йўлдан қайтганда кутиб олувчи хизматкор.

ЖИЛОВДОР 1 қ. жиловбардор. Султон Қусайн буйнини чузиб, жиловдорлар билан чақчақлашиб ўтирган Паҳлавон Муҳаммадни кўрди М. Осим, Сеҳрли сўз. Жиловдор қул ҳалак бўлиб келади. »Алпомиш».

2 эск. *ҳарб*. Отларга қараш учун ажратилган асқар.

3 кўчма. Бошлиқ, рахбар. Орадан куп ўтмай, у [Порсоев] Сурхондарёда область халқ маориф булимига жиловдор булди. «Муштум». У [Рахим Толипович] ҳозир ҳам жиловдор. Қайси куни бир мажлисда маърузага чиқди. Газетадан.

ЖИЛОВЛАМОҚ 1 От-улов бошига нўхта ёки юган солмоқ. *Хамроҳи отга етиб келиб, саманни жиловлаб олди*. М. Исмоилий, Фаргона т. о.

2 кўчма Тиймок, тартибга солиб қўймоқ; бўйсундирмоқ. Унинг ўғли Абулхорис Мансур хам бевош вазирлар, исёнчи хокимларни жиловлай олмади. М. Осим, Карвон йўлларида. Амударёни жиловласак, Ўзбекистон бутунбутун янги пахта водийлари яратади. Ойбек, О.в.шабадалар.

3 кўчма Эгалламоқ, ўрганмоқ. Йигитлар машғулотларга мунтазам қатнашарди, техникани тезроқ жиловлаб олишга ҳаракат қилишарди. «Ўзбекистон қўриқлари».

ЖИЛОВСИЗ 1 Тизгинсиз. *От жиловсиз* юрибди.

2 кўчма Бебош, қулоқсиз. Бўйи етган ёш қизлар баайни жиловсиз от, баъзан боши оққан томонга бурилиб кетиши мумкин. Мирмуҳсин, Умид. Яхшиям шу телба, буюк, жиловсиз ишқ бор жаҳонда. С. Нуров, Нарвон.

жиловхона *тар.* 1 Шох, хон саройларига ёки масжид ховлисига кираверишдаги махсус хона ёки бостирма. Жиловхонадаги намоз кутиб ўтирган қавмлар ичида Самад буқоқ, Шукур сўфилар ҳам кўринар эдилар. А. Қодирий, Меҳробдан чаён. Йўлчи масжиднинг жиловхонасидаги супачага ўзини ташлади. Ойбек, Танланган асарлар.

Жиловдорлар истиқомат қиладиған хона.

ЖИЛОЛАМОҚ Сайқалламоқ, пардозлаб ялтиратмоқ. *Мебелларни жилоламоқ*. **—** *Қатим тортдим жилолаб, Мехримни қушиб боғлаб*. Т. Тула.

ЖИЛОЛАНМОҚ 1 Жилоламоқ фл. мажҳ. н. *Жилоланған либос*.

2 Ялтирамоқ, ярқирамоқ, жилва қилмоқ, товланмоқ. Йўл-йўлакай шилдираб, Сен ёқимли куйлайсан, Жилоланиб, жилдираб, Не хусусда сўйлайсан? З. Диёр. Бу янги диёрлар, пахтазор далалар, жилоланиб лиммо-лим оқаётган каналлар ўз-ўзидан бунёд бўлиб қолгани йўқ. Ш. Рашидов, Янги ер ҳақида сўз.

ЖИЛПАНГЛАМОҚ 1 Тўлқинсимон, илон изи каби ҳаракат қилмоқ, тўлғанмоқ. Оқ ит жилпанглаб, олдинги оёқларига чўккалади. «Шарқ юлдузи».

2 кунма Қийшангламоқ, ярашмайдиган қилиқлар қилмоқ. Домла ер остидан паранжи тагида жилпанглаб турган шух аёлга бир боқди-да, никох хутбасини бошлаб юборди. Ғайратий, Довдираш. Ҳақиқатан у баъзи штаб бошлиқлари сингари узидан юқори командирлар олдида жилпанглай бермас, кузга ташланмасди. Шухрат, Шинелли йиллар.

ЖИЛПИТМОҚ фольк. Сакратмоқ. Ариқ келса ирғитди, Жилға келса жилпитди, Ҳар куни икки маҳал Отдан тушиб ўтлатди. «Ойсулув».

ЖИЛҒА Тоғ ва тоғ ёнбағирларидан оқиб тушадиган кичик сой; йилға. Мен жилғаман, Дарё бўлиб тўлгим келади. Она юртим, Сенга ўғлон бўлгим келади. Э. Вохидов, Мухаббатнома. Қирғоғида гўзал юлдузлар Ўйнаётган жилғага бордим. Ш. Раҳмон, Юрак қирралари. Қашқатовнинг кунгай томонида чап қўлга қараб кетган жилға бор. С. Анорбоев, Оқсой.

ЖИМ рвш. 1 Овоз, товуш чиқармай, индамай, овозсиз, товушсиз, сукут сақлаб, сукунатда. Мум тишлагандек жим ўтирмоқ.

— -Саидгози, сен гапирганда, Шербек жим ўтирган эди, — кимдир луқма ташлади. С. Анорбоев, Оқсой. Ота-бола анчагина жим

борди. Уртага оғир сукунат тушди. М. Исмоилий, Фаргона т. о.

2 Қимирламай, қимир этмай, ҳаракатсиз, тек. Унинг кузини юмиб, жим ётганини курган Бобоқул ота урнидан қузғалди: -Сен тинчгина ухлайвер, чироқ. Мен.. бир айланиб келай. С. Анорбоев, Оқсой. Омон булинг-е, раис ака.. тийинигача тўгрилаб дафтардан утказдик-ку? Бироқ ўзингиз, жим ётган илоннинг бошини қузғаб, яхши қилмадингиз. С. Анорбоев, Оқсой.

Жим бўлмоқ 1) тўхтамоқ (гап, сўздан); сукутга кетмоқ, сукутга ботмоқ. Ойи, сиз сезасизми, бойникида орқамдан кулишади, гапиришади.. ман яқинлашсам, жим бўлишади. Ойбек, Танланган асарлар; 2) тинчимоқ, босилмоқ (овоз, товуш, шовқин ва ш. к. ҳақида). Фақат болғаларнинг тарақ-туруғи жим бўлганда, Йўлчи жиддий суҳбатга ўтди. Ойбек, Танланган асарлар. Аҳмаджон бир сидра ўқ ёғдиргандаёқ немис пулемёти жим бўлиб қолган эди. А. Қаҳҳор, Олтин юлдуз.

3 унд. с. взф. Овозингни ўчир, товушингни чиқарма, тинчлан. -Жим!— муштини кўтарди Ёрмат.. Ойбек, Танланган асарлар. -Жим, жим!— деди Кумри ярим товуш билан. — Гулшан бизникига ухлагани келган экан. А. Қодирий, Мехробдан чаён.

Жим бўлиб кетмоқ Хат-хабар қилмай, дарак бермай, кўринмай кетмоқ. Ака, нима-га жим бўлиб кетдингиз? ..Мен сизни жуда соғиндим. Ойбек, Танланган асарлар. Жим турмоқ (ёки ўтирмоқ) Гапирмай, эътироз билдирмай, қаршилик кўрсатмай туравермоқ. - Тўғри, — деди Ўрмон полвон, — агар жим турсак, улар хар бир иш қиладир. С. Айний, Куллар. Бир бечорага тухмат қилишса-ю, била туриб, кўра туриб жим ўтирсам, гунох бўлмайдими? М. Исмоилий, Фарғона т. о.

ЖИМГИНА рвш. Индамай, гаплашмасдан. Иккаламиз шаршара шабадасида жимгина ўтириб чекишдик. С. Аҳмад, Юлдуз.

ЖИМЖИЛОҚ Қул ёки оёқнинг бешинчи, энг кичик бармоғи. [Маьмуржон] Жимжилоғи билан қулоғини чуқилай-чуқилай, у ёқбу ёққа юра бошлади. Ш. Холмирзаев, Тулқинлар. Чап қулининг жимжилоғи сирқираб оғрир эди. М. Осим, Карвон йулларида.

ЖИМЖИЛОҚДАЙ, -дек. Жуда кичкина, кичик. Муаллим қўлига бур олиб, доскага жимжилоқдайгина тикка таёқча чизди. П. Турсун, Ўқитувчи. Бир мухбир ўртогим жимжилоқдек келадиган ён дафтарчасига қараб, филдай-филдай гапларни гапириб берди. «Муштум».

жимжима Серҳашам ўйма наҳш, гул, кунгура. Панжараларнинг жимжимаси. Шкафинг наҳшлари жимжима ўйноҳ, Жилвали кўркига мумкинми тўймоҳ? Қ. Муҳаммадий.

2 Жилвали, товланиб турган. Сайр эттирдинг жимжима кўлда, Сайр эттирдинг хиёбон, богда. Х. Салох, Қолдирмасман мен сени догда.

Жимжима қилмоқ Мавжланмоқ, товланмоқ. Тушки офтобнинг тик тушган нурлари остида дарё суви жимжима қиларди. М. Осим, Аждодларимиз қиссаси.

жимжимадор Серҳашам ўйма нақшли, кунгурали. Жимжимадор, нақшин панжара. Тошбобо қайтиб келиб, жойига ўтирганида, қўлида жимжимадор узун хасса бор эди. С. Кароматов, Сўнгги бархан. Асадулло ва Аҳмад қўш тавақали, қадимий усталар ижодига мансуб жимжимадор, ўймакор эшик ёнида тўхташди. Ф. Мусажонов, Ҳиммат.

ЖИМЖИМАДОРЛИК 1 Серҳашамлик, гоят ҳашаматдорлик. Эшикнинг жимжимадорлиги.

2 Баландпарвозлик, дабдабабозлик. Лермонтов поэзияси хар қандай баландпарвозлик, сафсатабозлик, жимжимадорлик ва турғунликдан холи. Газетадан.

ЖИМЖИТ Тинч, осуда. Кичик укам ухлайди, Жимжит ўрнида. З. Диёр. Йўлчи жимжит кўчада танҳо айланиб юриб, бойникига қайтди. Ойбек, Танланган асарлар. Қишлоқ жимжит, ҳамма маст уйқуда. П. Турсун, Ўқитувчи.

Жимжит бўлиб кетмоқ айн. жим бўлиб кетмоқ қ. жим. Хайр, Зухрахон, жимжит бўлиб кетманг.. Тез-тез хат ёзиб туринг. Н. Сафаров, Олияхон Султонова.

ЖИМЖИТЛИК Товуш, шовқиннинг йўқлиги; тинчлик, жимлик, сукунат. Орага бир нафас жимжитлик тушди. С. Зуннунова, Янги директор. Олимжон ўртага тушган жимжитликни бузиб, раисга қаради. Ш. Рашидов, Голиблар. Катта зални пашша учса эшитиладиган даражада жимжитлик қоплаб олган. Э. Раимов, Ажаб қишлоқ.

ЖИМИЛЛАМОҚ қ. жимирламоқ. Дарғам сойнинг сувлари Чўлга оқар жимиллаб. «Шарқ

юлдузи». Жингалак сочли йигит ўз сўзини шу ерга келтирганда, Хадича холанинг бадани чумоли юргандай жимиллаб кетди. Т. Алимов. Совға.

жимимоқ Жим бўлмоқ, сукутга кетмок; тўхтамоқ. Кулгилар билан гуркураб турган гузар бирдан жимиди. М. Исмоилий, Фаргона т. о. Маҳмуд қовоғини уйиб, жимиб қолди. М. Осим, Карвон йўлларида. Ойқиз билан Олимжон қушиқ айтиб оқаётган ариқ ёқалаб, аллақачон жимиб қолган қишлоқ кучасига бурилдилар. Ш. Рашидов, Бўрондан кучли. Шу чоқ узоқдан чинни пиёла жарангидай кулги эшитилди-ю, тезда жимиди. И. Раҳим, Чин муҳаббат.

ЖИМИР: эти (ёки бадани) жимир этмоқ Кучли ҳаяжонламоқ, баданига титроқ югурмоқ. «Генка ойисини топибди», деган хабар бир зумда бутун батальонга тарқалди. Бу хабарни эшитганимда, менинг ҳаяжонланганимни айтмайсизми. Этим жимир этиб кетди. А. Убайдуллаев, Қонли издан.

жимир-жимир 1 Жилвали, ўйноқи, мавжли; ялтираб. Гўё хисобсиз юлдузларни ўз оғушига олгандек, жимир-жимир оқади Қашқа. С. Нуров, Дурдона. Гавҳар, кулнинг жимир-жимир тўлқинларига тикилиб, бир лаҳза жим қолди. П. Қодиров, Уч илдиз. Эгатлардан жимир-жимир тафт кутарилади. С. Нуров, Нарвон.

2 Милтиллаган, жилва қилган ҳолда. Тим қоронғилик ичида узоқдан юлдузлар жимиржимир куз қисар эди. Ойбек, Танланган асарлар.

Жимир-жимир қилмоқ айн. жимирламоқ. Сув юзи жимир-жимир қилар.. сувда ой акси ўйнарди. Ж. Шарипов, Хоразм.

ЖИМИРЛАМОҚ 1 Майда тўлқинлар билан қопланмоқ, мавж урмоқ. *Хиротни айланиб ўтадиган Харируд дарёси жимирлаб оқиб ётарди*. Мирмухсин, Меъмор. *Ёвариқ суви жимирлаб, ниманидир шивирлаб оқмоқда*. И. Рахим, Ихлос.

2 Милтиллаб кўринмоқ, жилва қилмоқ. Аҳмад бригадир гугурт чўп билан тишини ковлаб, осмонга, юлдузлар жимирлаб турган кўкка тикилди. С. Нуров, Нарвон. Олов сели жимирлайди. К. Яшин, Ҳамза.

Кўзим (*ёки* **кўзларим**) жимирлаб кетди Кўз ўнгим қоронғилашди, кўзим тинди.

ЖИМИРЛАШМОҚ: кўзи жимирлашмоқ 1) кўз ўнги қоронғилашмоқ. *Бокди хар ён шо*-

шиб-пишиб, туймас қараған сари. Бирданиға жимирлашиб, тиниб кетди кузлари. Т. Тула; 2) куз қамашмоқ. Офтобда қорға қарасам, кузим жимирлашади. Эти (ёки бадани) жимирлашмоқ Баданига титроқ югургандай булмоқ; сесканмоқ. Қизнинг ҳар бир ғапи унинг [Элмуроднинг] баданиға муздек сув томчилари томаётғандек таьсир қилди, аьзойи бадани жимирлашиб кетди. П. Турсун, Ўқитувчи.

ЖИМИТ Жуда кичкина, кичкинтой, жажжи, митти. Жимит китобча. — Куш жимит кузларини мултиратганича туриб колди. «Шарк юлдузи».

ЖИМИҚМОҚ: жимиқиб кетмоқ кам құлл. Жим бұлиб кетмоқ, дарак бермай, күринмай кетмоқ. Жимиқиб кетма, тез-тез келиб тур.

ЖИМЛИК қ. жимжитлик. Говур босилди. Бир лаҳза жимликдан сунг кулги кутарилди. А. Қаҳҳор, Қанотсиз читтак. Тун жимлигини самолёт моторининг узоқдан келаётган буғиқ товуши бузмоқда. И. Раҳим, Чин муҳаббат.

Жимлик чўкмоқ (ёки тушмоқ) Сукунат, жимлик пайдо бўлмоқ, юзага келмоқ. Сўне орага ноқулай жимлик чўкди. П. Қодиров, Юлдузли тунлар. Болохонага жимлик чўкди. Х. Ғулом, Машъал. Орага бир нафас жимлик тушди. С. Зуннунова, Янги директор.

ЖИММА-ЖИММА фольк. Кўп-кўп, жуда кўп. Кулоқ сол, тўражон, айтган сўзима, Жимма-жимма ёшим тўлган кўзима. Холбекани мен курсатсам, тўражон, Кирасига не берасан узима? «Кунтуғмиш».

ЖИН І [а. جі — афсонавий махлуқ; арвох; ёвуз рух] 1 Шарқ мифологиясида ва диний тасаввурларга кўра: пастқам жойларда киши кўзига одам тимсолида кўриниб, гўё уни бирор дард-иллатга чалинтириб (мас. оғзини қийшайтириб) кетадиган афсонавий махлуқ. -Энди бу ерда илгаригидай бойўғли сайрамайди. Хеч кимнинг кўзига жин ҳам кўринмайди, — деди Юсвали тоға. П. Турсун, Ўқитувчи. Букри домла Майнани жинми, парими деб ўйлади шекилли, турган жойидан силжимай, аллақандай дуони пичирлади. Ш. Тошматов, Эрк қуши.

2 кучма Кишининг табиати, таъб. Шунақанги гапларни жиним суймайди. Бепарво, бушанглик мардга эмас эп, Бундай одамларни ёқтирмас жиним. Ж. Жабборов. Сатторқул аканг уйни тузаттириб бермоқчи. Майли, ушанда дераза ҳам қурсин, оқлатсин хам, токча жинига ёқмаса, суватиб ташлай қолсин. А. Қаххор, Қўшчинор чироқлари.

Жин кўча Пастқам тор кўча. Хиванинг жин кучалари хувиллаб ётибди. С. Сиёев, Аваз. Жин тегмоқ Кайфияти бузилмоқ. Нариги хонадан опасининг уф тортгани эшитилди: -Нима жин тегди унга? -Опа, қурқяпман,деди Чарос овози титраб. Ў. Хошимов, Қалбингга қулоқ сол. Жин урмайди Хеч нарса қилмайди, таъсир қилмайди. -Хотинингизга жин хам урмайди, аввал хашак жамғариш топшириғини бажаринг! – деди совхоз директори Саидмурод ака. Н. Кобил, Беморлар. Жин урсин *қарғ*. Балога учрасин; худо урсин. Сенларнинг гапларинг қизиқ бўлди-ку, жин урсин сени! С. Кароматов, Олтин қум. Жин чироқ қ. жинчироқ. Жини тутмоқ Таъбига, кўнглига ёкмаган иш ёки гапдан жахли чиқмоқ; жиғибийрон бўлмоқ. *Бирпасда* дадамнинг жини тутди. Э. Раимов, Ажаб қишлоқ. Жини қузимоқ (ёки қузғамоқ) айн. жини тутмоқ. [Заргаров Насибага зехн солиб:] Хм.. Формада олиб бора курма, формани куриб, ЗАГС мудирининг жини қўзғамасин тағин. А. Қаҳҳор, Оғриқ тишлар. Жинига тегмоқ ёки жинини қузғатмоқ Табиатига туғри келмайдиган иш, харакат ёки гап билан жахлини чиқармоқ; асабини қўзғатмоқ. Жинимга тегмаган сен бормидинг? Жинидан баттар ёмон курмок Қаттиқ ёмон курмоқ. Домла бозор қилишни, магазинга боришни жинидан баттар ёмон курар эди. А. Қаххор, Туйда аза. Сени (ёки сенга) нима жин урди? Сенга нима бўлди? Эсингни едингми? Аклдан оздингми? [Қози Мулладўстга:] Сенга нима жин урди? — [Мулладўст:] Сизни урган жин! Жим туринг, бу кун хам озлик қилмасин! Хамза, Майсаранинг иши.

ЖИН II: жин чақа айн. жиринг чақа қ. жиринг. Жин чақа ҳамманинг кармонига ту-пуриб, бойларнинг ҳамёнига ўзини уради. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖИН III [ингл. gin < engine — машина]: жин машина Пахта тозалайдиган, чигитдан толаларни ажратиб оладиган машина. Завод ичкарисида »жин»лар пахта тозалаб чиқармоқда. Ж. Шарипов, Хоразм.

ЖИНГ: (ғ)инг йўқ, жинг йўқ Хеч нарса демай, эътирозсиз, гап-сўзсиз; сабр-қано-ат билан. Қорни тук, эгни бутун булса бас. Инг йўқ, жинг йук, ишлайверади. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖИНГАК: жингак бўлмоқ 1) буришибтиришиб қолмоқ, қуришиб қолмоқ, бужмаймоқ. Офтобда тери жингак бўлиб қолибди; 2) муз-кесак бўлиб қимирламай қолмоқ, увушмоқ. Совуқда қўлларим жингак бўлиб қолди. Жингаги чиқмоқ айн. жингак бўлмоқ.

ЖИНГАЛА(К) 1 сфт. Табиий ёки сунъий равишда ҳалқа ёки ярим ҳалқа шаклида буралган, қўнғироқ (соч, жун ҳақида). Жингала(к) соч. Сочлари жингала(к) бола. ■ У [шофер] жингалак сочини панжалари билан тараб-тараб, бир оз хаёлга толди. Ў. Усмонов, Сирли соҳил. Эъзозхон Тўлқиннинг жингалак сочини силади. Ҳ. Ғулом, Машъал.

2 от Шундай буралган қўнгироқ сочнинг бир бурами. Сочларининг жингалакларида шуълалар мавжланиб ёнар эди. Ойбек, Танланган асарлар.

3 *от* Баъзи ўсимликларнинг, мас., токнинг чирмашадиган новдачаси.

ЖИНГИЛЛАМОҚ қ. **жирингламо**қ. Танга жингиллаб тошға тушди.

ЖИНГИР-ЖИНГИР қ. жангир-жунгир. ЖИНГИРЛАМОҚ қ. жирингламоқ. Олдида самовар пишқириб қайнар, Қўлида чинниси жингирлаб уйнар. «Оқ олма, қизил олма».

ЖИНГИРТОБ I Жазирама офтобда ёки ўтда обдан қизиган, қақраган, қайишган, қовжираган. Нусратбек ўқ ариқ ёқасидаги гулхайриларга тикилиб қаради. Япроқлари жингиртоб, тугмасимон гуллари илма-тешик. С. Нуров, Нарвон.

ЖИНГИРТОБ II Бирдан кўтариладиган, ўта нишаб, тик. *Ўктам ранг-баранг майда* тошлар билан тўла сойликдан жингиртоб тепага кўтарилди. Ойбек, О.в. шабадалар.

ЖИНГИРТОБ III Бир-бирига киришиб, ажратиш қийин, чигал ҳолга келган, жин-гала ҳолатли. *Кучалар ғишт, тупроқ, темир-терсак, кумирланган ёғоч, жингиртоб сим-лар билан тула эди*. Ойбек, Қуёш қораймас.

Жингиртоб қилмоқ Қийнамоқ, оздирмоқ. Айрилиқ азоби Ҳаққул отани жингиртоб қилиб, шу кеча ухламасдан фигон чекиб чиқди. Х. Назир, Сув гадоси — оқпадар..

ЖИНГУЛ Итбуруннинг майда гулли тури. *Товуқ тутқич бермай, анҳор буйидаги жингул остига кириб кетди.* А. Қаҳҳор, Қушчинор чироқлари.

ЖИНДАЙ, -дек рвш. Бир оз, озгина, қиттак. Жиндай ухлаб ол. Жиндай сабр қил. **К**озимнинг гап охангида жиндай такаллуфсизлик сезилиб турарди. Э. Усмонов, Ёлқин. Олимжон Бойчиборга яна жиндек беда ташлаб, аста Ойқиз ёнига келди. Ш. Рашидов, Голиблар.

ЖИНЖАК Дуккакли ўсимликларнинг бир тури.

ЖИНЖАЛОҚ шв. Жимжилоқ.

ЖИНКА шв. Пакана.

жинни [а. جنى — жин, рух] 1 Ақлдан озган, рухий касалликка йўлиққан; телба, савдойи. Уша қўшнининг қизи шу ёнғоқ тагида кўп ўтириб, жинни бўлиб қолди. С. Зуннунова, Гулхан. Курвонбиби жинни бўлиб, паранжисиз ва йиртиқ кийимлар билан эшонникига келган вақтида, уни занжирга боглайдиган одам ҳам топилмади. Чўлпон, Кеча ва кундуз.

2 кучма Хаёлига келган аҳмоқона ишлар, ярашмаган қилиқлар қиладиган киши; аҳмоқ, нодон. Маслаҳатингиз учун раҳмат, раис. Мен булсам, жинни булиб, сизга мақтанибман. Ш. Рашидов, Бурондан кучли. Жинни булибсан, Тоҳир! Ҳамма урушдан қочса, сен бу аждаҳонинг комига ўз ихтиёринг била бормоқчисан! П. Қодиров, Юлдузли тунлар.

3 Ўзини яқин олиб, эркалатиб гапирганда ёки ҳазил тариқасида «девона», «тентак» каби маъноларда ишлатилади. Девона севикли қовоғини сўрида кўриб қувона кетди: -Вой, жиннилар.. қовоғимни бер, жиннилар! А. Қодирий, Ўтган кунлар.

Жинни шамол Гох у томондан, гох бу томондан эсадиган шамол, уюрма шамол. **Жинни килмок** Эс-хушидан айирмок. [Зубайда] Нозу адо билан дутор чертиб құшиқ айтганда, эшитганни жинни қилармиш. К. Яшин, Хамза. Жинни қуйнинг калласини едингми? Эсингни едингми? Жинни бўлдингми? Жиннисини чикармок 1) калака килмок. Корбўрон қилиб, унинг жиннисини чиқаришди; 2) расвосини чиқармоқ, дабдала қилмоқ. Болалар қўғирчоқнинг жиннисини чиқарибди. Латта жинниси Турли хил латта-путта, газмолларга ўч, ишқивоз. - Латта жинниси! деб бақирди Бўтабой бутун аламини хотинидан олмоқчи бўлиб, — латтанинг учини кўрсатса, ўзингни томдан ташлайсан. А. Қаххор, Қушчинор чироқлари.

ЖИННИВАЧЧА [жинни + ϕ . جب – бола] cу κ . Жиннидан туғилган, жиннидан тарқаган.

ЖИННИВОЙ с.т. Ўзини яқин олиб гапирганда, эркалаш ва ҳазил тариқасида «тентаквой» маъносида қўлланади. Попук жиннивой бўлса, ори келди шекилли, сомсани отиб юборди. Ҳ. Назир, Ёнар дарё.

ЖИННИЛИК 1 Телбалик, савдойилик. Унда жиннилик асари бор.

2 кучма Ножуя, аҳмоқона иш; тентаклик, аҳмоқлик. -Латифий узи хуп келишган йигит-у, лекин шухлик қиламан деб, жиннилик қилгани ёмон, бемаза гапни куп айтади, — дебди [Фотима]. П. Турсун, Ўқитувчи.

Жиннилиги тутмоқ (ёки қўзимоқ) Ғазабланмоқ, аччиқланмоқ. Нихоят, Ойимча бибининг сабри тугаб, жиннилиги тутди, кўзларидан нафратли учкунлар сачратди.. К. Яшин, Ҳамза. -Нима дейсан, эски жиннилигим қузиб турибди, менга тараф буладиганлар борми? — деб нимагадир ишора қилди Мадамин. П. Турсун, Ўқитувчи.

жинни-минни, жинни-пинни қ. жинни 2. Ҳалиги муштумзўр йигит уни [Со-диқни] бир туртди-да: -Юр-юр, итвачча, жинни-минни бўлдингми? — деб судрай бошлади. А. Қодирий, Ўтган кунлар. Жинни-пинни бўлдингми, рўпарамда турибсан-ку?! [дедим]. «Муштум».

жиннинамо [жинни + ф. نصا – кўриниш, намоён бўлиш] Телбанамо, телба табиат. Жиннинамо чол.

жиннисанғи Ножўя, аҳмоқона ишлар, келишмаган қилиқлар қилиб юрадиган. Жиннисанғи одам. Худди жиннисанғилардай ўзи билан ўзи ғўнғир-ғўнғир гаплашади. С. Анорбоев, Оқсой.

ЖИННИХОНА Ақлдан озганлар, телбалар шифохонаси. Қотил жиннихонадан қочган ашаддий телба бўлиши керак. «Фан ва турмуш». Биров уни \раисни\ ушлаб олиб, жиннихонага жунатмайди, хеч ким масхаралаб кулмайди, эси паст демайди. «Ёшлик».

ЖИНОИЙ [а. جنائی — гунох, жиноятга алоқадор] ҳуқ. Жиноятга оид, жиноят билан боғланган, жиноят деб қараладиган, жиноятдан иборат бўлган. Жиноий иш. Жиноий ҳаракат. Жиноий жавобгарлик. Фотима устидан жиноий иш қўзғатилди. Т. Ашуров, Оқ от. Заҳар қулга киргач, жиноий фикр усди, бутун юрагини, бутун борлиғини чирмаб олди. Ойбек, Танланган асарлар. Жиноий қидирув.. ва тергов аппарати қайта ташкил этилиб, мустаҳкамланди. Газетадан.

ЖИНОИЙ-ПРОЦЕССУАЛ *хуқ*. Жиноий ишларни судда кўришга оид. *Жиноий-про*цессуал кодекс.

жиноят [а. جنايت — айб, гунох; жиноий иш] 1 хуқ. Давлат қонунлари билан белгиланган тартибга хилоф ва шу қонунларга асосан жавобгарликка тортишни талаб қиладиган, жамоат учун хавфли хаттиҳаракат. Оғир жиноят. Амалдан фойдаланиб қилинган жиноят. Жиноят устида ушламоқ. — Тергов тугаши учун эса жиноятга иқрор бўлиш керак. Ҳ. Ғулом, Машъал. Бир марта жиноят қилган одам ўша жиноятини ёпиш учун яна ўн марта жиноят қилишдан ҳам қайтмас экан. Н. Фозилов, Дийдор.

2 кучма Ёмон оқибатларга олиб борадиган зарарли хатти-ҳаракат, иш; гуноҳ. Бас, сиз билан биз, Тожибой ака, бу ишга раҳбарлик қилиш ўрнига қул силтар эканмиз, жиноят қилган буламиз ва бунинг учун халқ олдида жавобгар буламиз. П. Турсун, Ўқитувчи. Бундай ишни кечиктириш жиноят. Ш. Рашидов, Голиблар.

жинояткор [а. + ф. — жиноят қилувчи, қилган] Айб, гунох қилган киши. [Майсара:] Бўлди ўйин ҳам. Вақт кетди, қани обчиқинг бу жинояткорларни! Ҳордиқ чиқсин. Ҳамза, Майсаранинг иши. -Агар ҳасан жинояткор бўлса, мен жинояткор бўла қолай, сизлар колхозни истаганларингча бузинглар, — деди Фотима. С. Айний, Қуллар.

жинояткорлик жиноят билан шугулланиш, жиноятчилик; айб, гунох. Улар жинояткорлик қилиб юрган вақтларида, одам ўлдиришда тажриба орттирганларнинг бу ишда қуллари титрамас ва юраклари хуркмасди. С. Айний, Бухоро жаллодлари.

ЖИНОЯТКОРОНА рвш. Жиноий йўл билан, жинояткорларча. Бундай жинояткорона бепарволик қилишимга нима сабаб бўлди? Ўзимнинг гўллигим, бефахмлигим сабаб бўлди [деди Абдусамадқори]. А. Қахҳор, Қўшчинор чироқлари. Гўза ва бошқа чопиқ қилинадиган экинларни кўллатиб сугориш қатъиян тақиқланади. Чунки бундай қилиш сувни жинояткорона талон-торож қилишга сабаб бўлади. Газетадан.

ЖИНОЯТЧИ қ. жинояткор. Хавфли жиноятчи. Харбий жиноятчи. Райондан келган терговчи уч кун овора булиб, жиноятчиларнинг изини тополмади. А. Қаҳҳор, Қушчинор чироқлари. Элмурод аччиқ истеҳ-

зо билан кулди: -Гапини қаранг-а. Жиноятчига жазо талаб қилиш уят бўлар эмиш. П. Турсун, Ўқитувчи.

жиноятчилик жамият учун хавфли хатти-ҳаракат. Республика судлов органлари халқнинг хоҳиш-иродасини бажара бориб, жиноятчиликка қарши курашни кучайтирдилар. Газетадан.

жинс [а. — тур; хил, нав; қабила, миллат] 1 биол. Жонли организмларнинг биологик ва жисмоний хусусиятларига кўра икки (эркак ва ургочи) туридан бири. Эркак жинси. Хотин жинси. Узаро қарама-қарши икки жинс дунёда тирикликни давом эттиради. Т. Қаипбергенов, Қорақалпоқнома. Булажак фарзанд жинсининг ўғил ёки қиз бўлиши отадаги уруғ хужайраси таркибида бўладиган икки хил хромосомага боглик. Газетадан.

- 2 Тур, нав, хил. Лириканинг ўзига хос адабий жинс сифатидаги табиати унинг жанр киёфасида ҳам акс этади. «ЎТА». Барон фон Ринг, албатта, эшак эмас, балки орий жинсдан бўлган бир зот. А. Қаҳҳор, Барон фон Ринг.
- 3 Ижтимой гурух, табақа. Жинсига тортмоқ. -Ота, бу синглим, табассум билан деди Йўлчи. Бойникида яшашини маъқул кўрмадим. -Яхши қилибсан: Кабутар бо кабутар, жинс бо жинс.. Тўғри, улар қариндошинг. Лекин улар сени ўз жинсига қўшмайди. Улар пул жинсидан. Ойбек, Танланган асарлар.
- 4 геол. Ер қобиғининг маълум қатламини хосил қилган минерал. Қоя остидаги тоғ жинслари минг йиллар давомида эсган шамол таьсирида силлиқланиб, ғор шаклида ўйилган эди. С. Кароматов, Олтин қум. Нуротадан Томдибулоққача чўзилган тоғлардаги тоғ жинсларини ўрганиб, у жойларнинг геологик харитасини тузди. С. Анорбоев, Ўзбекистон олтини.

ЖИНСДОШ 1 Бир биологик жинсга мансуб бўлган, жинси бир. *Онам зотан хотин, ёрим ҳам хотин, Синглим ҳам, қизим ҳам уларга жинсдош*. F. Fyлом.

2 Бир ижтимоий гурухга, табақага мансуб бўлган; зоти бир. Сен ҳали ҳам ўз чўрилигингни эсингдан чиҳармаган, ҳали ҳам менинг молимни ўз жинсдошларинг бўлган батракқулларни семиртириш йўлида исроф қилар экансан. С. Айний, Қуллар.

жинси [ингл. jeans — бир турли шим < jean — қалин ип газлама] Қалин ип газламадан тикилган иш кийими тури (асосан шим ҳақида). - Бош бошқармага телефон қилинсин, — деди жинси шим кийиб олган робот. Х. Тўхтабоев, Ширин қовунлар мамлакати. Магазинга келган импорт — сўнгги модадаги жинси шимдан шу магазин мудирининг ўгли Тойлоқжон қуруқ қолди. Газетадан.

ЖИНСИЙ Биологик жинста, жинс масалаларига оид. *Жинсий белгилар. Жинсий айирмалар. Жинсий тарбия*.

ЖИНЧИРОҚ Пахта пилиги билан ёнувчи шишасиз чироқ; қорачироқ. Уйидаги нарсаларни гира-шира айиришга имкон берувчи «жинчироқ» ҳам энди куринмайди. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖИНКАРЧА шв. 1 Читтак.

2 кучма Тирранча, тирмизак. Шунча ёш-га кириб, шунча йил эл бошида туриб обрў орттирган Умарни жинқарчалар отдан агдариб ташлагани яхшими? И. Рахим, Ихлос. Бай-бай-бай. ўзи жинқарча булсаям, шунақа захар қизки, худди Зулайхо опангизга ухшайди. Ў. Хошимов, Қалбингга қулоқ сол.

ЖИНГИЛ шв. 1 Юлғун. Моҳандарё водийсида юлғун, жинғил, янтоқ, қизилмия, ажриқ усади. П. Гуломов, Зарафшон этакларида.

2 Юлғундан қилинган. Чол эшик олдида суёғлиқ турган жинғил таёғини олди-да, Турткузни эргаштириб, қоронғиликка кириб кетди. С. Анорбоев, Оқсой.

ЖИНГИРЛАМОК Қўнгироқ товуши чиқармоқ. *Соат жингирлади. Телефон жингирлади.*

ЖИНГИРОҚ қ. **қўнгироқ.** Шу кеч паллада кўча эшикнинг жингироги жиринглаб колди. Л. Тожиева, Мехрим сизга, одамлар.

ЖИПС рвш. 1 Орасида жой, тирқиш бўлмаган, тирқишсиз, зич. Жипс ёпилмай турган эшикларнинг икки қаноти орасидан совуқ қорнинг заҳарли изғирини кириб, уйларнинг токчаларини айланмоққа, унинг совуқ «ҳув-ҳув»лари шип ораларидан эшитилмоққа бошлади. Чўлпон, Кеча ва кундуз.

- 2 Бир жон, бир тан бўлиб бирлашган, бирдам. Тинчлик учун курашувчиларнинг жипс сафи ўсмоқда. Жамоа билан жипс боғланмок.
- 3 кўчма Яқин, яқинлашиб; ёнма-ён. Жура бобонинг туриги улоққа жипсроқ чопди. Т. Мурод, От кишнаган оқшом. Буз от жийрон-

қашқа билан жипс келган захоти Бобур бўй чўзиб, нариги отнинг эгаридан икки қўллаб ушлади-ю, бор кучи билан эгардан эгарга сакради. П. Қодиров, Юлдузли тунлар.

ЖИПСЛАМОҚ Орасида жой, тирқиш қолдирмай тақамоқ, зичламоқ. Пол тахталарини жипсламоқ. ШИККаласи икки ходани бир-бирига жипслаб, сим билан маҳкам боғлади, сувга ташлаб, устига миниб олишди. Т. Рустамов, Мангу жасорат.

ЖИПСЛАШМОҚ 1 Жипсламоқ фл. ўзл. н. Чолнинг юзида табассум пайдо бўлди, қовоқ усти, кўз ости ажинлари жипслашди. Ойдин, Олтин узукка олмос куз.

2 кучма Бирлашмоқ, ахил булмоқ. Икки йил ичида булим коллективи уюшиб, жипслашди. «Узбекистон қуриқлари».

ЖИПСЛИК 1 Зичлик, бир-бирига яқинлик. *Тахталарнинг жипслиги*.

2 кучма Ўзаро яқинлик, аҳиллик, бирдамлик. Бу ѝилги шароит бошқачароқ, ниҳоятда жипслигимизни, мустаҳкам дустлигимизни, ҳамжиҳатлигимизни тақозо этади. Газетадан.

ЖИР І [р. жир — мой; ёғли, мойли нарса, овқат] с. т. Мой, ёғ. **—** -Етмиш икки ҳунаринг бор, лекин ҳумчангда беш пайса жиринг йўқ! — деб Мирвали банги бир кун Бердибойни койиган эди. А. Қодирий, Обид кетмон.

ЖИР II шв. Құшиқ. Ўтовлардан чупонларнинг уланлари, оқинларнинг жирлари янграб, узоқ-узоқларга акс садо беради. Газетадан. Узим каби қовуни бол уша пир, Ўша ёшлик алангам, Ўша қушиқ, ўша жиров, уша жир, Ўша жахон шух янгам. Миртемир.

ЖИР III *шв*. Жанжал.

ЖИРАФА [фр. giraffe < a. زرافه] Тропик мамлакатларда яшайдиган узун бўйинли

ўтхўр ҳайвон. Африка бутазорларида ҳайвон овловчилар бир куни битта жирафа тутиб, қафасга солишди. «Фан ва турмуш».

ЖИРИЛЛАМОҚ Аламига чидай олмай гапирмоқ; гап, танқид ва ш. к. ни кўтара олмай қизишмоқ. Камчиликларингизни кўрсатса, нега жириллайсиз? Бирданига қирқ етти боғ ютқизган Ниёзмат хожи жириллаб, яна тўқсон тўрт боғ тикди. А. Қахҳор, Сароб. -Тўрт йил остонангизда ишладим, энди хақ десам, нега жириллайсиз? — деди Жониш Сотволди бойга. Х. Шамс, Душман.

ЖИРИНГ тақл.с. Металл, чинни, шиша буюмларнинг урилишидан чиқадиган нозик товуш ҳақида. Телефон жиринг этди. — Пулга ўч у [Самандаров], ёнингизда танга жиринг этса, «лаббай, гапирдингизми?» деб турадиган одам. А. Мухтор, Туғилиш.

Мулла жиринг ёки жиринг чақа Пул, танга-чақа. - Хукуматчилик, — деб ҳамсуҳ-батларига тасалли берди Махсум, — менга ўхшаш, сенга ўхшаш мойжувози борлар солиқ тўламай қўйса, давлатнинг ҳамёнига мулла жиринг қаёқдан тушади? П. Турсун, Ўқитувчи.

ЖИРИНГЛАМОҚ Металл овози каби бўғиқроқ товуш чиқармоқ. Телефон жиринглади. Маҳмуд Ҳайдарович трубкани олди. А. Мухтор, Бўронларда бордек ҳаловат. Телефон жиринглаб, Муродованинг хаёлини бузди. И. Раҳим, Ихлос.

ЖИРИШ *шв.* Чала эланган, серкепак ун ва шундан тайёрланган нон. *Махсум жириш нондан бир чимдим огзига ташлаб, ташқарига чиқди. В. Fофуров, Вафодор.*

ЖИРКАНМОҚ Ҳазар қилмоқ, ирганмоқ. *Қайдаров суҳбатдошига бирдан жир-каниб қараб қуйди*. А. Мухтор, Бўронларда бордек ҳаловат. *Пошшахон шаҳарлик бойвучча аёл булиб, ўз қариндошларидан жир-канар, берироқ юришни ёқтирарди*. Д. Нурий, Осмон устуни.

ЖИРКАНУВЧАН Ҳар нарсадан жирканаверадиган, ҳар нарсани кўнгли тортавермайдиган, кўнгли нозик; ҳазарчи. *Жирканувчан одам*.

ЖИРКАНЧ 1 Одам ҳазар ҳиладиган, жирканадиган; кишини жиркантирадиган; ифлос. Жирканч манзара. **■** Ёҳимсиз, жирканч кулги Аҳмаднинг ҳаёлини бўлди. Ф. Мусажонов, Ҳиммат.

2 кучма Разил, қабих. Соф нарсага қул бериш учун жирканч нарсага ҳам қул уришга туғри келар экан. П. Қодиров, Уч илдиз.

ЖИРЛАМОҚ *шв*. Қўшиқ айтмоқ, куйламок.

[Бировнинг] жирини жирламоқ Бошқаларнинг фикр-гояларини тарғиб қилмоқ.

жиров шв. Достон, терма айтиб куйловчи бахши (ўзбек, қорақалпоқ, қозоқ халқларида). Қозоқлар орасида бахшилар, жировлар.. элни оралаб тентираб юриб, тирикчилик ўтказадилар. М. Муҳаммаджонов, Турмуш уринишлари. Жамбул шоирлар жирови, оқсоқол, Тилларга бол бердинг, элларга ҳам мақол. М. Шайхзода.

ЖИРОНГОР эск. ҳарб. Қушиннинг сул қаноти, сул фланг. Амир Бадриддин уз жиронғори билан душманнинг жиронғори устига дадил ёпирилди. Ойбек, Навоий.

ЖИРРАКИ қ. жиззаки. У ўлгур жирраки экан, эрим раҳматликни бошига калладай тош билан уриб ўлдирибди. М. Исмоилий, Фарғона т.о.

ЖИРРАКИЛИК қ. жиззакилик. Дилшод ўзини хокисорликка солмади, шунингдек, жирракилик ҳам қилмади. М. Исмоилий, Фарғона т. о.

ЖИРТАК: жиртак отмоқ (ёки чалмоқ) 1) гап-сўз қилмоқ; майна қилмоқ. Мен ҳам юра берсам, тирикчилигимни қила берсам, биров жиртак чаладими? А. Мухтор, Туғилиш; 2) ичиқоралик қилмоқ. Лекин Камол қози жиртак отиб, оёқ тираб туриб олди. К. Яшин, Ҳамза.

ЖИРТАКИ қ. жиззаки. Зокиржон ҳаддан ташқари жиртаки, асабий булиб қолғанди. Ф. Мусажонов, Баҳор нафаси.

ЖИРТАКИЛИК қ. жиззакилик. Аҳмад ўз ҳиссиётларини жиловлаб туролмади, жирта-килик қилди. Ф. Мусажонов, Ҳиммат. [Жалол] Мамаюсуфнинг жиртакилигини кўрабила туриб, бир тепди. А. Қўчимов, Ҳалқа.

ЖИСМ [а – тана организм: м

жисм [а. جسے — тана, организм; модда] 1 физ. Маълум жойни эгаллаб, ишгол килиб турган материя, модда. Қаттиқ жисмлар. — Алломалар ҳандасаю риёзиёт ва ёки шифо илмида эмас, оддий бир жисмдан ҳам ҳикмат топардилар. Мирмуҳсин, Меъмор. Товуш турли жисмларнинг тебраниши жараёнида вужудга келади. «Фан ва турмуш».

2 мат. Фазонинг ҳамма томондан берк сирт билан ўралган бир ҳисми. *Геометрик* жисмлар.

3 Тан, тана; вужуд. [Навоий:] Эшит, Мансур! [Мансур:] Бутун жисмим қулоқдир. Уйғун ва И. Султон, Алишер Навоий. Жасорат тимсоли Икардир абад, Жисми гар ўтларда кетгандир ёниб. А. Орипов.

Исми бор-у, жисми йўқ к. исм. Исми жисмига мос (ёки монанд, муносиб, ярашган) Исмига, номига, унвонига мос. Бригада авзоларидан яна бири исми жисмига монанд Барно Хожиевадир. Ф. Нуруллаев, Бўз йигит.

ЖИСМАН рвш. Жисмоний жиҳатдан, жисмоний. У [Камолиддин] ҳикоя асноси ортиқ ҳаяжонлангани учун руҳан ва жисман чарчаган эди. Т. Жалолов, Олтин ҳафас. Fафур Fулом орамизда жисман йўқ. Газетадан.

ЖИСМОНАН қ. жисман. Жазо отрядининг сўнгги вазифаси — муддаоси рухан енгилмаган барча исёнкорларни жисмонан махв этиб, шу майдонда қириб ташлаш эди. Н. Сафаров, Оловли излар. Мамлакатимизда бахтиёр авлод болаларининг хар томонлама ривожланиши учун, хусусан хам жисмонан, хам маънавий камолотга етишиши учун барча шарт-шароитлар мухайё. «Фан ва турмуш».

ЖИСМОНИЙ Жонли организмларнинг жисмига оид; мускул ҳаракатлари билан боғланган; жисмонан. Жисмоний тарбия. Куринишдан Тулқинжон Сирождан жисмоний кучлироқ эди. Ф. Мусажон, Ҳури.

Жисмоний меҳнат қ. меҳнат 1. [Аваз] Жисмоний меҳнатдан йироқроқ юрганигами, бугун зўриқиб қолган эди. С. Сиёев, Аваз. Жисмоний тарбия Организмни ҳар томонлама чиниқтиришга қаратилган, соғлиқни мустаҳкамлашни назарда тутган тарбия, жисмоний машқлар. Жисмоний тарбия ўз даврига нисбатан анча юқори босқичда турган Юнонистонда яланг оёқ юриш кенг расм бўлган. «Фан ва турмуш».

ЖИЧЧА шв. Жиндек, озгина. *Ўртоқ* Рўзиев, жиччагина илтимосимиз бор эди. С. Аҳмад, Қадрдон далалар. [Зеби:] Қандай сиғар шунча шодлик Бирдан жичча дилимга?Т. Тўла.

ЖИШ І бол. айн. гушт.

ЖИШ II Қушларнинг ҳали пат чиқармаган боласи. ЖИЯК 1 Дўппи, тўн ва ш. к. нинг четига тутиладиган махсус энсиз тасма. Қўлда тукилган жияк.

Унинг узундан-узун оппоқ соқоли, ёқаси очиқ оппоқ яктаги, дўпписининг оппоқ жияклари, офтобда қорайган кенг кукраги — ҳаммаси чангга ботган эди. Ш. Рашидов, Бўрондан кучли. У [Болта аравакаш] дўпписининг жиягини қайтариб, шоҳи белбог билан боғлаб олган. К. Яшин, Ҳамза.

2 Бирор нарсанинг гир атрофи, чети. Мурод унинг жияклари қизарған кўзлариға термилди. С. Аҳмад, Қадрдон далалар. Жиякларида бойчечаклар ўсиб ётган нам сўқмоқдан оқ отли йўловчи жадал кетяпти. Ш. Холмирзаев, Оқ отли.

жиякфуруш жияк сотувчи. - Карим полвоннинг ўғлиданам беш ойдан бери [хат] келмаётганмиш,— гапга аралашди Иқбол сатанг,— ануви паст кўчадаги Султонхон бор эди-ю, биласиз, жиякфуруш, ўшанинг ўғли ярадор бўлган экан, отпускага келибди. Р. Файзий, Хазрати инсон.

жиян 1 Ака-укаларнинг, опа-сингилларнинг фарзанди (тоғага, амакига, холага, аммага нисбатан). Фотима Элмуродга синфдош бир аёлнинг жияни булиб, аммасининг олдига бот-бот келиб турарди. Шухрат, Шинелли йиллар. Зокиржон жияни қуѝиб берган чойни кичик-кичик ҳу̀плаб ичди. Н. Аминов, Тилло табассумлар.

2 Ўзидан кичик яқин кишиларга мурожаат шакли. - Чаққон жунайлик, жиянлар, — деди Олимов. Ҳ. Назир, Сўнмас чақмоқлар.

ЖИҚ Бутунлай, батамом; жуда кўп. Этигим жиқ ҳўл бўлди. — Адолат бошини кўтарди. Унинг жиқ ёшга тўлган кўзларида ҳам қўрқув, ҳам ёлвориш бор эди. С. Зуннунова, Гулхан.

ЖИҚ-ЖИҚ 1 айн. **жиқ.** Сабогулнинг жиқжиқ ёш тула кузлари алам ичида Шералига мехр билан боқди-ю, ерга қадалди. С. Кароматов, Олтин қум.

2 Кучли, шиддатли. Қоронғида хужранинг у бошидан бу бошига судралиб, жиқ-жиқ солишаётган Жаниш жуда кучдан кетди. Х. Шамс, Душман.

ЖИҚИЛЛАШМОҚ 1 Қаттиқ айтишмоқ; тортишмоқ, жанжаллашмоқ. [Юсуп Комил-га:] Гап тамом. Сен билан кўп жиқиллашиб ўтиришга фурсат йўқ. О. Ёқубов, Айтсам, тилим куяди, айтмасам — дилим.

ЖИҚҚА қ. жиқ. Жиққа хўл ўтин. — Чароснинг куйлаги дарров жиққа сув бўлди. Ў.
Хошимов, Қалбингта қулоқ сол. Йигиталининг бутун вужудини жиққа тер босган,
ҳолсизликдан гандираклаб, қалин буталар
орасидан кетаётганини биларди, холос. Д.
Нурий, Осмон устуни. Оппоқ қизнинг кукиш
кузлари жиққа ёшга тулди. Х. Гулом,
Машъал. Бечоранинг [Назокатнинг] кузлари жиққа-жиққа ёш, эҳтимол, турмушида
бирор бахтсизлик учрагандир. Ш. Рашидов,
Бўрондан кучли.

ЖИҚҚАМУШ(Т): жиққамуш(т) бўлмоқ Қаттиқ муштлашмоқ, уришмоқ. Ерли-сувли, пулдор одам вафот қилса, унинг ворисларини бир-бири билан жиққамушт қилади. Ойбек, Танланған асарлар.

ЖИГ І: жигига тегмоқ Тегишиб ёки бирор ёқмайдиган иш, гап билан жахлини чиқармоқ, ғашини келтирмоқ. Баъзан Анорхоннинг жигига тегиш учун йигитни улар ўзаро «Собир почча» дейишар эди. Ойбек. О.в.шабадалар. Бошқа овоз раиснинг жигига қаттиқроқ тегди. Ш. Рашидов, Голиблар. Жигини эзмоқ Уриб абжағини чиқармоқ. [Марасул:] Ҳа, ўша сени.. (урмоқчи бўлади). Жигингни эзаман! А. Қахҳор, Огриқ тишлар.

ЖИҒ ІІ *тақл. с.* Қайнай деб турган самовар, қумғон ва ш. к. дан чиқадиган товуш ҳақида. *Самовар жиғ этди-қайнади*.

Юраги жиг этди Юраги жигиллади, юраги шув этди, юраги орқасига тортиб кетди. Сидиқжоннинг юраги жиг этиб кетди. А. Қахҳор, Қўшчинор чироқлари.

ЖИҒА 1 этн. Бош кийимига тақиладиган, укпар ва қимматбахо тошлар билан безатилган зийнат буюми. Тилла жиға ярашади бошига, Олиб келдик чарлаб зўрнинг қошига. «Эрали ва Шерали». Куёв узун ва кенг зарбоф тўн кийиб, катта салласига кўркам олтин жиға қўндириб, хавони титратган карнайлар, сурнайлар садоси билан ўзиникига кетди. Ойбек, Танланган асарлар.

2 кўчма айн. тож. Узокдаги Чоткол қуёшдан Олтин жиға тақмиш бошига. С. Акбарий.

ЖИҒАВУЛ шв. қ. жиғовул.

ЖИҒАДОР 1 Жиға таққан, жиғали. Бошида жиғадор бурк, кимхоб чопонини елкага ташлаган амирзода Иброхим Султон кириб келди. Мирмуҳсин, Меъмор. 2 тар. Ўрта Осиё хонликларида: жиғаларни сақловчи киши. Оқсоқол, акобир, амалдор, туғдор, жиғадор йиғилиб, бўлак кишини хон кўтарди. «Муродхон».

ЖИГИБИЙРОН: жигибийрон бўлмоқ Куйиб-пишмоқ, ўртанмоқ; тутақиб кетмоқ. -Худо кўрсатмасин, қамаб қўйсалар яхшими? — жигибийрон бўлиб деди она. Ойбек, Нур қидириб. Фотима опа эри берган пулнинг чўгини кўриб, жигибийрон бўлди. Р. Файзий, Сен етим эмассан. Жигибийрони чиқмоқ айн. жигибийрон бўлмоқ. Жигибийрони чиқиб кетган Аҳмад ноқулай аҳволга тушиб қолди. Ф. Мусажонов, Химмат.

ЖИГИЛДОН 1 Қушларнинг қизилўнгачидаги овқат тўпланадиган ва юмшатадиган буқоқсимон кенг жой. *Хўрозчанинг жиғилдони муштдай шишиб чиқди*. М. Исмоилий, Фарғона т. о.

2 кўчма Томоқ, қурсоқ (нафс ҳақида). Жиғилдон хуруж қилған ерда виждонға йўл йўқ. Уйғун, Ҳаёт қўшиғи. Ундан ҳазар қилинг: жиғилдонига Улар ўз онасин алишган инсон. Шукрулло, Жавоҳирлар сандиғи.

Жиғилдон бандаси (ёки овораси) Томоқ, нафс овораси; очкўз, ебтўймас. Фармонқул кўп бамаъни эди-ю, икки-учта жиғилдон оворалари уни йўлдан уришди-да. С. Маҳкамов, Шогирд. Жиғилдон қайнаши Баъзи ошқозон-ичак касалликлари натижасида меъданинг қайнаб ачишуви. Хамир овқат есам, жиғилдоним қайнайди. Жиғилдонга урмоқ ёки жиғилдондан ўтказмоқ Емоқ, еб юбормоқ, томоқдан ўтказмоқ; бировнинг ҳақини йўқ қилиб, ҳазм қилиб юбормоқ. - Қиз буйга етгандан кейин Мамасаид «тайёр ошга баковул» бўлди. Қалинини енг учида олиб, жиғилдонга урди-да, қизни узатди, — деди Давлатёр. П. Турсун, Ўқитувчи.

ЖИГИЛЛАМОҚ 1 «Жиг» этган товуш чақирмоқ. Самовар жиғиллади. Аваз ўтхонага ёгоч қошиқдай иккита саксовул ташлаб, ичкари кирди. С. Сиёев, Ёруглик.

2 кучма Куйиб-пишиб гапирмоқ, жон куйдирмоқ. [Fуломжон] Узининг ҳали-ҳали уйланмаганини.. бошингни иккита қилиб қуйсак, деб жиғиллаб ўтаётган ота-онасини бахтиёр қилиши мумкинлигини ўйлаб ачинди. М. Исмоилий, Фарғона т. о.

Юраги жигиллади Юраги шув этди, юраги орқасига тортиб кетди. *Қодир.. ўрнидан туриб, соатига қаради. Соат турт. Юраги* жиғиллаб кетди. Бир жойға бориб, сира бундай кеч келган эмас эди. А. Қахҳор, Қанотсиз читтак.

ЖИГИЛЛАШМОҚ Қизишмоқ, айтишиб олмоқ. *Бугун радиодан берилган пьеса* хақида гап кетиб, Саодат билан Собиржон бир оз жиғиллашиб олишди. Т. Мақсудов, Муҳаббат қўшиғи.

ЖИГОВУЛ фольк. Ов қушининг бўйин боғи. Қарчиғай буйнига тақдим жиғовул, Хизматимда саф худайчи, шиғовул. «Хушкелди».

ЖИГОЛТОЙ Йиртқич қушларнинг лочинсимонлар оиласига мансуб бир тури.

жиҳат [а. جهت — томон, тараф; йўналиш] 1 Тараф, томон. Майдон икки таноб кенгликда бўлиб, жануби қутидор ва қўшнисининг иморатлари.. ва бошқа уч жиҳати ҳам шунга ўхшаш бинолардан иборат эди. А. Қодирий, Ўтган кунлар. Саҳннинг тун ва кун ботар жиҳатлари кичкина ҳужралар билан ўралган. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

2 кучма Бирор иш, масала ва ш.к. нинг таркибий қисми, ўзига хос хусусияти, томони. [Фотима] Узига кимларнинг кунгил куйганини билар ва муомалада бу жихатни хисобга олар эди. П. Турсун, Ўқитувчи. Эътиборхон Охунова табиат мафтуни, уни жондан севади. Унинг нозик, ранг-баранг жихатларини чуқур хис этади. Х. Ёдгоров, Хаёт тулқинлари.

ЖИХАТДАН кум. Тарафдан, томондан, тарафлама. Шу даврада уни хам, узини хам хар жихатдан текшириб курди. Ш. Рашидов, Голиблар. Турсунхон куп жихатдан уз эшига, бизнинг суюкли шоирамиз Зулфия хонимга якин. Миртемир, Дустлар даврасида.

ЖИХОД [а. جهاد — ҳаракат қилиш; кураш, олишув] дин. Мусулмонларнинг Ислом динининг тарқалиши йўлидаги говларни бартараф этиш, уни ҳар тарафлама муҳофаза қилиш йўлида гайридинларга ҳарши муҳаддас уруши; ғазавот. У [Дилшод] вараҳани оддий ҳаяжон билан эмас, курашга, ҳўзғалишга, жиҳодга чаҳирувчи хитоб билан, майдон мардининг ҳайҳириғи билан тугаллади. М. Исмоилий, Фаргона т. о.

жиҳоз [а. جهای — барча зарур нарсалар; асбоб-анжом] 1 Ишлаб чиқариш қуроллари, асбоб-ускуна. Лаборатория жиҳозлари. Корхона жиҳозлари.

2 Асбоб-анжом, уй-рўзгор асбоблари, буюмлари. Пошша хола бехосдан хаёлига келиб қолған бу фикрдан ўзини чалғитиш учун уй файзига, унинг жиҳозларига тасаннолар ўқиб кетди. Д. Нурий. Осмон устуни. Уй жиҳозга ғоятда бой, гўё музахона тусини берар эди. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

ЖИХОЗЛАМОҚ 1 Асбоб-ускуна, ишлаб чиқариш қуроллари билан таъминламоқ, ускуналамоқ. Бош конвейер хилма-хил махсус пневматик ва электр асбоблари билан жихозланган. «Фан ва турмуш». Жонкуярлар янги цехни асосан ўзлари ясаган технология ускуналари билан жихозладилар. Газетадан.

2 кўчма Безамоқ, ясантирмоқ. Шинам хоналар замонавий мебеллар билан жиҳозлан-ган. Газетадан.

«Ж»ЛОВЧИЛАР *тиш*. Ўзбек тилининг «й» ўрнида «ж» ишлатувчи лаҳжасига мансуб ўзбеклар.

ЖО [ф. — макон, манзил]: жо бўлмоқ Жойлашмоқ, мустахкам ўрнашмоқ; сиғмоқ. Хамма кийимлар бир чамадонга жо бўлди. — [Самар Лайлога:] Сизнинг қўшиғингиз қалбимга жо бўлиб қолди. М. Қориев, Ойдин кечалар. Ойқиз қалбига жо бўлган фикрларнинг ҳаммасини бирма-бир айтди. Ш. Рашидов, Голиблар. Жо қилмоқ Жойламоқ, жойлаштирмоқ; мустаҳкам ўрнаштирмоқ. Эъзозхон шу сўзларни дилига жо қилиб олди. Ҳ. Гулом, Машъал. Тунлар сени кипригимда тутайми, Кўзгинамнинг қорасига қилай жо? Э. Воҳидов, Самарқанд кечаси.

жобажо бўлмоқ Жой-жойига, тартибга тушмоқ, жой-жойига келмоқ, саранжом-саришта бўлмоқ. Хамма нарса жобажо бўлди. Жобажо қилмоқ (ёки этмоқ) Жой-жойига, тартибга келтирмоқ, саранжом-саришта қилмоқ. Халолу дилкаш эрур богбону деҳқони, Хар ишни қойил этар жобажо, омон бўлсин. Ҳабибий. Бир давронки, орзулари жобажо, Лаҳзасига йиллар этар жон фидо. Миртемир.

ЖОБИР [а. جابر — жабр-зулм ўтказувчи] эск. Жабр қилувчи. Тарих кўп йил таҳқир битар Чингиз каби жобирга. Э. Воҳидов, Шарқий қирғоқ.

ЖОВДИРАМОҚ қ. жавдирамоқ. Хонага ранги оқарган трамвай ҳайдовчи қиз уялинқираб кирди-да, жовдираб, капитанга қаради. Ў. Умарбеков, Ёз ёмғири.

ЖОВЛИК 1 *шв. рвш.* Ёппасига, ялписига, хаммаси бараварига. *Оломон қилични ялан*- гоч қилди. Саккиз юзи бирдан жовлик от күйди. «Очилдов».

2 Батамом, тамомила, бутунлай. Жамбил сенга, жовлик ўзингга қолди. «Равшан».

жовидон [ф. جاویدان – абадий, доимий] эск. Абадий, мангу. Уз умрини қилганди у шеъри билан жовидон. Э. Вохидов, Шарқий қирғоқ.

ЖОВОН қ. жавон. Саройда, девор ёнида, тош ойнали жовон ичида қимматбаҳо биллур ва чинни идиш-товоқлар турибди. Т. Рустамов, Мангу жасорат.

ЖОДИ Беда, пичан, хашак қирқадиган дастаки асбоб. Бола.. супурар, ахлат ташир, кечқурун қароллар даладан келганларида, отларга жодида беда қирқишар эди. М. Исмоилий, Фаргона т. о. Бизда пичан жодида кесилади, ун сув тегирмонида тортилади. Ш. Рашидов, Голиблар.

ЖОДУ [ф. جادر – афсун, сехр; афсунгар, сехрловчи] 1 Сехргар, афсунгар. Бандга тушган бу кўнгилдир, Менда айтинг, не гунох, Дил қушига дом қўйган Ул икки жодуда айб. Э. Вохидов, Ёшлик девони.

2 Мўъжизалар вужудга келтирувчи ҳа-ракат; дуо. Ўғлингизнинг бу иши бежиз эмас. Маргилонлик сехр қилдими, жоду қилдими, ҳайтовур, сиз шу йўсинда юра берсангиз, эрта-индин ўгилдан ажраласиз. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

Жоду кўзлар Мафтун қилувчи, сехрловчи кўзлар. Кийгани гулгун, қирмизи, Ақлим олар жоду кўзи. «Муродхон». Бир жоду кўз кўрдим, чалгитар хаммани. Х. Салох.

ЖОДУГАР [ф. جادوگر — сехргар, афсунгар] 1 Сехр қилувчи; сехргар, афсунгар. Нима бало, жодугармисиз, ота? Бизнинг ичимиздаги гапларни қаёқдан биласиза? [деди Муса] П. Турсун, Ўқитувчи. Зоти олийни ул бухоролик жодугарнинг фусунларидан қутқариб олмоқ керак. М. Осим, Ибн Сино қиссаси.

2 кўчма Ўтакетган айёр, маккор, ҳийлагар. Матқовул жодугар турмушга ташлаган биринчи қадамидаёқ қулоғидан қарзга ботди-ю, шу-шу ўнгланолмади. М. Исмоилий,
Фарғона т. о. Бир ҳовуч пул учун ақлдан озиб,
Бутун дунёни ҳам ёқишга тайёр. Бу, ўша,
абжағи чиққан жаҳонгир, Бу, ўша, ўлимтик,
жодугар, айёр. Уйғун, Ҳаёт чақиради.

ЖОДУГАРЛИК Сехр қилишлик, афсунгарлик. *Афсунгарлик ходисалари хукм сурган* даврлар давомида эса жодугарлик ва жодугарликка ишонч юзага келган. «ЎТА».

ЖОЗИБ [а. جاذب — ўзига тортувчи, мафтун қилувчи] эск. Ўзига жалб этувчи, ўзига тортувчи. Қай дил чамани бой, жозиб нафаси. Зулфия. Бунча жозиб, мунча соҳир, Якто бўлдинг, Кўҳинор? Э. Воҳидов, Шарқий қирғоқ.

ЖОЗИБА [а. جاذبه — ёқимлилик, дилбарлик, малоҳат] 1 эск. Тортиш (тортишиш) кучи, тортувчи куч; тортиш кучи. Инсонликнинг маъноси ўзгарди Оламнинг жозиба қонуни янглиғ. А. Мухтор.

Ер жозибаси эск. Ернинг тортиш кучи.

2 кучма Узига тортувчи жиҳат, дилбарлик, малоҳат. Унинг учишида, уйинида кишини мафтун этувчи жозиба, ажойиб санъат бор эди. Шуҳрат, Шинелли йиллар. Унда [Х. Олимжонда] сеҳрли бир жозиба ва салобат бор эди. Шуҳрулло, Жавоҳирлар сандиғи.

ЖОЗИБАДОР [а.+ ф. جاذبه دار — жозибага эга, мафтун этувчи] Ўзига тортувчи, мафтун қилувчи, жозибали; ажойиб. Жозибадор мусиқа. — Холжонбиканинг.. ҳусни Ёқутбиканикича бўлмаса ҳам, истараси иссиқ, юзидаги холи тим қора, кузи жозибадор эди. Ж. Шарипов, Хоразм. У[Алимардон] куп қизларни курган, аммо бунақа жозибадор қизни учратмаганди. Ў. Ҳошимов, Қалбингга қулоқ сол.

жозибадорлик ўзига мафтун этишлик, ўзига жалб этишлик. Уйғур ва Етим Бобожоновлар иштирок этган спектакллар, яратган образлар ўз жозибадорлиги билан, хилма-хил ва такрорланмаслиги билан ажралиб туради. Н. Сафаров, Оловли излар.

ЖОЗИБАЛИ айн. жозибадор. Жозибали шеърлар. Жозибали куйлар. Комила келишган, кузлари жозибали, ақлли, латофатли, шух эди. Ойбек, Нур қидириб.

ЖОИЗ [а. جائز рухсат берилган, мумкин] Рухсат этилган, ижозат берилган, йўл қўйилиши мумкин бўлган. Демак, бундай холларда архаик сўзларни ишлатиш жоиздир. «ЎТА». Илмни Чин-Мочинга бориб ўргансанг хам жоиздир, деганлар расули худо. М. Осим, Ибн Сино киссаси.

Агар таъбир жоиз бўлса Агар мумкин бўлса. *Агар таъбир жоиз бўлса, Абдулҳақ Абдулҳақ Абдулҳаєвни замонамиз Беҳзоди дейиш мумкин.* «Шарқ юлдузи».

жой I [ф. جای — макон, манзил] 1 Бирор кимса ёки нарса ишғол қилиб турган ер, юза, фазо; ўрин, макон. Золимнинг жойи — жаҳаннам. Мақол. — Бозор куни бўлганига қарамай, бозор жойи бутунлай буш эди. С. Айний, Қуллар. Милтигини жойига қуйдию.. китоб мутолаа қилиб ўтирган Элмурод олдига келди. Шуҳрат, Шинелли йиллар. Отабек раҳмат айтиб, жойидан қузғалмади. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

2 Маълум бир вокеа-ходиса рўй берган ер; иш-харакат, жараён ўрни. Хизмат жойи. Автобус тўхтайдиган жой. ■ Сидикжон болалиги ўтган.. тор кўчаларни, кишлок, анхор бўйларини, сигир боккан жойларини бориб кўрди. А. Қахҳор, Қўшчинор чироклари.

3 Маълум бир нарса ёки иш-харакат учун энг қулай, мос ер, ўрин. Мутахассисларни танлаш ва жой-жойига қўйиш. Огриқ жойини топса, олти ой қишлайди. Мақол. Бу ер ҳазилнинг жойи эмас. А. Қаҳҳор, Оғайнилар.

4 Ер юзининг, фазонинг белгили, бирор хусусияти билан ажралиб турадиган ери, нуқтаси. Пастқам жой. Баҳаво жой. Паст-баланд жойлар. Тор жойда томоша. Мақол. — Эрта куз жаласи тоғлик жойларга жуда ҳафсала билан қуяр эди. А. Қаҳҳор, Олтин юлдуз. Суҳмоқ катта йулга туташган жойдан бепоён дала бошланар эди. А. Қаҳҳор, Қушчинор чироқлари. Бу жойдан бойнинг бутун пахта даласи кузга ташланиб турар эди. Ойбек, Танланган асарлар.

5 Географик ёки маъмурий худуд; тараф, томон, ўлка; юрт. Бизнинг жойларда анор кўп.

Йўк, у [Элмурод] бу жойларни тушида ҳам, ўнгида ҳам кўрган эмас. П. Турсун, Ўқитувчи. Бу жойни халқ қадим замонлардан бери Култепа деб атар эди. Ш. Рашидов, Голиблар.

6 Бирор нарсанинг айрим қисми, ери, бўлаги. Гўштнинг ёғли жойи. Косанинг дарз кетган жойи. Ипнинг тугилган жойи. ■ Бирор жойинг оғрийдими, Кумуш? А. Қодирий, Ўтган кунлар.

7 Бадиий асар, мусиқа ва ш. к. нинг бирор керакли, қизиқарли ери, ўрни. Абдишукур.. бойваччанинг қўлидан китобни.. олиб, керакли жойини топди. Ойбек, Танланган асарлар. Баъзан севган қизларидан келган хатнинг қалбга бориб теккан жойларини бирбирларига ўқиб берардилар. Шухрат, Шинелли йиллар.

8 Гап, иш, хатти-ҳаракат ёки белги-ларнинг шахсий баҳо бериш учун асос, дастак бўладиган ери, ўрни. Бу ишнинг ҳеч ҳц-йин жойи йуҳ. Менинг ҳу̀рҳадиган жойим йуҳ́.

Мен сизга айтсам, ҳиёматли у̀ртоҳмиз-у, мендан хафа булган жойи бор. А. Мухтор, Опа-сингиллар.

9 Яшаш, ҳаёт кечириш, ётиш-туриш учун хизмат қиладиган ер; уй-жой, ҳовли-жой, бошпана. Жой олма, қушни ол. Мақол. Тулчи бизникига ишлагани келган, ишласин. Пули йуқ, жойи йуқ.. хотинни нима қилади. Ойбек, Танланган асарлар.

10 Ўтириш ёки ётиш учун қилинган, солинган, тўшалган ўрин; ўриндик. Вагонда бешта бўш жой қолди. Бугунги сеансларга жой йўк. — Хожимирсирож автобусда жой талашиб, болали бир хотин билан айтишиб қолди. А. Қаҳҳор, Йиллар. Холида кичик қизи Раънони уйга ётқизиб, эрига жой солгани айвонга чиқди. И. Раҳим, Чин муҳаббат.

11 Мерос сифатида қолған, бирор кимсаға тегишли ер-мулк, ҳовли-жой. «Ракат» мавзеида отадан қолған уч таноб жой бор эди. Ойбек, Танланған асарлар. Мана шу жойлар бурун Абдуваққос деган бир эшонға қарашли экан. А. Қаҳҳор, Қушчинор чироқлари.

12 Иш, хизмат, вазифа, ўрин. У яхши жойда ишлайди. ■ Жонфигон.. хотинига неча-неча тавба-тазаррулар қилиб, энди бирон жойга кириб ишлашга.. сўз берибди. А. Қахҳор, Жонфигон.

13 Оила, хонадон. Бир кун туз ичган жойга қирқ кун салом бер. Мақол. Иқболингга куп яхши жойдан қаллиқ чиқди, болам. Хаммалари бирам сипо, бирам салобатли одамлар экан. П. Турсун, Уқитувчи.

Гапни (ёки сўзни) бир жойга қуймоқ қ. гап 1. Гап (ёки сўз, фикр) бир жойдан чикди қ. гап 1. Жой қилмоқ Ётиш, ўтириш учун ўрин хозирламоқ. У [Асрорқул] атрофга сув сепиб, супага жой қилди. А. Қахҳор, Асрор бобо. Жойини топди с.т. 1) жойига тушди; 2) ишлатиб, ҳазм қилиб юборилди, эгалик бўлиб кетди. Жойига келтирмоқ (ёки қуймоқ) Ўринлатмоқ, ўрнига қуймоқ, тегишлича адо этмоқ, бажо келтирмоқ. Хурматини жойига келтирмоқ. [Мухлис:] Дуруст, ҳамма ишни жойига қуйдим. Қадрли меҳмонларимизнинг кунгилларига путур етмаса, бас. З. Саид, Н. Сафаров, Тарих тилга кирди. Кутмаган (ёки кутилмаган) жойда Кутилмаган пайтда, кут-

маган холда. Бошланишда анчайин хазилга ўхшаб кўринган бу гинахонлик кутилмаган жойда жиддий бир тус олиб кетди. А. Қодирий, Ўтган күнлар. Кўнгли жойига тушмок к. кўнгил. Кўнглидан (ёки юрагидан, қалбидан) жой олмоқ Кунглида қолмоқ, юрагидан, қалбидан ўрин олмоқ: кўнглида чуқур из, асар қолдирмоқ. Мен хотиним билан анча йилдан бери туриб, ундан куп яхшиликлар кўрганман, бу яхшиликларнинг хар қайсиси кўнглимдан алохида-алохида жой олган. А. Каххор, Олтин юлдуз. Утиргани (ёки ўзини қуйгани) жой тополмай қолмоқ Хаяжондан, кутилмаганликдан типирчилаб, нима қиларини билмай қолмоқ, саросимага тушмоқ. *Гуломжон хокимни кутгани бормади. Унинг* келишини эшитгандан бери нафрати қўзғаб, ўзини қўйгани жой тополмай қолди. М. Исмоилий, Фаргона т. о. Уткизгани жой тополмай қолмоқ Жуда катта хурмат билан кутиб олмоқ. Офтоб ойимни бўлса Ўзбек ойим ўтқизгани жой тополмас, «қуда» сўзи ўрнига «синглим» деб хитоб қилар, ошни ҳам унинг раъйини сўрамасдан буюрмас эди. А. Кодирий. Утган кунлар. Хушини жойига келтирмок Кеккайиб, ўзига ишониб, хаддидан ошиб кетган кишини тартибга чақириб қўймоқ.

ЖОЙ II рвш. шв. Бафуржа, бамайлихотир; кеч, кейин; аниқ. Бугун ишга жойроқ бораман. Дам олиш куни эрталаб жойроқ туришади. Бўлган ишни жойроқ гапириш керак, токи ҳақиқат юзага чиқсин. Ҳ. Ғулом, Тошкентликлар.

ЖОЙИДА рвш. ва кесим взф. Чакки эмас, ёмон эмас, тузук, дуруст, соз. Иш жойида. Ахволингиз жойидами? — Эс-хуши жойида, қадди-қомати келишган, тан-жони соғ, куч десангиз, битта манман деган йигитнинг ишини бахузур қиладиган хотин эди-да. А. Қахҳор, Қушчинор чироқлари. Дастурхон жойида: қанд-қурс, мева-чеванинг саноғи йуқ. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖОЙЛАМОҚ 1 Батартиб териб, тахлаб қўймоқ; сиғдирмоқ, қўймоқ. Яшикларга олма жойламоқ. Вагонларга юк жойламоқ. Китобларни токчаларга жойламоқ. ■ [Гулнор] Саноқсиз асбоблар, идишларни пала-партиш йиғиштириб, сандиқларга жойлади. Ойбек, Танланган асарлар.

2 Солмоқ, солиб бекитиб қўймоқ. Милтиққа ўқ жойламоқ. Т Қўлдош бобо пулни пўстиннинг ич чўнтагига эхтиётлаб жойлаб қўйди. Х. Булом, Тошкентликлар. 3 Бирор иш ёки ўқишга киргизиб қўймоқ. Ўқишга жойламоқ. ■ Никанор ота уни ўғлига қушиб, устахонага ишга жойлаб қуйди. С. Аҳмад, Ҳукм. Ўша замонда ўлиб кетган холаваччасининг ўгай ўғли доктор булган экан, уни уришиб-уришиб, касалхонага жойлаб қуйди. А. Қаҳҳор, Тўй.

ЖОЙЛАШМОҚ І 1 Ўтирмоқ; ўрнашмоқ, жой эгалламоқ; сиғмоқ. Хотинлар қий-чув билан етти аравага жойлашди. Ойбек, Танланган асарлар. Станциянинг идораси, почта ва телеграф иккита кўк вагонга жойлашган. А. Қаҳҳор, Олтин юлдуз. Эсон-омон жойлашиб олгач, овқатланиш ва бегона шаҳарни бир айланиш ниятида ташқарига чиқдим. Х. Тўхтабоев, Ширин қовунлар мамлакати.

2 Ер юзаси, текислик ёки фазода маълум вазият, жой олмоқ, жойланмоқ. Мактаб чоррахада жойлашған эди. С. Зуннунова, Янги директор. Магазин мактабга қатнайдиған йўлимиз чеккасига жойлашған. «Муштум». Катта йўл ёқасида комплекснинг маъмурий биноси жойлашған. Газетадан.

3 Ўтирмоқ, чўкмоқ. У [Шерзод] тарел-касини олиб, чол ўтирган столнинг бир чек-касига жойлашди-да, энди ўртадаги нонга қўл узатган эди, тўсатдан чолнинг қошиғи стол тагига тарақлаб тушди. Ў. Хошимов, Нур борки, соя бор.

4 Кирмоқ, ўрнашмоқ. Уқишга жойлашмоқ. Ишга жойлашмоқ. Тактабда домланинг тарафдорлари. ҳам бор эди. Буларнинг куплари мактабга домла воситаси билан жойлашган эди. П. Турсун, Ўқитувчи.

ЖОЙЛАШМОҚ ІІ Жойламоқ фл. бирг. н. *Олмаларни яшикларга жойлашди*.

ЖОЙЛАШТИРМОҚ айн. жойламоқ 2. Гулнор ўз уйига кириб, қутилардан бирини очиб, кийимлари орасига ҳалиги дўппини жойлаштирди. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖОЙЛИ І Жойи, ери бўлган; оилали. Жон қизим! Сенга нима бўлди, сендан ёш, ёш-гина қизлар уйли, жойли бўлишиб кетди. Ҳамза, Паранжи сирлари.

Туб жойли Шу жойда туғилиб ўсган, асли шу ерли.

ЖОЙЛИ II Халқона-хурофий эътиқодга кўра: муқаддас ёки пастқам, овлоқ жойларда ножўя, ножоиз иш қилганлиги сабабли келиб чиққан, вужудга келган (касаллик, бетоблик ҳақида). - Касалингиз жойли экан, — деди фолбин. жойнамоз [ф. جاینماز — намоз гиламчаси; намоз жойи] Намоз ўқиш учун солинадиган махсус гиламча, палос, мато ва ш. к. Тожибой қозиқдан жойнамозни олиб, бомдод намозини ўқишга ўтирди. С. Зуннунова, Гулхан.

ЖОЙРАВО [ф. جای روا — ўрнига мақбул келувчи; жоиз] шв. Кўчалик кийим. Хасан овчи ягона жойравоси — оқ гулли авра-астар қизил чит чопонини ечиб, хотинига узатаркан, опаси Санам отинга кузи тушиб, у билан саломлашди. Ш. Тошматов, Эрк қуши.

ЖОЙСИЗ І Бошпанасиз, уйсиз. Қишлоқ — ўсиб унган юртим. Албатта, жойсиз қолмасмиз, соғ булсак, тирикчиликни ҳам ѝулга солармиз, аммо, Гулнор, сиз яхши уйланг, ихтиёр сизда [деди Йулчи]. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖОЙСИЗ II рвш. кам қўлл. Ўринсиз, ноўрин. Қуқонга боргач, биринчи ишим ўглингизни қутқазиш бўлсин, жойсиз қайғурмангиз, ҳожи! А. Қодирий, Ўтган кунлар. Қутидор ўзининг жойсиз саволидан ўкиниб, ерга қаради. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

ЖОЙСИЗЛИК Бошпанасизлик, турар жойи йўқлик. Анварнинг махдум ховлисида туришини жойсизликдан ва ёшликдан шунда ўсиб ўргангандан, деб юрган Султонали мирзо бу кун эрталаб ўз уйига келган махдумнинг сўзидан кейин бир оз ҳақиқатга тушунгандек бўлди. А. Қодирий, Мехробдан чаён.

ЖОЙХОБ [ф. – ы جای خواب – ухлаш жойи; ўрин-кўрпа] Тўшак; ўрин. [Офицер] Сўнг ғазаб билан сўкиниб, зинадан пастга тушдида, қўй тўдасига дориган бўридек, жойхобда ётганларнинг устларидаги ёпинчиқларни улоқтира бошлади. Н. Сафаров, Оловли излар.

ЖОЛА [ф. 415 — шудринг; ёмгир; кўз ёши] Кўз ёши. Оқизма кўзингдан қонли жолангни, Умри узун бўлсин кўзи қорангни(нг). «Равшан». Видо табассумли олам, ёшлигим, Кўзларимда қотган жолам, ёшлигим. Р. Парфи.

ЖОМ [ф. جام — пиёла, қадаҳ; коса] 1 Мис тоғора, тос. Қудуқ буйида челак тула сув ва занжирга боғланған мис жом турарди. С. Айний, Дохунда. Иссиқ уйда жомда бош ювишди. Ҳ. Ғулом, Тошкентликлар.

2 Шароб ичиладиган идиш; қадах. Муҳаббат жомидан нуш айлаган ақли зако булмиш.. А. Қодирий, Мехробдан чаён. Фақат яхшиликдан чиқмасин бошинг, Дея аёллар ҳам қулга олар жом. Г. Жураева. 3 Металл ногора; гонг.

Жом урмоқ (ёки чалмоқ) Жирингламоқ, занг урмоқ. Девор соат жаранглаб, беш марта жом урди. С. Аҳмад, Ойдин кечалар. Қишлоқ. Кечки саждаға чорлаб жом чалинар. Ш. Раҳмон, Юрак қирралари.

ЖОМА [ф. جامه – либос] 1 Кийим, либос. Ипак галстукка энди ижозат, Йигитга муносиб ѝигит жомаси. F. Fулом. Оқ жома киѝиб, оқ салла ураган чол чолдевордан чиқиб, остонага утирди. H. Сафаров, Оловли излар.

2 кам құлл. айн. жом 2.

ЖОМАДОН [ф. جامه دان — кийим солинадиган қути, сандиқча] айн. чемодан. Жомадоним бурчагида борар эди буклоғлиқ, Тоза пишиқ, Лекин ўзи сал ямоқли, сал доғлик. Миртемир.

ЖОМАДЎЗ [ф. جامه دوز – кийим тикувчи] эск. Тикувчи, чевар. Холаси чевар-жомадўз эди. Ойбек, Навоий.

ЖОМАКОР [ф. جامه کار — иш кийими] Иш кийими, коржома. Қобилжон жома-корини кийишни ҳам унутиб, станогини апилтапил арта бошлади. М. Хайруллаев, Табаррук тўлқин. Умурзоқ ота, юпқа жомакори устидан белини маҳкам боғлаган ҳолда, совуқни писанд қилмай ишларди. Ш. Рашидов, Бўрондан кучли.

ЖОМАШОВ [ф. جامه شوی — (кир) ювадиган идиш] Кир ювадиган тогора. У [Латофат] кирни бувилардан қолган расм билан жомашовда, чунқайиб утириб ювмайди. Шуҳрат, Шинелли йиллар.

Нотавон кўнгилга қўтир жомашов κ . нотавон.

ЖОМБИЗ *шв.* Оёқнинг тизза остидаги букик жойи; тақим.

ЖОМЕ [а. جامع — бир жойга йигувчи, тўпловчи] Кўпчилик бўлиб намоз ўқиладиган махсус жой. Жомега бирга бордилар, жамоат билан ҳайит намозини ўқидилар. К. Яшин, Ҳамза. Жоме пештоқи остидаги мармар супа устида икки киши гаплашиб ўтирарди. М. Осим, Карвон йўлларида.

Масжиди жоме Шаҳар ёки маълум ҳудуднинг жума намози ўқиладиган энг катта марказий масжиди. Йу̀лчи «Поякилик» орқали ун бозорига, «Масжиди жоме» томонига у̀тди. Ойбек, Танланган асарлар.

жомиул-улум [а. جامع العلوم – илмларни тўпловчи] эск. Илмнинг кони, илмлар эгаси (жуда ҳам илмли, ўқимишли кишилар ҳақида). Саводсиз бекни «жомиулулум» деб юксалтирарди. Ойбек, Навоий.

ЖОН [ф. جان — руҳ; ҳаёт; куч-қувват] 1 Диний-ибтидоий тасаввурларга кўра, инсон ва ҳайвон танасида бўладиган, уйҳу чоғида (ваҳтинча) ёки ўлган ваҳтда танадан чиҳиб кетадиган алоҳида кўзга кўринмас илоҳий куч, қувват; руҳ. Жон бор жойда ҳазо бор. Маҳол. — Одамнинг лойдан ясалишини, унга жон бағишланишини. шундай ҳизиҳ ҳилиб ўҳиб бердики. А. Қаҳҳор, Қўшчинор чироҳлари.

Жон бермоқ 1) вафот этмоқ, ўлмоқ. Вафот қилди жонкашим, дардкашим. Хозир кулимда жон берди. Ойбек, Танланган асарлар; 2) *кучма* таслим бўлмоқ, курашни, қаршиликни тухтатмоқ. Йуқ, Хужабековга ўхшаганлар осонликча жон бермайди. Ётиб қолгунча отиб қолади. С. Анорбоев, Оқсой; 3) кучма астойдил хизмат қилмоқ, фидойилик қилмоқ. Мусулмонлар! Яхши деб йўлида жон берганинг Азизбек бу кун сизларга яхшилигингизни у̀ттиз икки танга солиқ билан қайтармоқчи булди. А. Қодирий, Ўтган кунлар. Жон кирмоқ 1) тирилмоқ. Балиққа жон кирди; 2) кўчма жонланмок, рухланмок, қизимоқ. Кутидор қайтиб йулакка кириши билан.. Офтоб ойим ила Кумушга қайтиб жон кирган каби булди. А. Қодирий, Утган кунлар. Табиатга жон кирди, толлар барг чиқарди. Ж. Шарипов, Хоразм. Жон олмоқ 1) ўлдирмоқ. Мен ўзимнинг ашаддий душманим билан танхо курашиб, ё жон бермоққа ва ё жон олмоққа қарор берган эдим. А. Қодирий, Утган кунлар; 2) кўчма қийнамоқ, азобламоқ, сиқмоқ; безор қилмоқ. Ямоқчини бўлса Исматхожи хар куни масжидга чақириб, одамлар ўртасида хақорат қила бериб жонини олди. Ойдин, Ямоқчи кўчди. Жони бор 1) тирик, жонли. Жони борнинг умиди бор. 🕳 Танимда жоним бор экан, пахта беришга тиришаман. Ш. Рашидов, Голиблар; 2) кўчма асоси бор, асосли. Гапингизнинг жони бор. Жони узилмоқ Вафот этмоқ, ўлмоқ. Жони чиқмоқ 1) айн. жони узилмок. Жонинг чиккур! (қарғ.). Тер чиққандан жон чиқмас. Мақол. 💳 Ибн Синога касалнинг жони чиқмаган бўлса, бас экан, тузатар экан. Ойбек, Танланган асарлар; 2) κ учма қурқмоқ, эси чиқиб кетмоқ. $Ty\phi$ -э, қуриб кетсин, жоним чиқиб кетди-я. А. Қодирий, Ўтган кунлар; 3) кўчма жахли чиқмоқ, аччиғи қистамоқ, ғазаби келмоқ, дарғазаб бўлмоқ. Оларда кирар жоним, берарда

чиқар жоним. Мақол. Полвон келганда, темирчи шундай қилган эди, унинг жони чиқиб, тишини ғижирлатди. А. Қахҳор, Сароб. Жони ҳалқумига (ёки бўғзига, ҳиқилдоғига) келмоқ 1) ўлар ҳолатга келмоқ, ўлгудай қийналиб кетмоқ. Душманлар жони ҳалқумига келганда мана бундай қутурадилар. А. Мухтор, Опа-сингиллар; 2) кўчма айн. жони чиқмоқ 2. Боя нималарни сўзладингиз, сир очиладими, деб жоним бўғзимга келди. А. Қодирий, Ўтган кунлар; 3) кўчма безор бўлмоқ, тоқати тоқ бўлмоқ. Ҳамма ерда ҳам одамларнинг жони бўғзига келиб қолди, қизим! М. Исмоилий, Фарғона т. о.

Жон(и) ачимоқ Ачиниб, дилдан хайрихохлик билдирмоқ; ачинмоқ. Унга жоним ачиди. Жондан ўтмок 1) баданни, аъзони огритмоқ, қақшатмоқ, зиркиратмоқ. Оғриқ жондан ўтди; 2) қаттиқ таъсир қилмоқ, алам қилмоқ. Айниқса, бугунги сўзлар жон-жонимдан ўтиб кетди. Ш. Рашидов, **Голиблар.** Эшоннинг даккиси жонимдан ўтгандан кейин қочдим. П. Турсун, Уқитувчи. Жонини койитмок Кийналиб, машаккат чекиб, бирор иш килмок, каттик уринмоқ. Қушчинорликлар ёки қуғазорликлар у ёқда турсин, сувнинг бошида бўладиган бақақуруллоқликлар хам ўзи ёки уловининг жонини койитгиси келмас эди. А. Қаххор, Қушчинор чироқлари.

3 Ҳаёт; ҳаёт-мамот; тириклик. Кемага тушганнинг жони бир. Мақол. Эчкига жон қайғу, қассобга ёғ қайғу. Мақол. Жондан кечмасанг, иш битмас. Мақол. Чечак Жамбул, сен Ватанни севасан, Керак булса, жонингни ҳам берасан. Фозил шоир. Отам мени жонидан ортиқ курар эди. М. Исмоилий, Фарғона т. о.

Жон сақламоқ Ўзини маънавий ёки жисмоний ҳалокатдан ёки оғир, мушкул аҳволдан сақлаб қолмоқ. Офтобдан дарахтларнинг

тагида жон сақламоқ. 🕳 У хамон ковакда жон сақлаб келмоқда. Бефаросат, лақма одамни кўрса, ковакдан секин чиқади, аллакимдан эшитган янгиликларни айтади, яна кириб кетади. А. Қаххор, Хи-хи. Жон ховучламоқ Уз хаётидан хавотир бўлмок, қўркаписа, хавотирда яшамоқ. Мирзо Едгорнинг боши кесилди. Унинг тарафдорлари жонларини ховучлаб, ин-инига кирди. Ойбек, Навоий. Жон(и)га ора кирмоқ 1) халокатдан ёки бирор кўнгилсиз воқеадан, танг холатдан сақлаб қолмоқ. Булар жонларини фидо қилиб, мингларча кишиларнинг жонига ора кирдилар. А. Қаххор, Олтин юлдуз; 2) қийин, мушкул ахволдан қутқазмоқ, оғир пайтда ёрдамга келмоқ, ёрдам қилмоқ. Шундай дўппи тор келган пайтда Азим бойвачча Холхужанинг жонига ора кирди. С. Ахмад, Хукм. Жондан безор қилмоқ (ёки тўйдирмоқ) 1) ўлимига рози қилмоқ; 2) жуда хам зериктирмок, кўнглига урмок, безор килмок. [Оқила:] Узингиз қачон борасиз? Болалар дада деб жонимдан безор қилишяпти. А. Қаххор, Огриқ тишлар. Жондан безор бўлмоқ (ёки туймок) 1) ўлимига рози булмок, яшашни истамаслик. Куллар очликдан ўлсин, қароллар чарчаб, жонидан безор бўлсин, хар нима бўлсабўлсин, сенга фойда бўлсин. С. Айний, Куллар. Овозингни чиқарма, жувонмарг. Эшон поччанг эшитмасинлар. Нима, жонингдан туйдингми? П. Турсун, Укитувчи; 2) ортик тоқат қила олмаслик; безор бўлмок. Бас, пичоқ бориб суякка етди. Бошимни эгиб, индамай юрганим етар, жонимдан туйиб кетдим. Ш. Рашидов, Бўрондан кучли. Жонини тикмоқ Хаётини бағишламоқ. Мен жонимни яхшилик йўлига тикканман, Зокиржон. П. Қодиров, Уч илдиз.

4 Киши, одам. Жон бошига. Биз тўқкиз жон эдик. Корабулоқ қишлогида бирорта уйғоқ жон қолмаган эди. М. Исмоилий, Фаргона т.о. Хеч бир жон йўқки, они бўлмаса жононаси. Хамза. Хамма ишни тўхтатиб, қимирлаган жонни теримга солар эканмиз. Н. Сафаров, Хаёт мактаби.

5 Бир қатор аниқловчилар билан қўлланиб, «бош», «жусса» маъноларини ифодалайди. Қиз жонинг билан қаергача боролардинг? И. Рахим, Чин муҳаббат. -Ёш жонинг бор, қизим, — деди [Офтоб ойим], — бировга ёмонлик соғинма. А. Қодирий, Ўтган кунлар. -Вой шўрим, — деди Мастура. — Жиндаккина

жонингизга-я? Шу жуссангизга учта дард сиғадими? А. Қаххор, Минг бир жон.

6 Куч, қувват, мадор. Жони борича ҳара-кат қилмоқ. Тезроқ қимирласанг-чи, жонинг борми? ■ Ҳожи.. секингина қўлини узатиб, қулоғини ушлади ва уч буклаб туриб қаттиқ қисди, жони борича қисди. А. Қаҳҳор, Йиллар. Жони борича икки қўлидаги этик билан эшикни «қамчи»лади. Ҳ. Назир, Сўнмас чақмоқлар.

Жони йўқ 1) ўлик, жонсиз. Сойга қарасак, учта балиқ ётибди: иккитаси ўлик, биттасининг жони йўқ. «Эртаклар»; 2) кўчма кучи йўқ, кучсиз, мадорсиз. Бир қўлимнинг жони йўқроқ. Сенинг муштингни ея бериб, жонимда жон қолган эмас. А. Қахҳор, Қўшчинор чироқлари; 3) бўш, чидамсиз. Жони йўқ ип. Жони йўқ мато. Жон олиб, жон бермоқ Бирор ишда астойдил ғайрат кўрсатмоқ; жонбозлик, фидокорлик қилмоқ. Бўтабой кечани кеча, кундузни кундуз демай, колхоз учун жон олиб, жон берди. С. Аҳмад, Ҳукм.

7 Яхши кўрадиган, севимли, ёқимли киши ёки нарса ҳақида. Олма — унинг жони. Жон дўстинг жонидан кечса ҳам, мол дўстинг молидан кечмас. Мақол. ■ Аммо лекин Мухторхон домла нафсамбирига одамнинг жони эди. А. Қаҳҳор, Тўйда аза.

8 Энг яқин, севикли кишиларга мурожаатда сўзловчининг уларга яқин муносабатини ифодалайди, бегоналарга нисбатан эса ҳурмат ёки хушомадни билдиради. Жоним, дедим қулоғига, оҳиста, жон, деди. «Қушиқлар». Гулнорнинг кўзлари очилиб кетди.. Йўлчига тикилди. -Нима қилди, жоним, — сўради Йўлчи, лекин бетобмисиз дейишга тили бормади. Ойбек, Танланган асарлар. [Жамила Гофирга:] Агар ўтирган жойингизга хас-хашаклар тўкилса, сочларим билан супурай.. жонгинам. Ҳамза, Бой ила хизматчи.

9 «Опаси», «акаси», «отаси» ва ш. к. сўзлар билан, баъзан ёлғиз «жонидан» шаклида сўзловчининг тингловчига яқин муносабатини, эркалаш ёки хушомад маъноларини ифодалайди. -Опаси жонидан, дуторингизни чалинг тузукроқ, — деди у [Маликахон] Адолатга қараб, — ўйин-кулгига ташна бўлиб ётганмиз. С. Зуннунова, Гулхан.

10 Хаёт манбаи, ҳаёт бағишловчи нарса ҳақида. Ёмғир — экиннинг жони. ■ «Иссиқ — пахтанинг жони» деган мақол ҳам бежиз айтилмаган. Ш. Рашидов, Голиблар.

11 Бирор иш, соҳа ёки доирада асосий, муҳим ўрин эгалловчи, илҳомлантирувчи, ташкилотчи шаҳс. Жўраларининг жони. Давранинг жони. Мактабнинг жони.

12 Мурожаат қилинаётган шахсни билдирувчи сўздан олдин келиб, мурожаатдаги илтимос, илтижо маъносини кучайтиради, баъзан эркалаш маъносини билдиради. Ниёз мен билан хайрлашар чоғида: -Жон Ҳожи ака! Энди гап шу ерда қолсин.. — деди. А. Қодирий, Ўтган кунлар. -Урманг отамни! Жон амаки, урманг! — деб зор йиғлай бошлади болалар. М. Исмоилий, Фарғона т. о.

13 Шахс билдирувчи сўзларга, кишилар отига қўшилиб, уларга кичрайтиш-эркалаш, хурмат маъносини беради, мас., онажон, бувижон, холажон, акажон, домлажон; Салимжон, Қодиржон.

14 кесим взф. Шукур. Офицернинг шу кетиши бўлса, штабга етиб борса ҳам жон. А. Қаҳҳор, Олтин юлдуз.

Бир жон, бир тан булмок Бир ёкадан бош чиқармоқ, бахамжихат бўлмоқ. Жон аччигида (ёки холатда) 1) ўлим талвасасида. Офииернинг ўзи хам талвасада холдан тойган эди, бунинг устига хотини полда юмалаб, жон аччиғида хирилларди. А. Мухтор, Қорақалпоқ қиссаси; 2) ғайриихтиёрий равишда, беихтиёр. Чеккасини зах ерга бериб йиқилган ва кесак каби хиссиз қизини [қутидор] жон холатда қучоғиға олди: «Қизим.. Кумуш.. Кузингни оч!» А. Қодирий, Ўтган кунлар. Жон деб Хурсандлик билан, мамнуният билан, бажону дил. Агар лозим келса, тошкумир конига бориб, кўмир қазиб келтиришга хам жонжон деб кетар эдим. А. Қаххор, Сароб. Жон кошки Кошкийди, қани эди-я. Жон куйдирмоқ 1) бор куч-имконини аямай астойдил харакат қилмоқ. Бутун жамоа байрамни муносиб кутиб олиш учун жон куйдириб ишламоқда; 2) ачинмоқ, қайғурмоқ, илтифот кўрсатмоқ. Беш болали бир аёлнинг Элмуродга жон куйдириб, уни ўз панохига олмокчи бўлгани тўгрисидаги гаплар Бувинисога жуда хуш келди. П. Турсун, Укитувчи. Жон талвасаси қ. талваса. Жони кирмоқ 1) хузур қилмоқ, маза қилмоқ, ором олмоқ. Уйига сув, газ ўтказиб, жони кирди. Тиш олдириб, жони кирди; 2) жуда хурсанд бўлмок, кувонмок, севинчи ичига сиғмай кетмоқ. Кино деса, жони киради. 🖿 Аёллар: - Бўлмаса-чи! Хамманинг жони кирди. Қамишкапада хеч бунақа томоша бўлган эмас, — дейишди. П. Турсун, Ўқитувчи. Жон(и)га тегмоқ Безор қилмоқ, кўнглига урмоқ, кўнглига тегмоқ. Мусофирчилик жонга тегади. Ойбек, Танланган асарлар. Бир иш буюрсанг, сўрай бериб жонга тегади. Ойдин, Уялди шекилли, ерга қаради. Жоним билан Бош устига, жон деб, бажону дил. Агар шахарда зарур ишларингиз бўлмаса, мен билан бир ерга бориб келсангиз. — Жоним билан. М. Исмоилий, Фаргона т.о. Аскарликка жоним билан бораман.. П. Турсун, Ўқитувчи. Жоним тасадлуқ қ. тасаддуқ. Жўжабирдай жон қ. жўжабирдай. Ўлмаган менинг жоним қ. ўлмоқ.

жонажон [ф. جانجان – азиз; севимли; самимий] 1 Энг севимли, қадрли, қадрдон; энг яқин. Жонажон дўст. — Хайр, жонажон дўстим Ювош! —Мени унутма! [деди Ювош] Э. Раимов, Ажаб қишлоқ.

2 Энг мухим, энг зарур ва фахрли. *Тинч-ликни химоя қилиш — жаҳон халқларининг жонажон ишидир.*

ЖОНБАХШ [ф. جانبخش — ҳаётбахш; ҳаёт ҳадя этувчи] Ҳаёт бахш этувчи, ҳаёт багишловчи, куч-ғайрат, далда берувчи. Сир ва Амударёнинг жонбахш сувлари. — Нафас олса, жонбахшидан, дилкашидан айрилиб қолаётгандек, жим эшитди. М. Исмоилий, Фарғона т. о. Офтоб тафтиданми, мана шу жонбахш шамол таъсириданми, қорлар эриб кетди. Ў. Ҳошимов, Қалбингга қулоқ сол.

жоньоз [ф. جانباز — жонини хатарга қўювчи; жон фидо қилувчи] Бирор ишда астойдил ғайрат кўрсатувчи, фидокор. Жонбоз пахтакорлар. — Чортоқда пахта ишқида тунни тонгга, кундузни оқшомга улаб ишлаётган жонбоз деҳқонлар фаолияти билан танишдик. Газетадан.

ЖОНБОЗЛИК Мардлик, қахрамонлик; фидокорлик. *Массагетлар бирдек жонбозлик курсатиб, ёв билан мардларча олишди*. М. Осим, Аждодларимиз қиссаси. *Урушга кирганлар ҳам оғир участкаларда жонбозлик қилишни буйнига олиб кирарди*. П. Қодиров, Уч илдиз.

ЖОНГИНАМ Азизим, мехрибоним, севгилим. *Хозир бир ажойиб жойга борамиз, йук деманг, жонгинам*. О. Ёқубов, Эр бошига иш тушса. -*Ха, жонгинам, нима булди?* — деди Собиржон эшикдан кира туриб. «Муштум».

ЖОНГЛЁР [ϕp . jongleur < nom. joculator — қизиқчи, масхарабоз] 1 Дайди мусиқачи,

ашулачи. Ўрта аср Франциясидаги жонглёрлар мактаби, жанубий славян достонларини куйлаган кўр гуслярлар мактаби бизга маълумдир. «ЎТА».

2 Нарса-буюмларни юқорига отиб, тутиб олувчи цирк артисти.

ЖОН-ДИЛ, жону дил Энг севимли, энг яхши кўрадиган киши ёки нарса ҳақида. Жон-дилим китоб. — Жон-дилим футбол эмасми, қизни ҳам унутиб, бутун хаёлим ўйинда бўлиб қолди. Х. Тўхтабоев, Ширин қовунлар мамлакати.

Жон-дил билан Астойдил, астойдил берилиб. Йигитлар Журахон пайдо булса, ундан маслахат ва топширик кутиб, унинг буюрганларини жон-диллари билан бажарардилар. Назармат, Журлар баланд сайрайди. Хар бир ишга жон-дили билан киришадиган буйигит, хафта утмасданок, машинани мустакил бошкара оладиган булди. И. Рахим, Шонли авлод.

ЖОНДОР [ф. جاندار — тирик; тирик мавжудот] қ. жонзот. Бир турли жондорлар пайдо бўлибди, у жондорлар Муроджонни кўрибди. «Муродхон». Ўрмонда жондор кўп: силовсин бор, тўнғиз бор. Ш. Холмирзаев, Бодом қишда гуллади.

жондош [ф. جانداش — жонга яқин, жондай ака-ука] Бутун ҳаётий манфаатлари, фикри-зикри бир бўлган; якдил, ҳамнафас. Бу баҳор байрами, гуллар байрами. Бу қондош ва жондош эллар байрами! Шуҳрат. Ассалом, қондош элим, жондош элим, ёндош элим, Ўзбегим кўз бўлса, унга хўп келишган қош элим. Ў. Рашид.

ЖОН-ЖАХД, жону жахд: жон-жахд билан Жони борича, бор кучи билан; зўр бериб, гайрат қилиб, астойдил, енг шимариб. Жон-жахд билан ишламок. Тешани Абдулла олди ва жон-жахди билан гиштларни кўчириб узата берди. Ш. Тошматов, Эрк куши. У мотоциклнинг рулини жон-жахди билан ушлаб, бошини кўтарди. Ш. Рашидов, Бўрондан кучли.

ЖОН-ЖАХОН, жону жахон Бутун борлиғи, бутун вужуди. Қиз боши билан у жон-жаҳонидан кечиб, истиқболингга югурса-ю, иссиқ уйдан чиққинг келмаса. Шу ҳам йигитчилик бўлди-ю. — Нусратбек ўзининг худбинлигидан ўзи жирканиб кетди. С. Нуров, Нарвон. Аваз ўрнидан қушдай енгил турди. Оппоқ бўлиб ёришган янги тонг ҳавосидан,

безовта кўнглида туғилган янгича бир туйғулар навосидан жон-жахони яйрарди. С. Сиёев, Аваз.

ЖОНЗОТ [ф. + а. جانذات — жон эгаси] Тирик жон, жонивор. Бу ерда на дов-дарахт, на бошқа бирон жонзот бор эди. С. Кароматов, Олтин кум. Қўрада бандилардан бошқа жонзот қолмаған, қуйлар ўтловга ҳайдалған эдилар. С. Айний, Қуллар.

ЖОНИБ [а. جانب — ён, томон, тараф] эск. Тараф, томон, ер. Қайси жонибдин келур, деб термулуб ҳар соате, Йўлларида чор чашми интизорим бор эди. Муқимий.

жонивор [ф. جانور — жони бор, тирик] 1 Табиатдаги ҳамма жонли нарсалар; жон эгаси; мавжудот (ўсимликдан ташқари). -Худойи таоло инсонни ҳамма жониворлардан азизу мукаррам этиб яратди, — деди Меьмор ўртадаги сукутни йўқотиб. Мирмуҳсин, Меьмор. Қишлоқда бирорта қимир этган жонивор кўринмайди. Т. Рустамов, Мангу жасорат.

2 Нарса, ўсимлик, ҳайвон ва ш. к. га нисбатан эркалаш маъносида ёки «бечора», «боёкиш», «шўрлик» каби маъноларда ишлатилади. От сағрисидан лойга ботган, жонивор бор кучи билан пишкириб, олдинга интилади. Ойдин, Фонарь тагида. Ишком четида бир шафтоли бор экан, жонивор, мевасини кутаролмай, шохлари ерга қайрилиб ётибди. П. Турсун, Ўқитувчи. Оғайни, бу ош деган жонивор куйиб кетмадими!? Ш. Рашидов, Голиблар.

3 кўчма Хайвон, махлук. - Қори Ибод деганинг аҳмоқ бир жонивор экан, — деди Қурбон девона. С. Айний, Жаллодлар. - Аммо отангни ҳам шу жониворлар орасига құшиб ўлтиришинг қисқалигингдир! — деди [Хожи]. А. Қодирий, Ўтган кунлар. От дам олсин, ўрнига сизни құшамиз. Сиз ундан кўра ақллироқ жониворсиз. Ў. Хошимов, Қалбингга қулоқ сол.

ЖОНИМ қ. жонгинам. Севгилим, «Шоир» дебсан мени хатингда, «Севганим» ё «дўстим» демабсан: Рахмат, жоним, ёзган хатингга, Аммо хали шоир эмасман. Х. Салох, Чашма. -Жоним, — деди Давлатёр титроқ товуш билан, — бир оғиз гаплашишга зорман. П. Турсун, Ўкитувчи.

ЖОН-ТАН, жону тан айн. жон-дил. Бунинг устига болажонлигини айтмайсанми-я. Дамир билан Попук жони-тани. Ҳ. Назир, Ёнар дарё.

ЖОНИҚМОҚ Бир нарсадан қуруқ қолаётгандек шошмоқ, ошиқмоқ, шошқалоқлик қилмоқ. Шошма, мунча жониқмасанг? Биламан, уттиз икки тишингнинг ҳаммаси чиққан. Лекин тишларингни уриб синдирмоқчилар, жониқаверма, болам. К. Яшин, Ҳамза.

ЖОНКАШ кам қулл. Меҳнатни жонидан ҳам ортиқ курадиган; меҳнаткаш, ғайратчан; жафокаш. Жонкаш аёл. Вафот қилди жонкашим, дардкашим [деди Шоқосим]. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖОНКАШЛИК кам қўлл. Мехнатсеварлик, фидокорлик, фидойилик. Жонкашлик қилмоқ. — Йўлчи ёзда ёниб, чангтупроқ ялаб, қишда қор-муз кечиб, бутун махрумиятларга, бутун оғриқларга қарамасдан, жонкашлик билан ишлади. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖОНКУЯР Бирор иш, соҳа ёки киши учун жон куйдирувчи, астойдил ғайрат кўрсатувчи; ғамхўр. Менинг жонкуярларим бор. ■ Республика матбуотининг жонкуярларидан бири бўлган Ўлмас Алиев Маргилонда яшаб, ўз фаолиятини давом эттирмоқда. Х. Ёдгоров, Ҳаёт тўлқинлари. Отадек мехрибон қайда, Онадек ғамгузор қайда? Бу ерларда сарсонман, Улардек жонкуяр қайда? «Оқ олма, қизил олма».

жонкуярлик жон куйдириб ишлашлик, фидокорлик, ғамхўрлик. Қодир ака ўн йилдан бери раис бўлса ҳам, колхозчиларнинг бу йилгидек жонкуярлигини ҳеч қачон кўрмаган. И. Раҳим, Чин муҳаббат. Ҳамқишлоқлари эса унинг куюнчаклиги, жонкуярлигидан ҳамиша ҳурсанд. Газетадан.

ЖОНЛАНИШ 1 Жонланмоқ фл. хар. н.

2 Харакатга, жўшга келиш; кўтаринки рух. Машшоқлар ашула бошлаб юбордилар. Одамлар ўртасида шивир-шивир, жонланиш бошланди. С. Зуннунова, Гулхан. Жонланиш, гап, кулги бир-бирига қўшилиб, зал шов-шув булиб кетди. П. Кодиров, Уч илдиз.

3 Ривожланиш; олға босиш. *Ишдаги жон*ланиш маошға ҳам таъсир қилди.

ЖОНЛАНМОҚ 1 Ҳаёт белгиларини кўрсатмоқ; тетикланмоқ, бардам бўлиб қолмоқ; тирилмоқ. Баҳор — табиат жонланадиган фасл. **—** Кунлар анча узайиб қолди, ҳавонинг ҳарорати кун сайин кўтарилиб, борлиқ мавжудот жонлана бошлади. Газетадан. Эрталаб қишлоқ аҳолиси, баҳор қуёшининг дастлабки илиқ нуридан жонланган

жониворлар сингари, ўрмалаб, кўчага чиқа бошлади. А. Қахҳор, Олтин юлдуз.

- 2 Енгил тортиб, ҳаракатга, жўшга келмоқ; руҳи кўтарилмоқ, руҳланмоқ. Кумуш. сесканиб ўзига келди. Ҳушдан ажралаёзган бечоралар [қутидор, Офтоб ойим] бу ҳолдан сўнг бир оз жонлангандек бўлдилар. А. Қодирий, Ўтган кунлар. У севгилиси қўлидан ўзига оби ҳаёт ўтгандек жонланди. М. Исмоилий, Фарғона т. о.
- 3 Гавжум, серфайз бўлмоқ. Кундуз соат бирлардан кейин туйхона жонланиб қолди. М. Муҳаммаджонов, Турмуш уринишлари. Кимсасиз, ўлик кўринган дашт одамлар билан жонланиб кетди. Мирмуҳсин, Меъмор.
- 4 Равнақ, ривож топмоқ, юксалмоқ, олға босмоқ. Ишлар жонланиб кетди. **Ж**ўрахон рахбарлигида ҳаваскорлик тугараклари, спорт ишлари жонланди. Назармат, Жўрлар баланд сайрайди.
- 5 Қизғин тус олмоқ, қизимоқ. *Суҳбат* жонланди.
- 6 Намоён бўлмоқ, гавдаланмоқ. Касал чолнинг сарғайиб кетган юзи, муштдеккина гавдаси Шерзоднинг кўз ўнгида тағин жонланди. Ў. Хошимов, Нур борки, соя бор. Кўзи олдида Даша хола жонланди. С. Кароматов, Олтин қум.

ЖОНЛИ 1 Тириклик аломати бор, тирик. Жонли тўқима (биол.). **Ж**издан сўрабди: -Бу ерда нима қилиб ўтирибсан, бу ерда ўзингдан бошқа жонли жонивор борми? «Олтин бешик».

- 2 Яшаб турган, барҳаёт, тирик. Утмишнинг жонли шоҳиди. Жонли гувоҳни ишга тикиб бўлмайди. А. Қаҳҳор, Сароб. Уруш заҳматини бошидан кечирган ҳар бир одам даҳшатли у йилларнинг жонли шоҳидидир. Н. Сафаров, Оловли излар.
- 3 кучма Эхтиросли; қайноқ. [Гулнор] Йулчининг кучли, эркак нафасини, дудоқларида унинг бусасининг жонли оловини бир лахза сезди. Ойбек, Танланган асарлар.
- 4 кучма Тийрак, серҳаракат; шух. Тахтапуллик Собиржонни танир эдим мен Бокудан: Зап чавандоз, миқти, жонли, хосиятли улфат жуда. М. Шайхзода. Ҳақиқатда эса мингбоши хотинлари орасида энг жонли ва энг эслиги булган бу жувон — Султонхонга қарши очган курашининг натижасидан норози эди. Чулпон, Кеча ва кундуз.

- 5 кўчма Рухли, шўх, қизиқ; қизгин. Бу узатиш мажлисини жонли, рухли ўтказмоқ учун барча қизлар ўзларининг энг асл, энг нафис кийимларини кийиб.. хусн оламини.. яна бир қайта бежабдирлар. А. Қодирий, Ўтган кунлар. Мелиқўзи билан бўлган жонли сухбатда [унинг] бутун орзу-истакларини билиб олдим ва очерк ёздим. Н. Сафаров, Оловли излар.
- 6 кўчма Тетиклик, ғайрат, хушчақчақлик ифода этувчи; шўх, ўйноқи (кўз қараши, чехра ҳақида). Йўлчининг чиройли кенг юзида.. жонли, теран маъноли кузларида ҳандайдир илиқ, самимий табассум тошган эди. Ойбек, Танланган асарлар.
- 7 кўчма Худди ҳақиқатдагидек, чин, ҳақиқий; ёрқин. Жонли портрет. Жилин билан Костилиннинг саргузашти уларнинг кўз олдиларида жонли воқеадай ўта берди. П. Турсун, Ўқитувчи. [Сайрамов] ҳар масалани жонли мисоллар билан баён қилди. Ойбек, О. в. шабадалар.
- 8 кўчма Ифодали, аниқ-равшан, тушунарли. Атоқли халқ санъаткори [Юсуфжон қизиқ] ҳаётнинг энг чигал, мураккаб томонларини жонли тил билан содда қилиб тушунтира оларди. Т. Обидов, Юсуфжон қизиқ. Эски адабиётни яхши ўқийди, айниқса.. Абомуслим достонларини ўқиганда, жуда ҳам жонли чиқаради. А. Қодирий, Обид кетмон.
- 9 кучма Ҳаёт қайнаган, гавжум; жушқин. Кундузгига қараганда сарой жонли: кишиларнинг шақиллашиб сузлашишлари, хохолаб кулишишлари саройни кукка кутаргудек. А. Қодирий, Утган кунлар.
- 10 кўчма Амалий, ишбилармонларча. Рахбарликни қоғозда эмас, жонли рахбарлик қилиш шаклида олиб бориш керак. Н. Сафаров, Оловли излар.

ЖОНЛИЛИК Хаётийлик, жўшкинлик. Ракснинг жонлилиги. — Жозибали декорация «Буюк канал» операсига жонлилик киритган. Газетадан.

жонлиқ дин. Худо йўлига, азиз-авлиёларга қурбонлик учун аталган уй ҳайвони ёки товуқ, ҳўроз. Жонлиқларнинг калла-почалари ҳар доим шу ерда кўзларини лўқ қилиб пойлаб ётувчи мозор шайхларига улашиларди. М. Муҳаммаджонов, Турмуш уринишлари. Ҳотам: -Сизлар тунда келган вақтларингизда оёқларингизга жонлиқ сўяй десам, йилқилар ҳаммаси яйловда эди, — деган экан. Шукрулло, Жавоҳирлар сандиғи. ЖОНОН [ф. جانان — маҳбуба; маъшуқа] 1 от Жуда гўзал, зебо, қадди-қомати келишган аёл; нозанин. Кўзим нури, латофатли на хуш озода жононсан, Нечук ҳам яхши жононсан, менинг жисмим аро жонсан. Ҳабибий.

2 сфт. Жуда яхши, гўзал, ширин, ёқимтой; ўйноқи; аъло. Жонон йигит. ■ Шахримиз куркидир жонон болалар. F. Fулом. Айтсам, дустлар, шу туни Булиб утди жонон туй. З. Диёр. Хой қушлар, жонон қушлар, Келинг, чертай бирга тор. Fайратий. Кулгиси чиройли экан, жонон чинни чертилгандай булди. М. Исмоилий, Фарғона т.о.

3 Яқин кишиларга мурожаатда ҳурмат ёки кесатиқ маъносини, бегоналарга нисбатан эса ҳушомадни билдиради. -Жонон, — деди у, хотинининг бошини силаб. А. Қаҳҳор, Сароб.

4 Жонон (хотин-қизлар исми).

ЖОНОНА [ф. – махбуба; маъшуқа] Махбуба, маъшуқа, севгили ёр. Жондан кечмасанг, жонона қайда, тоққа чиқмасанг, дулана қайда. Мақол. — Хеч бир жон йуқки, они булмаса жононаси. Ҳамза. Кузгинанг мастонмисан, Сен нечук жононасан? «Ойсулув».

ЖОНОҚИ: жоноқи олма Эртапишар, хушбўй, ширин қизил олма. Олдинпишар жоноқи олмалар оловдай ёнади. Ойбек, О. в. шабадалар. Қосим бува тоғ этагидаги ёввойи олмаларга жоноқи олмаларни пайванд қилиб юрарди. А. Эшонов, Бир оғиз сўз.

жонпарвар [ф. جانپرور — жонбахш, ҳаётбахш] Инсонга руҳ бағишловчи, руҳлантирувчи. Кечки пайтларда айниқса ҳамма созандаларнинг мусиқа садолари ҳар томонда жаранглаб, жонпарвар яллалар фалакка чирмашар эди. Газетадан.

ЖОН-ПОН: жон-пони чиқиб кетмоқ айн. жони чиқмоқ 2, 3. қ. жон 1. Уларнинг шарпасини сезган хуроз чучиб, «қу-қу» деб безовта була бошлади. Уларнинг [Раҳмон, Қузининг] жон-пони чиқиб кетди. Ё. Шукуров, Уч савол. Бу янгиликларни эшитиб, шайхнинг жонпони чиқиб кетаёзди. К. Яшин, Ҳамза. Жонпони чиқиб турган Бекжон сигирнинг орқасидан қаттиқ итарди. Ж. Шарипов, Хоразм.

ЖОНСАРАК [ϕ . جانسیر > جانسرک جانسرک жондан тўйган] Саросимага тушган, эсанкираган, гангиб қолған; безовта. [*Мансур*:]

Мағрур Алишернинг сувдан чиқариб ташланған балиқдай жонсарак, ини бузилган қушдай безовта бўлиши қасос билан тўлган юрагимга тасалли беради. Уйғун ва И. Султон, Алишер Навоий. Олдинги позицияга илк қадам қўйиб, ҳар нарсадан ҳадиксирагандай, теваракка жонсарак ва ожиз қарайдиган янги жангчилар орасида [Бектемир] ўзини пихини ёрган хўроздай сезар эди. Ойбек, Қуёш қораймас.

2 кўчма Сира бекор ўтирмайдиган, доим ўзига иш топиб ғимирлаб юрадиган, тинчимайдиган; серхаракат. Хозир ўша жонсарак тана жим, ўша чевар қўллар бедармон. И. Рахим, Ихлос. У [Ў.Зокиров] овкатини хам юриб ейдиган жонсараклардан. Газетадан.

ЖОНСАРАКЛИК Безовталик; серҳаракатлик, тинчимаслик. Турсунбой эшик ҳалҳасини шошиб илди-да, жонсараклик билан ичкари уйга ҳараб югурди. С. Аҳмад, Уфҳ. -Хўп бамаъни одам-у, шунаҳа жонсараклиги борда, — деди ота, тайёр ошни ташлаб кетган раисдан нолиб. Х. Назир, Кўктерак шабадаси.

жонсиз 1 Ҳаёт аломати йўқ, ўлик. Кол-хозчилар югуришиб келганларида, Умурзоқ ота жонсиз эди. Ш. Рашидов, Бўрондан кучли. Менглибой энгашиб, жонсиз қўзичоқни қўлига олди. С. Аҳмад, Юлдуз.

2 Харакатсиз қотган, ҳеч нарса ифода этмайдиган; беҳуш, карахт. Жонсиз чеҳра.
— Силкиниш орқасида унинг юзини тузғиган соч толалари ўраб олиб, жонсиз бир суратга киргизди. А. Қодирий, Ўтган кунлар. Отабек ота-ана орзусига, ўз таъбирича, жонсиз ҳайкал булиб ризолик берди. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

3 кучма Кучи йўқ, кучсиз; бўш, чидамсиз; нимжон. Жонсиз ип. ■ Мурзин унинг паришон сочларини, нозик бўйнига ёпишган майин, жонсизгина соч толаларини томоша қиларди. Шухрат, Шинелли йиллар.

4 кўчма Зерикарли, рухсиз, таъсирсиз; шавқ-завқсиз. Жонсиз спектакль. Мажлис жуда жонсиз ўтди.

5 кучма Сукутга чумган, жимжит. Жонсиз кучалар. Узоқларда жонсиз куринган Овуллар ҳам йиғлаб ухлаган. Саҳар туриб шурли хотинлар «Тангрим».. деган, тулиб йиғлаган. Ҳ. Олимжон.

ЖОНСИЗЛАНМОҚ Харакатсиз қотмоқ; тириклик нишонасини йўқотмоқ. Салимбойваччанинг ранги оқариб, кўзлари

қўрқувдан бир лаҳҳада жонсизланди. Ойбек, Танланган асарлар. Совуққа чидамли Йўлчи ҳам, эгни юпун булганидан, оёқларининг жонсизланганини, гавдасининг бужмайганини сезди. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖОНСИЗЛАНТИРМОК 1 Жонсизланмок фл. орт. н.

2 тиб. Этини ўлдирмоқ, аъзонинг бирор ерини огриқ сезмайдиган қилмоқ. Укол билан баданни жонсизлантирмоқ.

ЖОНСИЗЛИК Нимжонлик, кучсизлик. *Ипнинг жонсизлиги билинди*.

ЖОНСЎЗ [ф. جانسو — жонни куйдирувчи, азобкаш] Ўта таъсирчан, таъсирли. Етмиш байтдан иборат бу қасида, устод Айний сўзлари билан айтганда, адабиётимиз тарихидаги энг жонсўз марсиядир. «ЎТА».

жонсўхта [ф. جانسو خته — жон (ни) куйдирувчи] Ёқимли, ўзига тортувчи. Кампир деб жудаям кампир эмас эди-ю, лекин каттароқ бир жонсухта хотин эди. А. Мухтор, Бўронларда бордек ҳаловат.

ЖОН-ТАН, жону тан қ. жон-дил. Номим Али, касби-рўзим сартарош, Жону таним — санъат, ўзим — сартарош. Т. Тўла.

Жон-тан билан айн. жон-дил билан. У сени жон-тан билан яхши куради. — Хар янги ишга қучоқ очиб, жону тан билан киришадилар. Ойбек, О. в. шабадалар.

ЖОНФИДО [жон + фидо] Хаётини фидо қилувчи, ҳаётини бағишловчи. Онам енг шимариб, ушатмоқда нон, Доимо меҳрибон, доим жонфидо. Миртемир.

ЖОНФИДОЛИК Ҳаётини фидо қилишлик. Санъат жасорат, жонфидолик билан.. тинимсиз меҳнат-машқлар билан дунёга келади. «Саодат».

ЖОНХАЛАК [жон + ҳалак] Қийналған, безовта, овора. *Икки ҳафтадирки, рассом мольберт олдида бесамар, жонҳалак.* Х. Султонов, Бир оқшом эртаги.

ЖОН-ХОЛ Бутун бадани, тани. Сени ўйлаб, жон-холим огрир, Сени ўйлаб, қондир ўйларим. Р. Парфи, Кўзлар.

Жон-ҳолига құймай Ҳол-аҳволига ва эркига қарамай, мажбуран. Бормасангиз, сира иложи йуқ, деб жон-ҳолига қуймай, зурлаб розилик олиб кетди. Ойдин, Узидан қурсин.

ЖОРИЙ [а. جاری – югураётган; ўтаётган, бораётган] Хозирги кунда, пайтда содир бўлаётган, давом этаётган, олиб борилаёттан; амалдаги, кундалик. Хонани ижарага олган киши, шартномага биноан, уни яхши сақлаши, жорий ремонт қилиши лозим. Газетадан. Шу кунгача кўплаб мактаблар капитал ва жорий таъмирдан чиқарилди. Газетадан.

Жорий этмоқ (ёки қилмоқ) 1) амалга оширмоқ, кучга киргизмоқ. Алмашлаб экишни тула жорий этдик. «Ўзбекистон қўриқлари»; 2) татбиқ этмоқ, қўлламоқ, ёймоқ. Фан-техника ютуқларини ишлаб чиқаришга жорий қилмоқ. — Чорвачиликда коллектив пудратни кенг жорий қилиш масаласи ғоят мухим аҳамият касб этмоқда. Газетадан.

жория [а. جاریه – асира, чўри; оқсоч] эск. Чўри, оқсоч. - Мен ахир отам томонидан эски кийим-кечаклари қаторида ютқизилган, қиморбознинг мулкига айланган жория эдим, — деди Ҳожи хола. М. Исмоилий, Фаргона т.о. Бундан уч ой муқаддам Маликул шароб қул бозоридан ўн беш-ўн олти яшар бир жория сотиб олган эди. О. Ёқубов, Кўхна дунё.

жосус [а. جاسوس — айғоқчи; хуфия; хабарчи] Бирор давлат ҳақида махфий маълумот тўплаш билан шуғулланадиган шахс; айғоқчи, шпион. Шайбонийхоннинг жосуслари кўплиги унга [Бобурга] маълум эди. П. Қодиров, Юлдузли кунлар. Адолат постга келиши билан командир айтган парашютчилар, жосуслар ҳақида ўйлай бошлади. И. Раҳим, Чин муҳаббат.

ЖОСУСЛИК Махфий маълумот олишлик; айгоқчилик, шпионлик. Қовоғи қалин бекнинг жосуслик қилишдан мақсади ҳам шу эди. П. Қодиров, Юлдузли тунлар. Ватанга хиёнат қилиш, жосуслик.. террористик акт, қотиллик ҳамда бандитизм каби жиноятлар учун ўлим жазоси берилиши мумкин. Газетадан.

ЖОХИЛ [а. جاهل — нодон, ўқимаган, билимсиз] Жаҳолатда қолган, илм-маърифатдан маҳрум; қолоқ, маданиятсиз, нодон. Жаҳл — жоҳилнинг қуроли. Мақол. — [Қози элликбошига:] Сиз аралашмай туринг, элликбоши, жоҳилсиз. Тўмтоқ гапириб, ишниг пачавасини чиқардингиз! Ҳамза, Бой ила хизматчи. Сўфиев нодон, жоҳилгина бўлмай, ўзига хийла ишонган гирром ҳам эканлиги кўриниб турарди. Ҳ. Назир, Кўктерак шабадаси.

ЖОХИЛЛИК Нодонлик, қолоқлик, маданиятсизлик; ўжарлик. *Жохилликдан жон*

чиқар, қобилликдан донг чиқар. Мақол. **— Х**он илгари ҳам бу ўғлини бот-бот ўйлаганда, худ-бинлиги, жоҳиллиги, оний ҳаловати учун юз одамнинг баҳридан ўтишдан тоймаслигини биларди. С. Сиёев, Аваз.

ЖУББА [а. جَبه — кенг енгли устки кийим] шв. Кўйлак бичимида тикилган пахтали иссиқ кийим. Кишилар қишнинг оғир юклари: пўстин, пахталик, чопон, жуббаларни ташлаб, ўзларини эркин ҳис эта бошладилар. Ж. Шарипов, Хоразм.

ЖУВДА І *шв*. Туянинг бўйни ва тиззасидаги жун.

ЖУВДА II *шв*. Болтанинг соп ўрнатиладиган томони.

ЖУВОЗ [ф. جواد — ёғоч ёки тош ўғир] 1 Ўсимликлар уруғидан, хусусан, чигитдан мой чиқарадиган қурилма; мойжувоз. Жувоз ҳайдамоқ. Отни жувозга қушмоқ. **Ж**увозга қушлган эшакка бир боғ ҳашак билан бир челак сув булса бас. Э. Усмонов, Ёлқин. Қушни ҳовлидан чучитилган жувоз мойининг иси келади. С. Аҳмад, Ҳукм.

2 Шоли оқлайдиган қурилма; обжувоз.

жувозкаш [ф. جوازكش — жувоз тортувчи] 1 Жувоз ҳайдовчи, жувозхонада (обжувоз ёки мойжувозда) ишловчи ишчи. Жувозкаш дарвозани ичидан занжирлаб олди. Т. Мурод. Қушиқ. Асқар жувозкаш деса, ҳамма танийди. Н. Фозилов, Оқим.

2 Жувозга құшиладиған. *Жувозкаш от*.

3 Тирикчилиги, даромади асосан мойжувоз устида бўлган шахс, мойжувоз эгаси. Йўлчи уни [Шоқосимни] бир жувозкаш майда бойга хизматкорликка — унинг жувозини ҳайдовчи сифатида ўрнаштирди. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖУВОЗКАШЛИК Жувоз ҳайдаш билан шуғулланиш, жувозда ишлашлик. У [Али тошбақа] жувозкашлигу қоровулликдан ташқари қассоблик ҳам қилади. Р. Раҳмонов, Чангалзордаги шарпа. Қулунтой ҳам унга қилиб эски эшлик, Ўргатибдир Қўканчага жувозкашлик. F. Fyлом.

ЖУВОЗХОНА Обжувоз ёки мойжувоз ўрнатилган жой, бино. *Хури ҳам истабми, истамайми жувозхонага тез-тез кириб турадиган бўлиб қолди. Н. Фозилов, Оқим.*

жуволдиз [ф. جوالدوز – халта, қоп тикадиган игна] Қоп тикиш учун ишлатиладиган йўгон, эгик игна. Сўнгра латтага ўралган иккита жуволдизни ердан олиб, икка-

ласини теракка санчди. М. Осим, Карвон йўлларида. Ўктам.. супачада ўтириб, жуволдиз билан йиртиқ қоп-қанорларни тикаётган кампир қошига келди. Ойбек, О. в. шабадалар.

ЖУВОН [ф. — еш; умрининг ярмига ҳам етмаган одам ёки ҳайвон] 1 Эрга чиқ-ҳан, аммо ҳали ёш аёл. Тўхта хола атрофга олазарак ҳараб турган эди, ўрта яшар бир жувон келиб ҳолди. И. Раҳим, Чин муҳаббат. Ёши ортиб бораётган ҳар бир ҳиз, ҳар бир жувон сингари, Тўрахон ҳам бола ҡўришни хоҳлар эди. М. Исмоилий, Фаргона т.о.

2 Эрдан чиққан ёки тул қолган хотин. [Қутидорнинг] Борди-келди битта жувон қизи бор-ку, мунча, туйни бошқа, никоҳни бошқа қиламиз, деганига ҳайронман [деди биринчи киши]. А. Қодирий, Ўтган кунлар. Жувон олмай, қиз олинг: Қизнинг қилиғи яхши. «Оқ олма, қизил олма».

3 Иффатини йўқотган қиз. - Қизми, жувонми, Гулнорми — бар бир, мен дадамнинг ёш хотин олишини хохламайман, — деди Салим. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖУВОНА [ф. جوان – куртак; ёш] шв. Икки-уч яшар қорамол; новвос. -Инсоф қилинг-да, Рахим ака, — деди, — буни сиз жувона дедингиз, жувона эмас, олти яшар бўлган катта ҳўкиз. С. Айний, Қуллар.

ЖУВОНБАХТ [ϕ . جو انبخت – бахтли] эск. Бахтли, бахтиёр; толеи баланд, омадли.

жувоньоз [ф. جوانباز — ёш бола билан ўйновчи] фольк. Баччабоз, болабоз, бесоқолбоз. Тушибсан кўп гозиргоннинг қўлига, На ишлар айладинг тоғнинг чўлига, Қайтиб тушдинг жувонбозлар қўлига, Озод бўлдинг, энди кетгин элингга. «Эрали ва Шерали».

ЖУВОНБОЗЛИК Баччабозлик, бесоқолбозлик. [Аҳмадхон:] Ўзлари мўйсафид экан, даргоҳидан беумид экан, эшонман деган ғалат экан.. жувонбозлиги зиёд экан, деб яна қоча бошлади. Ислом шоир, Зулфизар билан Авазхон.

ЖУВОНЛИК кам қўлл. Ёш аёллик, ёшлик. Хамма ерда фақат Шаҳзоданинг чиройи, дилбарлиги, тамтам жувонлиги ҳақида гап бориши керак. К. Яшин, Ҳамза. Унда жувонлик кўрки барқ уради. Шуҳрат, Шинелли йиллар.

ЖУВОНМАРГ [ф. جوانمرگ — ёш, бевақт ўлган] 1 Ёш ўлган, авжи етилган пайтида ҳалок, нобуд бўлган. [Гули:] Жувонмарг ғунчани ҳам эсла, ёд эт. Унутма, доимо ру-

химни шод эт. Уйгун ва И. Султон, Алишер Навоий.

2 қарғ. Ўлгур, ер ютгур [Хожар Тўла-хонга:] Ҳа, жувонмарг, холангга нима дединг? Ҳамза, Паранжи сирлари. Бирорта камбағалга тегса, унинг ёнида оёқ яланг қуш ҳайдарди бу жувонмарг! Ҳ. Гулом, Машъал.

Жувонмарг бўлмоқ 1) ёш ўлмоқ, ёш халок, нобуд бўлмок. Мени бу балодан халос килинг. Ёшман, бемахал жувонмарг бўлиб кетмай. С. Ахмад, Хукм; 2) кўчма барбод бўлмоқ, бекор кетмок. Жувонмарг килмок 1) бадном килмок. Лекин лабз (лафз) деб бировни жувонмарг килиш хам инсофдан эмас-да? Ш. Холмирзаев, Огир тош кўчса; 2) барбод килмок, йўк килмок. Ўкишини жувонмарг килсак, уволига коламиз. М. Исмоилий, Фаргона т. о.

ЖУВОНМАРД [ϕ . جو انمرد – олижаноб, мард киши; олижаноб, мард] эск. 1 Мард, ботир, довюрак.

2 Олижаноб, олихиммат, хотам.

ЖУВОНМАРДЛИК 1 Мардлик, ботирлик, довюраклик.

2 Олижаноблик, хотамтойлик.

ЖУВОРИ фольк. Жўхори. Кесганда жуворини, поя бўлур, Бошингга битта румол соя булур. «Оқ олма, қизил олма».

ЖУВОНСЎХТА [ф. جوانسوخته — ёш куйган, қовжираган] қ. жувонмарг 2. [Гулнор Мастурага:] Жувонсўхта Норбойваччанинг мунчаям иқболи баланд экан. Ҳамза, Паранжи сирлари.

ЖУДА рвш. Ортиқ, нихоят даражада, ҳаддан ташқари, ғоят; нихоятда, бенихоя. Сиз жуда қийиқ, жуда ўжар йигит экансиз. Ойбек, Танланган асарлар. Бу масала жуда тўгри ва ўз вақтида қўйилди. А. Қаҳҳор, Қўшчинор чироқлари.

Жуда бўлмаганда (ёки бўлмаса) айн. ҳеч бўлмаганда қ. ҳеч 1. Жуда бўлса (ёки деганда) Ортиғи билан, нари борса. Самарқандгача жуда бўлса 400 километр.

ЖУДАЯМ [асли жуда ҳам] рвш. қ. жуда. Кўкбулоқни ҳам тозаласак, жудаям соз бўларди, нима дейсиз? Ш. Рашидов, Голиблар. Ўшанда Дилфузанинг унга жудаям раҳми келганди. Ў. Ҳошимов, Қалбингга қулоқ сол.

ЖУДО [ф. جدا – алоҳида; ажратилган, ажралган]: жудо бўлмоқ 1) бирор кимса ёки нарсадан айрилмоқ, маҳрум бўлмоқ; жудоликка учрамоқ. Азиз дўстлар, нетай, бахти

қаро бўлганга йиғлайман, Азизимдан тирик, ўлмай жудо бўлганга йиглайман. Хамза, Паранжи сирлари. Мен бир оёгимдан жудо бўлдим-у, аммо юзлаб гўдакнинг жони саломат қолди. Уйғун, Хаёт қүшиғи; 2) халос бўлмоқ, айрилмоқ. Боши танидан жудо бўлди. Жудо қилмоқ (ёки этмоқ, айламоқ) 1) бирор кимса ёки нарсадан айирмок, махрум қилмоқ. Мен билан Отабекни қаматиб, дор остига юборувчи, Отабек тилидан сохта талоқ хати ёзиб, бир-биримиздан жудо этувчи.. баттол Хомид экан. А. Қодирий, Ўтган кунлар; 2) халос қилмоқ, айирмоқ. Боиснинг қиличи душман солдатининг чап қулоғи тагига бориб тушди ва унинг калласини танидан жудо қилди. Н. Сафаров, Қахрамоннинг тугилиши.

ЖУДОЛИК Яқин кишилардан айрилишлик; айрилиқ, ҳижрон. Оғир жудолик. Жудолик алами. Жудоликда яшамоқ. Биз узоқ жудоликдан кейин мусофир юртда учрашған ака-укалардай қучоқлашиб кетдик. О. Ёқубов, Излайман.

ЖУЖУН(ЧА) [хит. «чу санча»] 1 Уст кийим учун ишлатиладиган қалин ипак газлама. Бир костюмлик жужунча. ■ Баззозлар ипак жужун харид қилар эдилар. М. Осим, Карвон йўлларида.

Шу матодан тикилган. Жужунча шим.
 Залдан оқиш жужунчадан костюм кий-ган Давронов аста тебраниб чиқиб келди. П. Турсун, Ўқитувчи.

ЖУЖУҚ шв. Ёш бола; гўдак. Ва оналар кўксин тутгач, Жужуқлар сут эма бошлар он. Х. Даврон, Қақнус. Айланиб, уйда қолган жужуқларига қанд-қурс, ҳолва, пуфак олмоқчи бўлди. Н. Аминов, Қалтис хато.

ЖУЗ, ЖУЗВ [а. جزو, جزى, ججر – қисм, улуш; Қуръоннинг ўттиздан бир қисми] 1 эск. Қисм, улуш, ҳисса. Инсон ҳаётдан қилган талабнинг бир жузинигина олади. А. Қаҳҳор, Сароб. Гилам устида жуз-жуз.. қоғозлар ётарди. Ойбек, Навоий.

2 Ёзув қоғозининг метрик тизимда эллик тахта (муайян ўлчамдаги варақ) га тенг ўлчов бирлиги.

3 Тикилган дафтар ёки китоб варақларининг ҳар бир маҳкамланган қисми. Дафтарнинг варақлари жузидан чиқиб кетган, йиртилиб тушган. Бошқа бирон жойда лекция ўқилганда чалкашган бўлса керак, лектор лекциянинг бош-кетини тополмай, хийла овора бўлди. А. Қаҳҳор, Қуюшқон. ЖУЗВДОН эск. айн. жуздон.

ЖУЗГИР [жуз + ф. گير — тутиб, ушлаб турувчи] эск. қ. жуздон. [Ноиб] Ўз жузгиридан қоғоз ва қаламдонидан қалам чиқариб, Ҳамро рафиққа қараб суради. С. Айний, Судхурнинг ўлими. Муқимий кулумсираб, жузгир орасидан бир қоғоз чиқариб берди. С. Абдулла, Мавлоно Муқимий.

ЖУЗДОН [жуз, жузв + ф. دان — бирор нарса сақланадиган жой, идиш маъносидаги отлар ясовчи қушимча] Қоғоз, хат-хужжатлар солиб қуйиладиган, чармдан, мато ёки картондан ясалган жилд, халта ёки муқова. Бу қоғозни алоҳида жуздонга солиб қуйди. Ойбек, Навоий. Худайчи лип этиб чиқиб кетди, салдан кейин жуздон, патқалам, катта қуръон олиб кирди. С. Сиёев, Аваз.

ЖУЗЛАМОҚ эск. Қоғоз, китоб варақларини жуз-жуз қилиб тахламоқ ёки тикмоқ.

ЖУЗЪИЙ [а. جزئ — қисм, бўлакка оид; оз, кам] Унчалик мухим ва жиддий бўлмаган; арзимаган, аҳамиятсиз; майда-чуйда. Жузьий хато. Жузьий камчиликлар. Журсатилган баъзи жузьий камчиликлар монографиянинг илмий қимматига салбий таъсир қилмайди. «ЎТА». Жузьий масалалар устида тухталиб ўтмоқчи эмасман. Газетадан.

ЖУЗҒУН Торонгуллилар оиласига мансуб ўсимлик. *Тупроқ шу чўлда ўсаётган сак*совул, черкез, жузгун, илоқ ва кандил таъсирида ўзгариб туради. «Фан ва турмуш».

ЖУЙРУК *шв*. Чопқир, учқур, югурик (от ҳақида).

ЖУЛ 1 *от* Қўлда тўқилган дағал жун мато. *Бир чакмонлик жул*.

3 фольк. От ёпиғи, ёпиқ. Бизнинг қўлда тулпор отлар боқилсин, Сулувланса, бахмал жуллар ёпилсин. «Нигор ва Замон». Ака, отинг уч яшар, Ўрама жуллар ярашар. «Оқ олма, кизил олма».

ЖУЛДУР Кийилавериб ёки тутилавериб дабдаласи чиққан кийим. Унинг [Набининг] қаршисида ўзи каби жулдур кийимли бола ўтирар эди. «Шарқ юлдузи». Бойнинг қўрасига келган, чўп-устухон бўлиб қолган жулдур кийимли дехконларни кўриб, юрагим эзилар, гирдигум бойни кўриб, газабнок бўлар эдим. М. Мухаммаджонов, Турмуш уринишлари.

ЖУЛДУРВОҚИ с. т. 1 Жулдур. *Жулдур-воқи кийимда у купроқ саёқ гадойга ухшарди.* «Ёшлик».

2 Жулдур кийим кийган. Жума куни ўзи сингари ялангоёқ, жулдурвоқи қушни болаларни эргаштириб, кенг далага олиб чиқар, улар билан ўқ отишарди. М. Осим, Карвон йўлларида.

ЖУЛПАТ шв. Патли гилам. [Тогбеги] Соясида иккита одам ўтирадиган бўлиб қолган самбиттол остига эски жулпатни тўшади. Н. Қобил, Унутилган сохилар.

ЖУЛХИРС [жул + ϕ . ϕ . ϕ айик] ϕ айик. жулпат.

ЖУМА [а. جمع — ҳафта; бешинчи кун] 1 Ҳафтанинг, душанбадан ҳисоблаганда, бешинчи куни. Бугун жума. Урушдан ярадор бўлиб келган Содиқжон деган йигит ўтган жума куни самоварга келиб, урушда кўрганларидан анча гапириб берди. А. Қаҳҳор. Асрор бобо.

2 Бир қатор мусулмон мамлакатларида ҳафтанинг олтинчи, дам олиш куни. [*Йулчи*] Вақт-соат, жума, байрам, ҳайит нима эканини билмасдан ишлади. Ойбек. Танланган асарлар.

3 Шу куни ўқиладиган намоз. Ошни еб бўлганларида, у ёқ-бу ёқдан жума товуши кела бошлаган эди. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

4 Жума (эркаклар исми).

ЖУМАК *шв.* Жўмрак.

ЖУМАЛИК тар. Жума куни муносабати билан ўтказиладиган турли маросимлар. Бу кун жумалик қилиб чиққан эдим [деди Қамбар]. Ойбек, Танланган асарлар. Тошкентдаги жумалик гап мажлисларидан бирида бир киши Азизбекни мақтар ва бу мақтовга қарши иккинчиси: «Нега мунча мақтайсан, Азизбекнинг асли бир бачча-да!» — дер. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

ЖУМАРД фольк. қ. жувонмард 1. Йуқчилик жумарднинг кузин уяма? Қулингдан келганин қилгин, аяма! «Равшан».

ЖУМАХШАНБА с.т. Пайшанба. - Эрта жумахшанба, арвохларга ёқамиз, — деди чол Шум болага. F. Fулом, Шум бола.

ЖУМБОҚ 1 қ. топинмоқ. Жумбоқ айтишни биласанми? Айтсам топасанми?— Билсанг, менга очиб бер-чи: пак-пакана бўйи бор, етти қават тўни бор. Нима у? П. Турсун. Ўқитувчи.

2 кучма. Ечилиши, ҳал ҳилиниши керак булган масала; муаммо. Ешлар бу жумбоҳни

ечолмай ҳайрон бўлиб қолишди. П. Турсун. Ўқитувчи. Баъзан жуда мураккаб жумбоқларни ечишга тўгри келади. Газетадан.

ЖУМЛА [а. جمله — ҳамма; барча, жами; гап] 1 Тугал маъно ифодалайдиган сўзлар бирикмаси; гап. Узун жумла. Содда жумла. Сана тагидаги очиқ жойга қалам билан ёзиб қўйилган қуйидаги жумлани ўқиди. К. Яшин, Ҳамза. Унинг [Суннатнинг] хати ўзидай шўх, ҳар жумладан ҳазил-мутойиба барқ уриб турар эди. Шуҳрат, Шинелли йиллар.

2 эск. айн. гап **1**, **2**. Сўрок жумла.

3 фольк. Бир турдаги нарса, ходиса ёки кишиларнинг хаммаси, барчаси; йигиндиси. Узингиз отасиз жумла кишига, Кутлуг бўлсин сизнинг тахти пойингиз. «Эрали ва Шерали».

Жумла(и) мўмин Хамма мусулмонлар. Жумла мўмин йиглагайдур, Рўзи киёмат, кайдасиз? Н. Аминов. Суварак. Жумла(и) жахон Дунёдаги барча кишилар; хамма, барча.

ЖУМЛАДАН крш. с. Айтилганлар ёки кўзда тутилганлар ичидан. *Хамма, жумладан, ўзим ҳам қотиб-қотиб кулдим*. М. Хайруллаев, Тилла маржон.

ЖУМЛАСИДАН қ. жумладан. Молдавия тупроғида фашистлар билан жанг қилган бир неча қахрамонларнинг, шулар жумласидан Нарзи Ражаповнинг номини тилга олдим. Н. Сафаров, Оловли излар.

ЖУМОДИЛАВВАЛ [а. جمادی الاولی — бешинчи ой] Қамария йил ҳисобида бешинчи ойнинг арабча номи. Ойлар жумодилаввал, зулқаъда деган номлар билан аталади. «Фан ва турмуш».

ЖУМОДИЛОХИР [a. جمادی الاخری aин. жумодиссони(й).

ЖУМОДИССОНИ(Й) [а. جمادی الثانی – олтинчи ой] Қамария йил ҳисобида олтинчи ойнинг арабча номи.

ЖУМРУШҚА Дуккаклиларга мансуб, молга ем-хашак буладиган, асалга бой бир йиллик, баъзи турлари икки йиллик ўсимлик.

ЖУМУР 1 *шв*. Қориннинг бир бўлаги, ширдон; қорин, ошқозон.

Жумуримга юқ бўлмади Қорнимга юқ ҳам бўлмади, тўйдирмади (жуда кам овқат ҳақида).

2 фольк. Баъзи достон ёки эртак қахрамонлари ўзини танитмаслик мақсадида кал бўлиб кўриниш учун қўй қорнининг тескари томонидан ясаб олган қалпоқ. *Бошида* жумури, танида жанда. «Нигор ва Замон».

ЖУМЪА эск. қ. **жума**. Бозоргача етганда, теваракдан жумъа азони эшитилди. А. Қодирий, Мехробдан чаён.

ЖУМХУРИЯТ [а. جمهوریت — халқ, омма; республика] қ. республика. Олимжон Арслонов Бухоро.. жумхуриятининг мухтор вакили. Ш. Холмирзаев, Қил кўприк.

ЖУН 1 Ҳайвон ёки кимса баданини қоплаган қалин тук, мўй, юнг. Жуни майин қуй. Қуйларнинг жунини олмоқ. От ағнаган ерда жун қолар. Мақол. ■ У қурага кириб кетдида, жунлари усиқ, ориқ бир эчкини етаклаб чиқди. С. Сиёев, Ёруғлик. Хон буксасини кутарди, туя жунидан қилинган юмшоқ болишга суянди. С. Сиёев, Аваз.

2 Асосан қўй, эчки, туядан қирқиб олинган шундай юнг, мўй. Титилган, савалган жун. Профессорнинг ҳар бир сўзи унинг учун тилладай қимматбаҳо.. Йўқ, ипакдай майин ғарам-ғарам жун олиш тилсимининг калити эди. С. Анорбоев, Оқсой.

3 Жундан тайёрланган уй-рўзгор буюми. Хотин бошидаги жун рўмолини олди-да, бир-икки қоқиб, яна ўради. М. Исмоилий, Фаргона т. о.

Бола-чақа пўстакнинг жунини ейдими? дағл. «Оила аъзолари таъминотини ҳам ўйлаш керак» деган маънода ишлатиладиган ибора. Касал бўлиб қолсам, нима бўлади? Бирон офат келиб қолса, нима бўлади? Болачақа пўстакнинг жунини ейдими? ..Акам бўлмаса, укам бўлмаса. А. Қаҳҳор, Қўшчинор чироклари.

жунбиш [ф. ביִיתּ — ижтимоий ҳара-кат; ҳаракатланиш, қимирлаш]: жунбишга келмоқ (ёки кирмоқ) І) ҳаракатга келмоқ, ҳаракатланмоқ. Бу азамат иш бошланиши билан бутун водий янги бир жунбишга киради. А. Қаҳҳор, Сароб; 2) кучма қузғалмоқ, ҳайнамоқ. Муфтиларни куриши ҳамоно нафрати жунбишга кирган Султоналининг бу ҳолдан таажжуби ортиб, Анварга ҳаради. А. Қодирий, Меҳробдан чаён.

жунгли [ингл. jungle < ф.-хинд. جنگ — чангалзор, ўрмон] Чакалак, қалин ўрмонзор. Хиндистоннинг қорамтир чангалзорларини, қалин бамбукзорларини, яъни жунглини куриш учун эрталаб йулга чиқиш маъқуллигини айтишди. З. Акрамов, Хиндистон лавҳалари. Қараса, жунглида тути сайрамас, Жунглида илондай ҳуштак чалар уқ. А. Мухтор.

ЖУНЖАЙМОҚ қ. жунжимоқ. *Хасанали* ярим яланғоч холда жунжайиб, дарича остида, изғириқ қучоғида ўтирар эди. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

ЖУНЖИКМОҚ Совуқдан ёки иситмали касалликдан эти увушиб қалтирамоқ, букчаймоқ. Мақсадимиз хонақоҳнинг бир бурчагида жунжикиб ўтириб, кўзларимизни илинтириб олмоқ эди. М. Муҳаммаджонов, Турмуш уринишлари. Хомуш тортиб, жунжикиб қўйди шамол, Бир узим узумнинг юзлари сўлди. Р. Парфи, Тавба. Эрталаб ва кечқурунлари салқиндан одамнинг эти жунжикадиган бўлиб қолди. Ф. Мусажонов, Химмат.

ЖУНЖИМОҚ қ. жунжикмоқ. Жумабойнинг эти хиёл жунжиди. Ж. Абдуллахонов, Хазина гойибдан келмас. Айвонларда оёқ учларини танчага зур-базур тиқиб, жунжиб утирган хотинлар.. Ойбек, Танланган асарлар. Лейтенант чарчоқ, очлик ва совуқдан жунжиган жангчиларга мурожаат этган эди. Ойбек, О. в. шабадалар.

ЖУНУН [а. جنون — жиннилик, телбалик] 1 Жиннилик, ақлдан озганлик. Зайнабнинг жунуни қозилар ва табиблар тарафидан ҳам тасдиқ этилгач, унинг устидаги жазо кўтарилди. А. Қодирий, Ўтган кунлар. Лаълининг жунуни тарқаган бўлса ҳам, ҳали яҳши соғайиб кетмаган. Ҳ. Ғулом, Машъал.

2 Жинни; жиннилар. Тоғу тошда жунунлардек чопмасдан, Гўзал қизлар ё келинлар мехнатда.. Fайратий.

ЖУНУНВАШ [а.+ф. جنونوش — жиннига ўхшаш] Жинни табиатли. *Ўлтиришар икки* жунунваш, Икки жаҳон билмаган жаҳон. Р. Парфи, Қўзлар.

ЖУНГОРЛАР Хитойнинг шимоли-ғарбида яшовчи халқ. *Жунғорлар даф бўлмайин,* келур бўжилар, Келгиндига кенг-мўлу бизга тор бўлди. Миртемир.

ЖУРМ [а. جرم — гуноҳ; жиноят] эск. Гуноҳ, айб; хато. Одатда муножотда муаллиф ўз журм-хатолари учун узр сўрайди, тавба қилади. «ЎТА».

ЖУРНАЛ [фр. journal — газета; кундалик дафтар] 1 Китобча ёки мажмуа шаклида белгили вақтда чиқиб турадиган даврий нашр. Ойлик журнал. ■ Журнал ишига обдан берилиб кетдим. М. Жўра, Ноширнома. Стол устида янги газета, журналлар. Ш. Рашидов, Голиблар.

2 Кундалик иш, воқеа, ҳодиса ва ш.к. ёзиб бориладиган ҳайд дафтари. Кирган, чиқҳан хатлар журнали. Туҳитувчилар синф журналларини кутаришиб, синф-синфга тарҳаб кетишди. С. Зуннунова, Янги директор.

ЖУРНАЛИСТ Даврий матбуотда адабий-публицистик мақолалар билан қатнашувчи адиб, матбуот ходими. Шариф Ризаев журналист, ёзувчи ва раҳбар сифатида гўзал фазилатларга эга эди. Х. Ёдгоров, Ҳаёт тўлқинлари. Ўша кезларда мендек ёш журналист учун ҳар бир янгилик олам-олам қувонч эди. М. Жўра, Ноширнома.

ЖУРНАЛИСТИКА 1 Журналистлик касби, журналистлик иши. Журналистикани яхши эгалламоқ. — Журналистика шу қадар оммавий, айни вақтда шу қадар ёқимли ишки, шу касбнинг соҳиблари доимо юртнинг фикри-зикрида яшайдилар. Х. Ёдгоров, Ҳаёт тўлқинлари.

2 Газета ва журнал фаолиятига оид фан тармоги. Кейинги йилларда ўзбек адабиёти ва журналистикасига жуда кўп талантли ёшлар кириб келдилар. Х. Ёдгоров, Ҳаёт тўлқинлари.

ЖУРНАЛИСТКА Журналист аёл.

ЖУРНАЛХОН [журнал + ф. خوان Уқувчи] Журнал ўқувчи. «Фан ва турмуш» журналининг асосий вазифаси ва хизмати журналхонларни билим чашмасидан кўпроқ қондиришдир. Газетадан.

ЖУРЪАТ [а. جرأت — мардлик, жасорат] 1 Хавф-хатар, қийинчиликлардан ҳайиқмай қилинган иш; жасорат. Қалбингизда бўлсин журъат, ирода, Кундан-кунга ғайратингиз зиёда. Ҳабибий. Бувинисо кўнглидагини очиқ айтишга журъат қилолмай: -Мен.. мен бир илож қилардим-да, — деди. П. Турсун, Ўқитувчи.

2 Журъат (эркаклар исми)

Журъат қилмоқ (ёки этмоқ, кўрсатмоқ). Кўрқмасдан, ҳайиқмай, юрак ютиб ҳаракат қилмоқ. Аммо негадир ѝигитлардан биронтаси журъат этиб, Зарифага яқинлашмас, дилидагини айтолмас эди. С. Кароматов, Олтин қум.

ЖУССА [а. جِفّ — мурда; тана] Тананинг ташқи бичими, умумий кўриниши; гавда, сумбат, қалд-қомат. Жуссаси келишган йигит. — Кумушбиби энди ўн еттини қўйиб, ўн саккизга қадам босганликдан, бўйи ҳам она-

сига етаёзган, аммо жуссаси онасига кўра тўлароқ эди. А. Қодирий, Ўтган кунлар. Йигитнинг юриши хам жуссасига мос, салмоқли эди. Э. Усмонов, Ёлқин. Эрталаб редакцияга жуссаси кичик қотмагина бир аёл кириб келди. М. Хайруллаев, Тилла маржон.

ЖУССАДОР [а. + ф. - ф. - ф. - муайян жуссага, гавдага эга бўлган Гавдаси катта, йўгон, барваста, норгул. Менинг набирам хам сенга ўхшаб, Аскарликда хизмат қилади. Сенга ўхшаш жуссадор, норгул, Омон деса, хамма билади. Уйгун. Тўй столининг тўрида ўтирган жуссадор куёв парвойи фалак. А. Мухиддин, Чап чўнтак.

ЖУССАЛИ 1 айн. жуссадор. Дилдор баланд бўйли, жуссалигина, бутун андоми ўзига келишган.. қиз эди. Ойбек, Навоий.

2 Аниқловчи орқали ифодаланган гавда, жуссага эга бўлган. Йўгон жуссали одам. Янги командир.. нозик юзли, кўзлари сузук, кичкина жуссали, ўттиздан ошмаган йигит. Ойбек, Қуёш қораймас.

ЖУТ [ф. زوت — жут дарахти ва толаси] Жўкадошлар оиласига мансуб, толасидан дағал мато, арқон тўқиладиган бир йиллик ўсимлик. Республика жут ва каноп етиштириш бўйича жаҳонда тўртинчи ўринни эгаллаб турибди. Газетадан.

ЖУФАЙ рвш. Жуфт холда, жуфт бўлиб. Тоғлардаги охулар, ўрмондаги тўтилар, чамандаги булбуллар хам ёлгиз эмас, жуфай яшайдилар. А. Қодирий, Мехробдан чаён.

ЖУФТ [ф. جفت — иккита, қўшалоқ бир хил нарса] 1 Бир хил вазифага мўлжалланган, бир бутунлик, комплект хосил қиладиган иккита ўхшаш нарса, буюм. Бир жуфт этиси яраб турган бир жуфт эчкисию кафтдай келадиган еридан хам айрилиб, бутунлай хонавайрон бўлиб қолибди. С. Анорбоев, Оқсой. [Бой ўз-ўзига:] Бу ким бўлди? Чўрими ёки бир офатижон фариштами? Юзлари худди олмадай таранг. Бир жуфт қуралай кўзи сурма босгандай қора. Ҳамза, Бой ила хизматчи.

2 Рафиқ ёки рафиқа; эр ёки хотин, нар ёки мода (бир-бирига нисбатан). - Жуфтингни қанотинг остига олиб уча кет, лочин! Бу ерда турма! — деди-да, Қора Аҳмад бир томонга чекилди. Ойбек, Танланган асарлар. Ҳеч ким қариган чоғида жуфтидан қолмасин. А. Қаҳҳор, Тўйда аза. Кенг осмон қаърида сузиб

юрган каттагина бир қуш ўз жуфтини кутиб, гир айланади. Ж. Абдуллахонов, Орият.

- 3 Доим бирга бўладиган, ҳамроҳ, ёнмаён. *Йўқ, бахт ҳам, бахтсизлик ҳам жуфт бўлади, дейишгани рост экан*. Ў. Ҳошимов, Қалбингга қулоқ сол.
- 4 Иккига қолдиқсиз бўлинадиган (бутун сонлар ҳақида); зид. тоқ. Жуфт сонлар. Жуфт номерли уйлар.
- 5 Икки дона, иккита. *Бир жуфт тухум. Ўн жуфт данак*.

6 кам қўлл. айн. жўра II. У киши келинингизга икки жуфт атлас олиб келган эканлар. А. Қаххор, Қўшчинор чироклари.

Жуфт бўлсин Ижро этилган мусика, ашула, рақс маъқул тушганда, «яна бўлсин» деган маънодаги ибора. Улар эгилиб салом бериб, жойларига қайтаётган эди, қарсак янграб, одамлар «жуфт бўлсин!» деб қичқира бошладилар. И. Рахим, Ихлос. Жуфт кучлар физ. Бир жисмга қуйилган, қиймат жихатидан бир-бирига тенг, аммо қарама-қарши йўналган икки куч. Жуфт сўзлар тлш. Бир лексик маънони ифода этадиган, дефис орқали ёзиладиган икки компонентли сўзлар. Жуфт тушган Хил тушган, иккови бир хил (феъли-атвори, юриш-туриши бир хил иккита одам ҳақида). **Жуфти ҳалол (ёки пок)** Қонуний эр-хотин. Бундай одамга жуфти халол бўлиш учун хар қандай қиз дархол ризолик берар, деб ўйлайман [деди шайх]. К. Яшин, Хамза. Юлдузи жуфт тушган Бир-бирига мос, бир-бирига ёққан (икки одам ҳақида).

ЖУФТАК І [ф. — кичик омбир] Нарсаларни қисиб ушлайдиган омбирсимон асбоб; қисқич (мискарлик асбоби). Орадан бир ҳафтача ўтгач, сув тортмай қолган тешикка йигилиб қолган соч ва ипларни жуфтак билан қисиб олиб ташлади. Мирмуҳсин, Умид.

жуфтак II [ф. جفتک — икки оёқлаб тепиш, шатта отиш]: жуфтак(ни) ростламоқ (ёки урмоқ, отмоқ) Қочиб қолмоқ, орқа-олдига қарамасдан қочмоқ. Омон менга қаради, мен «тағин бир бало бўлиб қолди шекилли» деб, аллақачон жуфтакни ростлаган эдим. F. Fулом, Шум бола. Немисларнинг учтанки бурқираб тутун чиқариб ёна бошлади. Қолганлари жуфтакни ростлади. Т. Рустамов, Мангу жасорат.

ЖУФТЛАМОҚ Бир-бирига яқин қуймоқ, шериги билан ёнма-ён қуймоқ; жуфтжуфт қилмоқ. Калишларни жуфтламоқ. — Замира қулини олдига йиғиб, оёқларини жуфтлаб, омонатгина утирар, йул юриб келгани, мароқли кутиш ва қандайдир ҳаяжон юзини чуғдай қизартирганди. П. Қодиров, Училдиз.

Оғиз жуфтламоқ Гапиришға шай бўлмоқ, тайёр бўлмоқ. Бу ҳақда солдатларга бир нима демоқчи бўлиб, оғиз жуфтлаган эдим, гумбурлаб снаряд ёрилди. А. Убайдуллаев, Қонли издан. Мен жавоб қайтаришга оғиз жуфтлаган эдим, Шоҳида оғзимдаги сўзимни юлиб олди. М. Жабборов, Севинч ёшлари.

ЖУФТЛАШМОҚ Жуфт бўлмоқ, жуфти билан қушилмоқ.

ЖУФТЛАШТИРМОҚ 1 Жуфтлашмоқ фл. орт. н.

2 Никоҳламоқ, эр-хотин қилмоқ. Сен эшитдингми, йўқми — билмадим, улар ик-кимизни жуфтлаштирмоқчи бўлиб, бу кун мендан киши орқали тўй вақтини белгилашни сўраган эдилар. А. Қодирий, Меҳробдан чаён.

ЖУФТЛИК 1 Иккитадан иборат бўлган бутунлик (рақсда, спортда). *Муз устида А.Зайцев—Л.Пахомова жуфтлиги рақс тушмоқда.*

2 Жуфт-жуфт бўлиб яшаш. Жуфтлик ёлгиз кишилар орасидагина эмас, ер юзидаги ҳар бир махлуқда ҳам бор. А. Қодирий, Меҳробдан чаён.

ЖУГРОФИЙ кам қўлл. қ. географик. Музей мулозими бизга ажойиб бир кашфиётни — Хиндистоннинг жугрофий харитасини кўрсатди. З. Акрамов, Хиндистон лавҳалари. Умуман, ҳар учала романда тасвирланган жойлар: қишлоқлар, маҳаллалар, йўллар аниқ жугрофий асосга қурилган. У. Норматов, Талант тарбияси.

ЖУГРОФИЯ кам қўлл. қ. география. Бу мактабларда ҳандаса, жуғрофия, риёзиётдан сабоқ бермоқдалар. С. Сиёев, Аваз.

ЖУГРОФИЮН эск. Географ. Беруний.. Урта Осиё жугрофиюнларининг асарларини укишга киришиб кетди. М. Осим, Жайхун устида булутлар. Эски шарқ жугрофиюнлари, сайёхлари Осиё, Африка ва Европадан иборат булган қадим дунёни шарқдан ғарбга қараб тахминий етти баб-баробар хаёлий чизиқларга тақсим қиладилар. «ЎТА».

ЖУХУД эск. айн. **яхудий**. Биз жухуд, урис бойлар ва заводчиларни сиқиб чиқариб, сав-

до-сотиқ ва завод ишларини ўз қўлимизга олмогимиз керак. М. Исмоилий, Фаргона т. о.

жюри [фр. јигу — ҳакамлар гуруҳи < лот. јиго — қасам, онт ичаман; қасамёд қиламан] Мусобақа, танлов, кўргазма ва ш. к. да голибликни ва мукофот беришни белгиловчи мутахассислар, ҳакамлар гуруҳи. Ҳурматли жюри аъзолари, лойиҳаларга «етти ўлчаб, бир кесиб» баҳо беринг, агар шошқалоқлик қилсангиз, одамлар кечиришмайди. Газетадан.

ЖЎВА 1 Хамир ёядиган, ўрта қисми йўгон асбоб; кичик ўклоги. Жўва билан хамир ёймоқ. — Чиқинди тахта ва фанерлардан планшет, жўва, сабзи тахта.. каби рўзгор буюмлари ишлаб чиқариш йўлга қўйилди. Газетадан.

2 тех. Турли материалларни оралиқдан сиқиб ўтказиб юпқалаштирувчи, ёювчи асбобларнинг гўла қисми. Блюминг жўвалари. Чигириқ жўвалари.

ЖЎВАЛАМОҚ 1 Жўва билан хамир ёймоқ.

2 *тех.* Материалларни ёйиб юпқалаштирмоқ.

ЖЎГАРИ шв. Жўхори. Уйда емакка бир кисм жўгари қолмади. С. Сиёев, Ёруглик.

ЖЎГИ [ϕ . جوگی — йога таълимотининг издоши; йог] 1 Айрим ўзбек шеваларида: лўли.

2 кучма Айёр, хийлагар.

ЖЎЖА [ф. جوجه — қушча, қуш боласи] 1 Товуқнинг ва баъзи қушларнинг боласи. [Таманно] Андак ис босган деразадан ҳовлига қаради: ҳовли ўртасида қудуқ, нарироқда бир чипор товуқ ўн-ўн беш сариқ жўжаларини етаклаб юрибди. Мирмуҳсин, Қумри ва Таманно.

2 кучма Фарзанд, бола; гўдак. *Гуломжон* Матковулни жужалари билан даврадан етаклаб чикиб кетди. М. Исмоилий, Фаргона т.о. Бир узимга саккиз жон қарайди: бева опам, унинг учта сагири.. ўзимнинг учта жужам. Н. Сафаров, Уйгониш.

ЖЎЖАБИРДАЙ, -дек: жўжабирдай жон Кичик болалари, гўдаклари кўп одам ҳақида. Жўжабирдек жонман, болам, улуғ биладилар: бир бева қизим уч боласи билан.. ўзимда тўрт бола. З. Саид, Н. Сафаров, Тарих тилга кирди. [Мироб] Мунғайиб кўз ёши қилди: -Айб мендан ўтган. Жўжабирдай жонмиз. С. Нуров, Нарвон.

ЖЎЖАЛАМОҚ Жўжа очмоқ, бола оч-моқ.

ЖЎЖАХЎРОЗ Ёш урушқоқ хўроз. Обид хам жужахуроздек сапчиб турди. Х. Султонов, Онамнинг юрти. Зойиржоннинг қопқора юзи аламдан кукариб кетган, утирган жойида жужахуроздай буйнини чузиб гапирарди. Ў. Хошимов, Қалбингга қулоқ сол.

ЖЎЖИЛАР [Чингизхоннинг ўгли Жўчи номидан] Мўгул босқинчилари. *Бу юрт кўп* оёгости бўлди, хор бўлди. Қожарлардан қутулмай, келур жўжилар. Миртемир.

ЖЎЙБОР [ф. جويبار – ариқ ва дарёлар кўп жой; ариқ] фольк. 1 Дарё, ариқ.

2 кучма Куз ёши. *Fамни курган кишин* жуйбори оқар, Адо булмас савдо тушди бошима. «Эрали ва Шерали».

ЖЎЙМОҚ шв. айн. **йўймоқ** 1. - Сизга маълумки, халқ орасида ҳар нарсани ўзича жўядиган одамлар бор, — деди Ўктам. Ойбек, О. в. шабадалар.

ЖЎКА Иқлими мўътадил мамлакатларда ўсадиган, барги юраксимон, хушбўй гулли дарахт.

ЖЎЛАК Қўй канаси.

ЖЎМАРД қ. жувонмард 1. Жўмард жум-хуриятим, бобо юртим, хей, Жўмард жум-хуриятим, она сутим, хей! Миртемир. Бобурнинг шундай жўмард йигитнинг шахдини қайтаришга нима учундир раъйи бўлмади. Х. Султонов, Бир оқшом эртаги.

ЖЎМАРДЛИК қ. жувонмардлик 1. Мақола муаллифи Абдулланинг этигини ечиб ташлаб, ўзини дарёга отганини, жўмардлик билан одамларни халос этганини аниқ-таниқ ёзганди. Э. Усмонов, Ёлқин.

ЖЎМРАК 1 Турли асбобларнинг сув тушадиган қисми, тумшуғи, бурни. Чойнак жумраги. Обдаста жумраги. Супа четидаги учоқда қоп-қорайиб, жумраги кемтик қумғон қопқоқни кутариб, биқир-биқир қайнарди. Ш. Тошматов, Эрк қуши. Чойнак жумрагидан оппоқ ҳовур кутарилди. С. Зуннунова, Гудак ҳиди.

2 Баъзи асбоб ва қурилмаларда сув тушиш йўлини очиб-беркитиб турадиган қисми; кран. Самовар жўмраги. Жўмракни бурамоқ.

ЖЎН 1 Паст навли, сифати паст, сифатсиз. Жўн мол. ■ Махдум ўйланиб қолди: -Бўлмаса, — деди иккиланиб, — жўнроқ адрасдан ол-чи! А. Қодирий, Мехробдан чаён.

2 кучма Имтиёзли табақаға мансуб булмаган; оддий, содда. [Юсуфбек хожи:] Жун одамлар қаторида одам ўлдириб юрдим, дегин?! деди. -Жун одамлар қаторида эмас, — деди [Отабек], — мажбурлар қаторида, зурланганлар қаторида! А. Қодирий, Утган кунлар.

3 Паст савияли, бўш, заиф. Жўн асар. — Охирги сахифа жўнрок ёзилган экан. А. Қах-хор, Сароб. Кеча юксак саньат намунаси бўлиб кўринган асар бугун кўзимизга жўн бўлиб кўринади. «Шарқ юлдузи». Айрим матбуот органлари илгорлар тажрибасини юзаки, жўн ёзмоқдалар. Газетадан.

4 Унча мураккаб ва қийин бўлмаган; осон, енгил. Махфуза Чилонзор районидаги 9-болалар касалхонасига ишга кирди. Вазифаси жуда жўн: ҳар куни уч-турт маҳал тайёр овқатларни палатама-палата юриб тарқатади. Газетадан. Ишнинг бу ёғи жун кучди. Ҳ. Ғулом, Тошкентликлар.

5 рвш. взф. Бекор, шунчаки; бекорчиликка эрмак қилиб. Қишлоқда жўн юрмай, бир балони бошимизга сотиб олган эканмиз. «Очилдов». Саидий бундай қилолмади, чунки ўқиш эмас, китобни жўн варақлаш ҳам уни толиқтирар эди. А. Қаҳҳор, Сароб.

6 3-ш. эгалик ва ж. к., ч. к. қушимчалари билан кум. взф. қулланади (қ. жунига, жунидан).

ЖЎНАЛИШ: жўналиш келишиги *тлш.* «Кимга», «нимага» сўроқларига жавоб бўладиган келишик.

ЖЎНАМОҚ 1 Йўлга чиқмоқ, йўлга тушмоқ. Поезд соат бешда жўнайди. ■ [Йўлчи] Отга миниб, аравани гумбурлатиб жўнади. Ойбек, Танланган асарлар.

2 (буйр. м. шаклида) унд.с. взф. Йўқол, кет; кетсин. Жўна, Шоқосим, чайлангга! Хозир атрофдан аёлларни топиб бораман. Уларсиз иш битмайди. Ойбек, Танланган асарлар. Бойваччалар жўнасин мардикорликка, бизга тинчлик керак! Ойбек, Танланган асарлар.

ЖЎНАШМОҚ І Жўнамоқ фл. бирг. н. Қайнота-куёв апоқ-чапоқ булиб, извошда нотариусга жунашди. «Муштум».

ЖЎНАШМОҚ ІІ Ривожланиб кетмоқ, юришиб кетмоқ, юришмоқ. Иш жунашиб кетди. «Ха-ху» дегунча кафанни хам кукладик. F. Fyлом, Шум бола.

ЖЎНАГАЙ фольк. Тогда ёлгизоёқ огир йўл. *Юрган йўлинг адир эмас, жўнагай*. «Алпомиш».

ЖЎНГ фольк. Бир ўркачли туя. Бўта ўлса, жўнг туялар бўзлайди, Олқор қочса, баланд тогни кўзлайди. «Хасанхон»

ЖЎНИГА Хақида, тўгрисида. - Энди туй жунига келсак, ҳамма гап вақт-соатга боғлиқ, дустим, — деди Собир. Ойбек, О. в. шабадалар.

ЖЎНИДАН қ. жўнига. [Маърифат Тожи-хонга:] Уста буваникига чиқиб, иморат жўни-дан гаплашиб келай. Уйғун, Ҳаёт қўшиғи.

ЖЎНЛИКЧА *рвш*. Осонлик билан, осонликча.

ЖЎПЛАМОҚ Мўлжалламоқ, чоғламоқ, мувофик кўрмок. Хуфтон асносида Сафар бўзчи етиб келди, вокеани эшитиб, дафъатан Мирзони яшириш учун шахарнинг четрогида бўлган язнасининг уйини жўплади. А. Қодирий, Мехробдан чаён.

ЖЎР І Тўрғайлар оиласига мансуб сайроқи қуш. - Бу жойлар чиройли экан, — деди бола осмонда муштдеккина бўлиб қотиб турган журни энди куриб, — нега мени илгари опкемадиз қишлогизга! С. Нуров, Нарвон.

ЖЎР ІІ [ф. جور — монанд, мувофик] Мос тушган, мос, оҳангдош, ҳамоҳанг, уйғун. Уларнинг овози жуда бир-бирига жур. — Деҳқонбой ҳам Камолжон қушиғига қушилишди, бироқ унинг овози жур тушмади. Н. Сафаров, Оловли излар. Дилга дил, тилга кунгил албатта жур овоз экан. Ғ. Ғулом.

Жўр бўлмоқ 1) бир-бирига мос овоз билан ҳамоҳанг куйламоқ. Қизлар чилдирмага жур булиб, Ҳамза Ҳакимзода ёзган қушиқни айтиб келишарди. П. Турсун, Ўқитувчи. Куй Ойқиз юрагига жуда ёқиб тушди шекилли, ичида унга жур булди. Ш. Рашидов, Бўрондан кучли; 2) қушилмоқ, жура, шерик булмоқ. Кузи курга жур булсанг ҳам, дили курга жур булма. Мақол.

ЖЎРА І [ф. جوره — тенг, ўртоқ, дўст] 1 Ошна-оғайни, ўртоқ. Қарағай кесдик тоғ-да, Сувлар оқади сойда, Биз мунда қараб қолдик, Ёру жўрамиз қайда? «Оқ олма, қизил олма». Биз хам бир жўрамиз билан нима иш бўлса қиламиз, деб Тошкентга келган эдик. П. Турсун, Ўқитувчи.

- 2 «Гап», «тўкма» қатнашчилари, улфатлар (бир-бирига нисбатан). Мана шу вақтача жураларнинг сони ҳамон уша туққиздан ортмайди. А. Қаҳҳор, Сароб.
- 3 «Ўртоқ» маъносидаги мурожаат шакли. Аҳмаджон ундан секин: -Жўрам, қаёққа ке-

таётибмиз? – деб сўради. А. Қахҳор, Олтин юлдуз.

4 Жўра (эркаклар ва хотин-қизлар исми).

Жўра тутинмоқ Ахил дўст бўлмоқ. Қориев у [Бекжон Давлатов] билан ёш вақтларида Хивада, Каптархона кўчасида танишиб, жўра тутинишган.. эди. Ж. Шарипов, Хоразм.

ЖЎРА ІІ Бир кийимли икки бўлакдан иборат ипакли мол (беқасам, атлас, шойи ва ш. к). Мен келтирган атласни Ёрим солмас сандиққа. Минг жураси арзийди Шу зарбдор дўндиққа. «Кўшиқлар». -Бир жура атлас у ёқда ўттиз сум, — деди Туроб Усмонга. О. Хусанов, Қушиқчининг тақдири. Сенга бир жура беқасам олиб қуйдим. А. Қахҳор, Қушчинор чироқлари.

ЖЎРАБОШИ 1 «Гап», «тўкма» қатнаш-чиларининг (жўраларнинг) бошлиғи. Хар бир жўранинг жўрабошиси, йигит оғаси бўларди. Н. Сафаров, Кўрган-кечирганларим. Ўзингизсиз уйимизнинг тўрида, Жўрабошсиз доим ҳаёт тўйида. Қ. Муҳаммадий.

2 кўчма Ишбоши, саркор.

ЖЎРАБОШИЛИК Дўстларига, улфатларига бошчилик қилишлик. Ташкилотчилиги, серғайратлиги, ҳаммадан ҳам оғайниларининг бошини қовуштириб юриши учун кўпинча давра қуриб ўтирганда ҳам жўрабошилик шу одамга топшириларди. С. Кароматов, Бир томчи қон.

ЖЎРАЛАШМОҚ кам қўлл. Бир-бири билан дўст бўлмоқ. Жўралашган тўрт юз киши, коллектив бўлган, Далаларнинг яшил кўкси экинга тўлган. Миртемир.

ЖЎРАМОҚ фольк. қ. йўймоқ. - Сиз тушингизни айтинг, мен журайман, — деб айтди Зулфизар Авазхонга. «Зулфизар билан Авазхон».

ЖЎРАҚАНД Қовуннинг эти қалин, йирик, ўртапишар нави.

ЖЎРОВОЗ Бир-бирига ҳамоҳанг, оҳанг-дош, овози мос тушган. Қайта қуриш ва янгича фикрлаш даврига жўровоз асарлардан бири Гаффор Хотамовнинг «Эврилиш» эссесидир. Газетадан. Жўровоз бўлингиз, дўстлар, авжига. Т. Тўла.

ЖЎРТТАГА рвш. Онгли равишда, атайин, атайлаб, қасддан. Мен жўрттага баззи гапларни тескариликка олиб кўрсам хам, у [Зайнаб] чурқ этмайдир. А. Қодирий, Ўтган кунлар. Қудрат жўрттага бақалоқ гавда-

сини қимирлатмай турарди. Ҳ. Назир. Сўнмас чақмоқлар. Аҳмад жўрттага сакраб ўрнидан турди. Ф. Мусажонов, Ҳиммат.

ЖЎРЧИ Йиртқич қушларнинг қарчиғайсимонлар оиласига мансуб бир тури.

ЖЎХОРИ Бир йиллик ғалла ўсимликларидан бир гурухининг (сўтали маккажўхори ва бошоқли қўқон жўхори экмоқ. Жўхори туймок. ■ Ўн қадоқ жўхори туфайли шу куйга тушаман деб Аваз сира ўйламаган эди. С. Сиёев, Ёруғлик. Ўғлим, қани, жўхори гўжадан қуйиб ич, чанқоқни босади. Ш. Рашидов, Ғолиблар.

ЖЎХОРИЗОР Жўхори экилган ер, майдон. *Саодат хола бир бўйрача жойдаги жўхо*ризордан уч-тўртта сўта олиб келган эди. Ҳ. Нурий, Яшил хирмон.

ЖЎХОРИКОР Жўхори экувчи, жўхори етиштирувчи. *Жўхорикорлар мўл дон ва силосбоп кўкпоя етиштириш учун курашни давом эттиришяпти*. Газетадан.

ЖЎХОРИКОРЛИК Жўхори экиш, жўхори етиштиришлик. *Жўхорикорлик билан шуғулланмок*.

ЖЎХОРИПОЯ Жўхори пояси. Чоракор билан хизматкор Остонақул эса, даладан олиб келинган сунгги икки арава ғузапоя ва жухорипояларни дарвозанинг томига босишар эди. А. Қаҳҳор, Сароб. Соҳира айвонга думак, яъни жухорипоя илдизи ташир эди. Қ. Мирзо, Олам гузал.

ЖЎШ [ф. جوش — қайнаш; ғалаён, туғён]: жўш урмоқ поэт. 1) қаттиқ тўлқинланмоқ, мавж урмоқ. Денгиз жўш урмоқда. — Бизнинг ҳаёт жуда кенг, Жуш урган денгиз. Ғайратий; 2) кўчма қайнамоқ, тўлиб тошмоқ. Зебихон ҳам, Адолат ҳам буни яхши ҳис қилишар, лекин жабру жафолар исканжасида фарёдга келган қалбларида одам бўлиб яшаш истаги жуш урарди. С. Зуннунова, Гулхан. *Юракларда жуш урган Хаваслардан суйладик*. 3. Диёр. **Жушга келмоқ** 1) *қ*. **жуш урмоқ 1**; 2) жазаваси тутмоқ.

ЖЎШМОҚ 1 Қаттиқ тўлқинланмоқ, мавж урмоқ. Тилагим дарёдай жўшиб оқмоқ-да. Тўлқин. Хаммасин биласан, эй сирли дарё, Оқасан узоққа, жўшиб, бепарво. Fайратий.

2 кўчма Тўлиб тошмоқ, қайнамоқ. Амаки яна одатича жўшиб, ёниб гапира бошлади. «Ёшлик».

ЖЎШҚИН 1 Мавж урган, мавжланган; шўх. Эй телба, ҳовлиқма, эй жушқин дарё, Ястанди йулингда поёнсиз саҳро. Ғайратий.

2 кўчма Жўш урган, қайноқ, оташин; ҳаяжонли. Усмонов эҳтирос билан жўшқин сўзларди. Назармат, Жўрлар баланд сайрай ди. Холмурод унинг жўшқин овозини эшитди. П. Турсун, Ўқитувчи.

ЖЎШҚИНЛИК Тўлқинланиш, оташинлик; ҳаяжон. «Кўча боғи» унинг овозига қовушиб, ажойиб қувноқлик, жозибали бир жушқинлик билан янграрди. М. Исмоилий, Фарғона т. о.

ЖЎЯ [ф. جویا — изловчи, қидирувчи]: жўяси билан Тушунтириб, ётиғи билан, аста-секин. Жўяси билан гапиринг.

ЖЎЯК [ф. جويه — ариқча] қ. х. Экин ариғи, икки пушта ўртасидаги ариқ. Жўяк олмоқ. — Жўяк ичида бир қиз энгашиб, ўт юларди. С. Юнусов, Кутилмаган хазина. Мана шу бепоён далаларда.. жуўякларда шилдираган сувлардан сенинг биринчи бор айтган сузларингни тинглардим. С. Аҳмад, Қадрдон далалар.

ЖЎЯЛИ Ўринли, бамаъни, маъқул. Жўяли маслахат. — Шахзода иккиланиб қолди: «Бир хисобда чолнинг гапи жўяли», деб ўйлади. М. Осим, Аждодларимиз киссаси.

ЖЎЯСИЗ Ўринсиз, бемаъни, ножўя. *Жўясиз танбех. Жўясиз харакат.*

ЖЎҚЧИЛАР эск. айн. «ж»ловчилар.